

Nr. 10

CREATIVITATE ÎN EDUCAȚIE

**STAR
KIDS**

ISSN 2784 - 1146

REVISTĂ DIGITALĂ

CUPRINS

Nicoleta Loredana Ion - Respectând Natura, Ne Respectăm Pe Noi, Preșcolarii Grupei Mari!

Nicoleta Loredana Stanciu - Surprize De Toamnă

Ildiko Bogdan - Activități STEAM În Educația Timpurie

DANA SAVA-NECULA - FAMILIA

Carmen Dumitru - ȘCOALA ȘI FAMILIA FACTORII PRIMORDIALI ÎN VIAȚA COPILULUI

Nicoleta Albu - Creativitatea În Demersul Didactic

DOBRINEAN LIGIA - Integrarea Elevilor Cu Cerințe Educaționale Speciale

Prof. Pentru Inv. Primar MARINESCU MIRELA - Joc: “Ghicește Prietenul”!

NICHITA NICOLETA ALEXE - COMPETENȚE DE COMUNICARE

Ancuta Craciun - Abandonul Școlar Și Efectele Lui Asupra Viitorului Unui Copil

Mariana Bîrsan - STUDIU PRIVIND FORMAREA
COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC LA PREȘCOLARI

Maria Tomacu - „Puncte De Vedere Privind Educația STEAM/STEM”

Mihaela Popescu - Proiect De Activitate Integrată „Pădurea, Mamă
Ocrotitoare, Prietenă Loială Și Muză ”

Cristina Caraconcea - Contribuția La Educația Pentru Dezvoltare Sustenabilă
Începe Cu Cei Mici

GABRIELA VANDA CORTEZ - VALENȚELE FORMATIVE ALE
METODELOR MODERNE ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI
LITERATURA ROMÂNĂ

Kinga Tolnai - ACTIVITATI EXTRASCOLARE

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ - Regatul Poeziei

Luciana Voinea - De Ce Răspunsul La Întrebarea : „Cum Îmi Voi Educa
Propriul Copil?” Este Adesea „Nu Știu?”

Maria Chirita - Metode De Evaluare Complementare, Centrate Pe Elev

Larisa Corina Braic - Imperativul Dezvoltării Creativității La Vârsta
Preșcolară

Mihaita Stoica - Bine Ai Sosit Toamnă!

Raluca Andra - Jocul Didactic „Cuvântul Interzis”

Raluca Andra - Proiect Tematic Albinele Sunt Prietenii Nostri

PAUN FLORENTINA NICOLETA - Creativitatea În Învățământul Primar

Crina Ionita - Dezvoltarea Socio-Emoțională La Preșcolari

Gabriela Valerica Grigore - Creativitate În Educația Preșcolarilor

Mihaela Vlădulescu - Proiectele Erasmus+ Și Digitalizarea În Educație

RALUCA VLAD - Importanța Studierii Limbii Române

Ionela Fedmasu - STRATEGII DE ABORDARE A COMPORTAMENTULUI
PROBLEMATIC ÎN CLASĂ

Elena Cristina Amarghioalei - Stimularea Interesului Pentru Lectură A
Elevilor Din Ciclul Primar

Ramona-Maria Roman - Albina, Prietena Mea

FLORENTINA CHIRILA - Barcute Pe Apa

Elena Carmen Popescu - Impulsivitatea La Copiii Preșcolari

Anicuta Bitculescu - COPILUL ȘI POVEȘTILE

Nicoleta Marinescu - Corpuri Geometrice-Dezvoltarea Competențelor-Cheie

Doinița-Luminița Paraschiv - Copilăria De Ieri

Laura-Elena Ciolan - Probleme De Continuitate Între Grădiniță Și Școală

Coman Delia-Elena - ADAPTAREA PREȘCOLARULUI MIC LA MEDIUL
DIN GRĂDINIȚĂ

Ioana Smaranda Vlaicu Jipu - Rolul Si Importanta Jocului Didactic.
Creativitatea

CLAUDIA DIMITRIU - UTILIZAREA METODELOR CREATIVE ȘI
INTERACTIVE PENTRU DEZVOLTAREA AUZULUI FONEMATIC ÎN
DEBUTUL ȘCOLARITĂȚII

ANCA IOANA TEGLAȘ - Abilități Socio-Emoționale La Școală

Elena Lazar - NOUA ALFABETIZARE PRODUSĂ DE TEHNOLOGIILE
INFORMAȚIEI ȘI COMUNICĂRII

Laura Miron - Jocul "Cursa Numerelor"

Raluca Mădălina Pop - În Natură Mă Simt Bine!

CAMELIA COTÎRȚĂ - Comuncarea Eficientă-Cheia Succesului Școlar

Camelia Lele - Dezvoltarea Creativității Copiilor, Prin Utilizarea Unor
Elemente Specifice Pedagogiei Reggio Emilia, În Activitatea Didactică

Ana Maria Voda - VALORIFICAREA POVEȘTIILOR DE CĂTRE
EDUCATOARE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII PREȘCOLARILOR

Oana Maria Hanganu - Înțelegerea Tulburării Din Spectrul
Autismului(A.S.D.)Ce Este? Cum Se Manifestă? Cum Putem Sprijini Copiii
Cu A.D.H.D. ? Dezvăluirea Miturilor Și Faptelor

Lucica Popa - Creativitatea Si Importanta Ei Pentru Elevii Din Clasele
Primare

MARCELA IFRIM - INTEGRAREA COPIILOR CU TULBURĂRI DE
COMPORTAMENT

Sanda Mădălina Dumitrașcu - Creativitatea In Educația Timpurie

Cristina Bîgu - Creativitate În Educație

Codruta Vlad - Creativitatea În Viața Celor Mici

Raluca-Maria Chebăruș - Tehnici De Predare Atractive

Nicoleta Slavu - Activități Creative Cu Ocazia Evenimentelor Deosebite

Alexandra Mirabela BUTOI - Sistemul Recompensă-Pedeapsă În Educația
Copiilor

Maria Străuț - FAMILIA FORMELOR GEOMETRICE – SCENETA CA
MOMENT AL LECȚIEI

Alina Moldovan - Gândirea La Vârsta Preșcolară

Todora Stoian - Stimularea Creativității Prin Activități De Pictură

Aurelia Raluca Berechet - Dezvoltarea Creativității În Activitățile De Educație
Muzicală Și Activitățile Artistico-Plastice

Daniela Calciu - Dezvoltarea Abilităților Sociale La Preșcolari

GEORGETA MIHAELA IVASCU - Abandon Scolar

Cristina Viorica Popescu - Planul Organizarii Serbarii

Aura Busteaga Vieru - Importanța Creativității În Învățământul Preșcolar

Angela Flamanzeanu - Joc - Învățare - Dezvoltare

Liliana Boldea - Rolul Jocului În Socializarea Copiilor De Vârsta Școlară Mică

Ecaterina Federciuc - Serbare Sfarsit De An Scolar

Ana Magdalena Malita - Dezvoltarea Socio-Emotionala A Copilului Prescolar Prin Intermediul Povestilor

Georgeta Claudia Iștoan - EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – COPIL CA TINE
SUNT ȘI EU

Respectând Natura, Ne Respectăm Pe Noi, Preșcolarii Grupei Mari!

Nicoleta Loredana Ion

Scoala Gimnaziala adrian V.radulescu Murfatlar

„Copiii nu-și amintesc ceea ce încerci să-i înveți. Ei își amintesc ceea ce ești!”, Jim Henson

Am început al doilea an, împreună, eu, educatoare, și preșcolarii de la grupa mare "Steluțele", după un timp în care ne-am cunoscut, ne-am acomodat și ne-am completat reciproc prin activități educative la grădiniță, și cel mai important ne-am plăcut unii pe alții atât de mult încât am vrea să rămânem la fel, mereu. Dar cum timpul nu ține cont de dorințele noastre, chiar dacă ar putea, noi nu am stat pe loc și pe cât posibil ne-am dat interesul să aflăm că "Natura", ne reprezintă, face parte în fiecare clipă din viața noastră, și că dacă noi nu avem grijă de natură, înseamnă că nu avem grijă de noi. Cu siguranță bagajul cu astfel de informații legate de ce putem noi face atunci când suntem copii, începem să îl umplem încă de când suntem în familie, în casa unde ne-am format fiecare, acolo aflăm că un gunoi se aruncă într-un loc special, că apa de la robinet o oprim atunci când nu mai avem nevoie să curgă, un bec se stinge după ce am ieșit din cameră. În concluzie, atunci când copiii devin preșcolari, deja dețin informații pe care împreună cu doamna educatoare le pun în practică și într-un alt mediu în care încep să se dezvolte din toate punctele de vedere, învață să se descopere și să descopere exteriorul, la alt nivel. Este foarte important ce informații asimilăm, dar, după părerea mea, așa cum Jim Henson, transmite prin motto-ul mai sus menționat, foarte important este modul prin care informațiile sunt asimilate. Așa că noi toți suntem responsabili pentru o hârtie care este aruncată la întâmplare, responsabili pentru copilul care se formează într-un mediu sănătos încă de mic, și care chiar dacă din familia lui nu a știut ce are de făcut cu aceea hârtiuță, la grădiniță, într-un mediu formal, poate să își dezvolte acesta latură de protejare a naturii, învățând să iubească, învățând să respecte, învățând să se bucure de realizările lui, atunci când ajută o floare sau un pom să crească doar prin simplul fapt că acea plantă este udată, este întreținută cu drag, este protejată de gunoaie, și crește frumos cu lumina primită de la Natură și mai ales, cu dragostea primită prin grija unui copil.

Grădinița, nu doar ca o clădire, ci și ca o etapă de formare din viața noastră a tuturor, prin, și cu ajutorul doamnei educatoare, modelează pași spre o natură sănătoasă, frumoasă, așa cum ne-o dorim, din activități didactice prin care preșcolarii observă, schimbă, transformă. Acolo unde nu exista un copac, azi cu ajutorul părinților, al copiilor, există mai mulți copaci, ceea ce înseamnă că măcar un pas cât de mic, noi, am reușit să îl facem împreună, spre o NATURĂ SĂNĂTOASĂ!

Surprize De Toamnă

Nicoleta Loredana Stanciu

Școala Gimnazială, Comuna Salcia

Tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului tematic: „Surprize de toamnă”

Tema săptămânală: „Ce se întâmplă toamna?”

Domeniul experiențial: Științe

Categoria de activitate: Cunoașterea mediului

Tema activității: “*Ce se întâmplă toamna?*”

Tipul de activitate: transmitere de noi cunoștințe

Mijloc de realizare: lectură după imagini; observare

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Dezvoltarea și sistematizarea cunoștințelor despre anotimpul toamna.
- Fixarea unor reprezentări și cunoștințe legate de anotimpul toamna
- Formarea deprinderii de a formula întrebări de tipul Ce? Unde? Când? De ce?

Obiective operaționale – pe parcursul și la finalul activității, toți copiii vor fi capabili să:

1. Să analizeze componentele tablourilor prezentate
2. Să realizeze conexiuni referitoare la evenimentele prezentate în tablou
3. Să descrie schimbările din natură specifice anotimpului toamna
4. Să enumere elementele din prim-plan și din planul secundar al tabloului

Strategii didactice:

Metode și procedee: observarea, explicația, conversația, problematizarea, expunerea, dialogul dirijat, învățarea prin descoperire, brainstorming

Mijloace: planșe

Forma de organizare: frontală, individuală

Etapele activității

1. Moment organizatoric: Asigurarea condițiilor optime pentru buna desfășurare a activității

2. Captarea atenției: Se realizează cu ajutorul Zânei toamna care vizitează copiii cu scopul de a le prezenta acestora impresionantele tablouri pe care le-a pictat

3. Anunțarea temei: Educatoarea anunță copiii că urmează să descopere tablourile pe care Zâna le-a adus

4. Dirijarea învățării: Se prezintă tablourile ilustrând aspectele caracteristice anotimpului toamna. Intuirea liberă a primului tablou; intuirea dirijată a acestuia. Se va orienta atenția copiilor asupra aspectelor principale ce se desprind din conținutul tabloului, pe baza unui plan de întrebări: Ce putem observa în acest tablou? Cum sunt îmbracați copiii? Ce culori au frunzele copacilor? Ce putem observa pe cer? etc

Găsirea unui titlu reprezentativ tabloului. Intuirea celui de-al doilea și a celui de-al treilea tablou (intuirea liberă și dirijată)

5. Asigurarea retenției și obținerea feedback-ului: Se va realiza prin intermediul unor ghicitori (referitoare la diferitele caracteristici ale anotimpului toamna) pe care educatoarea le adresează copiilor

Ex: iarba o ofilește/vântul îl pornește/frunza veștejește/ ploaia o pornește – toamna

Ex: din mugur ea răsară/ verde se deschide-n soare/ și trăiește, până când/ vine toamna, cu-al său vânt/ s-o trântescăla pământ – frunza

6. Încheierea activității: În încheiere, se fac aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitate

Activități STEAM În Educația Timpurie

Ildiko Bogdan

COLEGIUL NATIONAL „MIHAI EMINESCU" PETROSANI

Educația STEAM, în limba română (științe, tehnologii, inginerie, arte și matematică) este o abordare despre a cărei importanță se vorbește tot mai mult și în învățământul românesc.

STEAM- care aduce alături de celelalte patru domenii și arta, este o nouă abordare a filozofiei STEM, prin care se recunoaște valoarea artelor atât în dezvoltarea armonioasă a individului cât și în cea a întregii societăți.

Abordarea STEAM integrează toate domeniile implicate într-o paradigmă de învățare coerentă bazată pe aplicații desprinse din realitate. Prin urmare, conceptele de bază în această abordare sunt interdisciplinaritate și aplicare în contexte diferite. Copiii din zilele noastre sunt mult mai motivați dacă subiectele sunt predate din perspective diverse și dacă sunt bazate pe fapte din viața de zi cu zi.

„Cel mai puternic argument pentru interdisciplinaritate este chiar faptul că viața nu este împărțită pe discipline”, spunea Jean Moffet.

Se știe că orice copil e motivat să învețe dacă informațiile sunt bazate pe fapte din viața cotidiană și dacă el va descoperi importanța acelei informații în viața lui. STEAM face acest lucru, ceea ce argumentează din nou beneficiile acestor activități în rândul copiilor. STEAM este, în același timp, o nouă abordare în educație, aplicată de la cele mai mici vârste, bazată pe observație directă, experiment, logică, înțelegerea lucrurilor și fenomenelor ca făcând parte dintr-un sistem. Astfel, sunt incluse în categoria competențelor STEAM: gândirea critică, argumentarea, gândirea creativă, gândirea analitică.

În acest context, este necesară o reevaluare a valorilor din sistemul de educație românesc, prin încurajarea curiozității naturale a omului față de cunoaștere și dezvoltarea motivației intrinseci.

Ca și educatoare, am considerat că este binevenită organizarea de astfel de activități la vârsta preșcolară. În acest sens, în cadrul activităților desfășurate pe parcursul derulării proiectelor tematice și a temelor săptămânale, mi-am propus atingerea unor obiective ce vizează educația STEAM, stimulând activitatea copiilor în centrele de interes, prin diversitatea materialelor puse la dispoziția acestora și a situațiilor de învățare propuse. Un rol important în activitățile pe centre de interes îl au jocurile de construcție, care, sunt utile nu doar pentru dezvoltarea motricității, ci și pentru a învăța despre dimensiuni și forme, mulțimi și numerație, relații spațiale, dezvoltându-se în același timp gândirea logică și creativitatea

FAMILIA

DANA SAVA-NECULA

Scoala Gimnaziala Domnita Maria Bacau

Familia

Prof. SAVA-NECULA DANA

Școala Gimnazială „Domnița Maria” Bacău

Familia este vesta de salvare în marea zbuciumată a vieții. – J. K. Rowling

Primul grup din care facem parte este familia, așa se învață la școală și este adevărat. Datorită situațiilor zbuciumate prin care au trecut unii elevi, rezultând familii monoparentale, îmi vine greu, din punct de vedere emoțional, predarea acestei teme. Dar să privim partea bună a lucrurilor și ceea ce nu ne omoară, ne face mai puternici, parafrazându-l pe filozoful german Nietzsche.

Familia este și ne va fi mereu apropiată. Sunt cei care ne iubesc necondiționat și care ne sunt alături la bine și la greu. Datorită părinților și fraților, noi suntem azi cine suntem și datorită nouă copiii noștri vor crește oameni în toată firea. *Familia* surprinde ce înseamnă pentru fiecare dintre noi acasă, iubirea și liniștea, iubirea de mamă și copii. Familia reprezintă un grup social ce asigură îngrijirea, protecția și educația copiilor, astfel încât, aceștia să se poată integra în societate ca indivizi responsabili. Familia reprezintă locul în care o persoană se dezvoltă, pentru a deveni o ființă socială. Indiferent de organizare, etnie, religie sau politică, instituția familiei este un sistem dinamic și cunoaște transformări permanente [1].

Termenul „familie” provine din limba latină – „famulus” (servitor), care reprezenta „ansamblul sclavilor și al servitorilor care trăiau sub același acoperiș, iar apoi casa în întregime: pe de o parte stăpânul, pe de alta soția, copiii și servitorii”. Prin extensie de sens, familia a ajuns să cuprindă rudele pe linie paternă și rudele pe linie maternă, devenind, așadar, o comunitate formată din toate rudele de sânge, care asigură evoluția și continuitatea vieții sociale. Lăsând la o parte tentativa de a defini conceptul de familie, majoritatea oamenilor recunosc importanța familiei în momentele în care se simt singuri și au nevoie de sprijin moral. Din punct de vedere emoțional, mediul familial este menit să aducă stabilitate și armonie indivizilor.

De-a lungul istoriei, numeroși scriitori, filosofi și intelectuali și-au exprimat opiniile despre instituția familiei, privită ca fundament al vieții noastre. Chiar Maica Tereza spunea că „Dacă vrei să schimbi lumea, du-te acasă și iubește-ți familia!” [2]. Despre familie se pot spune multe, dar ce este important, este că avem o familie și că trebuie să fim mândri de ea.

Bibliografie:

1. <https://www.postmodern.ro/articol/citate-familie/>
2. <https://top1.ro/citate-despre-familie/>

ȘCOALA ȘI FAMILIA FACTORII PRIMORDIALI ÎN VIAȚA COPILULUI

Carmen Dumitru

Scoala Gimnaziala Liviu Rebreanu

„Școala, pentru a da roade, are nevoie de sprijinul conștient și de colaborarea părinților. Educația dată în școală se dovedește a fi muncă irosită și ineficace, dacă familia e ostilă și indiferentă”

H.H.STERN

Școala reprezintă principala instituție de educare a tinerei generații, dar alături de aceasta, un rol foarte important îl are familia, care reprezintă primul mediu educațional și, totodată, acel mediu fără de care acțiunea școlii nu ar avea succes.

Familia reprezintă nucleul social în care se naște copilul și de la care primește primele elemente de educație. Ea este “prima școală” a copilului și exercită influențe și asupra dezvoltării ulterioare a lui.

Familia este factorul educativ care are sub îndrumare individul uman pe cea mai lungă durată din viața sa. Copilul trăiește cea mai mare parte din timpul său în familie, unde învață limba, obiceiurile și comportamentele civilizate, de aceea se spune că “cei șapte ani de-acasă” au un rol hotărâtor asupra formării ulterioare a personalității. În perioada celor șapte ani, copilul se află în perioada celei mai mari plasticități a sistemului nervos, fapt ce oferă familiei posibilitatea producerii prin educație a primelor modificări care dau direcția dezvoltării și formării personalității.

Școala este instituția socială în care se realizează educația organizată a tinerei generații. Ea este factorul decisiv pentru formarea unui om apt să contribuie la dezvoltarea societății, să ia parte activă la viață, să fie pregătit pentru muncă.

Odată cu intrarea copilului în școală, funcțiile educative ale familiei nu încetează, ci se amplifică, în sprijinirea rolului de elev. Profesorii trebuie să colaboreze cu familia, să facă în așa fel încât să-l facă un aliat și să se sprijine reciproc în munca de educație. Alături de școală, familia exercită cea mai mare influență asupra copilului, iar scopul acțiunilor lor trebuie să fie unitar.

Relațiile de parteneriat între familie și școală reprezintă convingerea că cele două instituții comunică și colaborează, iar cei care vor avea de câștigat vor fi numai copiii.

Procesul de educație din cadrul școlii este îndrumat și condus de persoane pregătite în mod special pentru acest lucru. Menirea școlii nu este numai de a înzestra elevii cu un bagaj de cunoștințe cât mai mare, ci și de a stimula calitatea de om.

Pentru ca parteneriatul școală-familie să fie unul benefic, specialiștii în domeniu vorbesc despre o implicare activă a tuturor agenților educaționali, o participare susținută a acestora care să ducă la un succes pe planurile vizate. Este astfel necesar a fi înlăturate toate barierele și prejudecățile legate de acest subiect în încercarea de a valoriza o astfel de relație care este una indispensabilă zilelor în care trăim.

Rețeaua familie-școală constituie una din multiplele strategii care i-au angajat efectiv pe părinți și educatori în dezvoltarea de roluri de colaborare.

Pentru a ajuta cât mai mulți elevi să rămână în școală și să atingă standardele impuse, școala trebuie să ofere o gamă extinsă de experiențe de învățare, din care copiii să le aleagă pe cele care au sens, din punctul lor de vedere.

În concluzie, școlile trebuie să planifice și să implementeze programe de parteneriat, pentru a amplifica implicarea părinților. Scopul educației este de a forma un om cu o gândire liberă, creativ și sociabil. Un proverb spune: *„O vorbă bună rostită la timp înviorează sufletul copilului, precum și ploaia bună, căzută la timp potrivit, înviorează câmpul“*.

Bibliografie:

1. Băran-Pescariu, Adina (2004) – *Parteneriat în educație*, București, Editura Aramis;
2. Florea, Nicoleta-Adriana; Surlea,

Creativitatea În Demersul Didactic

Nicoleta Albu

Liceul Tehnologic "Nicolae Dumitrescu" Cumpăna

"Creativitatea este un complex de însușiri și aptitudini psihice care, în condiții favorabile, generează produse noi și de valoare pentru societate" (Al.Roșca, 1981)

Dinamica vieții moderne impune dezvoltarea creativității și punerea ei în slujba progresului uman ca o provocare a schimbării conținuturilor educaționale, cultivarea competențelor creative, atât ale cadrelor didactice, cât și ale elevilor din învățământul primar. Școala modernă trebuie centrată pe elev, prin dezvoltarea maximă a capacităților și aptitudinilor creatoare în procesul învățării. Validarea creativității este dată de eficiența comunicării pedagogice. Atitudinile creative ale cadrelor didactice asigură activități pedagogice creatoare, printre acestea remarcându-se: încrederea în forțele proprii, o pregătire profesională temeinică, devotament pentru profesie, evitarea rutinei, perseverența în găsirea unei soluții optime, simțul valorii, receptivitatea la inovație, originalitatea, angajarea socială.

Creativitatea, prin complexitatea ei, implică potențialul psihologic al unei persoane. Metodele și procedeele noi determină un proces de învățare mai plăcut, destins, emoțiile firești denotă parcurgerea cu forțe proprii a materialului studiat și stimulează interesul copiilor de vârstă școlară mică. Prioritatea trebuie reprezentată de metodele formative care evidențiază flexibilitatea gândirii, soluționarea originală a unor probleme. Elevii trebuie îndrumați spre reflexie, creații, libertatea exprimării, prilejul de a da frâu liber imaginației și valorificarea spiritului creativ prin asaltul de idei și cuvinte cheie desprinse din el.

Orientând activitatea elevilor, cadrul didactic îi încurajează să descopere cunoștințele, să rezolve probleme, dar și să formuleze, ei înșiși, probleme. Învățarea pe bază de probleme, învățarea prin descoperire sau învățarea prin descoperire dirijată reprezintă forme ale unei învățări de tip euristic prin care profesorul stimulează creativitatea elevilor. Elevii sunt puși în situația să privească o problemă din unghiuri de vedere diferite, să o interpreteze, să elaboreze o ipoteză explicativă pe care să o verifice, să caute independent o soluție. Școlarii trebuie îndrumați să manifeste toleranță față de ideile noi, să acționeze liber și să utilizeze o critică de tip constructiv. Acest tip de învățare nu numai că duce la formarea unui stil creativ de rezolvare a situațiilor - problemă, dar are efecte și asupra formării personalității elevilor. Elevii se obișnuiesc să abordeze fără teamă problemele, să le analizeze și să le rezolve. Sunt stimulați să devină curioși și deschiși, să îndeplinească cu plăcere sarcinile.

Educarea creativității este continuă, adaptând potențialul creativ al subiectului la nonconformism, curiozitate științifică, capacitate de elaborare, fluentă a gândirii, inventivitate, capacitate de tipizare. Proiectarea unui demers didactic inovator, bazat pe metode didactice moderne asigură cadrul optim al învățării. Astfel, în cazul **brainstormingului**, elevul oferă un număr cât mai mare de idei cu referire la tema anunțată. Metoda se dovedește eficientă în prima parte a lecției, asigurând și captarea atenției și interesul pentru tema propusă. De exemplu, la Comunicare în limba română, clasa a II-a, la lecția „Textul liric. Poezia Bunica, de Ștefan Octavian Iosif” am propus să numească și scrie toate cuvintele și expresiile legate de „bunica”. Elevii au listat acțiuni, emoții, urări care au fost urmărite și în poezia prezentată. De asemenea am subliniat cuvinte cheie ca: icoana, sfiala, pruncie.

Ingineria ideilor este o metodă care are la bază asaltul de idei, dar este mai eficientă pentru că profesorul dirijează și direcționează elevii către aspecte ale problemei abordate. Astfel, urmărind exemplul de mai sus, pot fi notate doar sentimente legate de „bunica”.

Utilizarea acestor metode, brainstormingul/ freewritingul, este salutară și în procesul de actualizare a cunoștințelor. De exemplu, la Dezvoltare personală, subiectul lecției fiind „Igiena personală”, pot fi abordate următoarele sarcini:

- Enumerați obiectele de igienă personală;
- Spuneți-vă părerea despre igiena corpului și a alimentelor.

Pornind de la aceste cunoștințe se poate dezvolta un proiect, „Tărâmul Igienii”, împărțind clasa în patru grupe, fiecare având de ilustrat trei situații:

- Te-ai trezit dimineată;
- Te întorci de la școală;
- Iei prânzul;
- Te pregătești de culcare.

Se lucrează pe planșe A3, se afișează în fața clasei, se mimează fiecare acțiune prezentată. Fiecare reușită este un pas de explorare al Tărâmului Igienii.

O altă metodă ce implică imaginația și abilitățile creative este **jocul didactic**, o asimilare cognitivă și conștientă a noțiunilor, regulilor, o îmbinare a elementelor instructive cu cele distractive. Aplicarea acestei metode aduce un climat favorabil procesului de învățare. Elevul descoperă idei, conținuturi, iar profesorul are prilejul de a propune subiectul nou într-o formă accesibilă, atractivă, destinsă. Alegerea unui anumit joc didactic derivă din obiecte sau fenomene:

- Utilizarea: Ce alte utilizări poate avea calculatorul?
- Analogia: Cu ce alte obiecte se aseamănă?
- Adaptarea: Cum poate fi adaptat pentru alte întrebări?
- Modificarea: Ce forme poate lua? Ce schimbări poate primi?
- Multiplicarea: Ce ați putea să îi adăugați?
- Diminuarea: Ce am putea să îi sustragem?
- Inversarea: Schimbați rolul componentelor sale!
- Combinarea: Să combinăm tot ce poate face un calculator!

Eficiente sunt și procedee ca: tipizarea, transpoziția, interpretarea într-o nouă viziune a unor proiecte, scheme, desene, lecturi, dramatizarea, jocul de rol, analiza erorilor, imaginarea unor situații sau obiecte noi, schematizarea și enunțarea unor ipoteze îndrăznețe.

O abordare creativă a orelor de lectură este invitația la o ceașcă de ceai și ceva dulce. Elevii primesc un titlu de carte din lista de lecturi pentru vârsta lor, ce trebuie citit timp de o lună și în cadrul unei șezători literare, ei pot îmbrăca hainele personajului favorit, pot susține o intervenție personală accesând următoarele aspecte:

- Povestește partea care te-a atras cel mai mult!
- Dacă ai fi regizor de film ce coloană sonoră ai alege?
- Dacă ai fi pictor ce culori ai alege pentru un tablou cu acest titlu? Motivează!
- Definește o emoție dominantă trăită pe parcursul lecturii!
- Ai recomanda cartea unui coleg? Numește trei motive!
- Mărturisește dacă ai întâmpinat dificultăți în citirea acestei cărți!

Funcția psihologică a creativității determină modul de realizare a procesului creator,

funcția pedagogică determină modul de comportament al personalității angajate în proiectarea unor acțiuni didactice, transformând continuu raportul subiect- obiect.

Este legitim și prioritar să fii creativ în demersul didactic, atât ca elev, cât și

profesor pentru că însăși definirea conceptului de creativitate pedagogică presupune valorificarea deplină a componentelor structurii funcționale, descrisă în acest material.

Bibliografie:

1. Bocoș M., Instruirea interactivă. București: Polirom, 2013.
2. Ciocănel C., Dezvoltarea creativității în învățământ, <http://www.asociatia-profesorilor.ro>
3. Cucos C., Pedagogie, Editura Polirom, Iași, 2001.
4. Stoica A. Creativitatea elevilor – posibilități de cunoaștere și educare. E.D.P., București, 1983.

Integrarea Elevilor Cu Cerințe Educaționale Speciale

DOBRINEAN LIGIA

Scoala Gimnaziala Lucian Blaga Jibou

Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale

O ființă dependentă în activitatea pe care o desfășoară de ceilalți este omul, iar acesta are nevoia permanentă de a comunica și coopera.

Peste tot în jurul nostru întâlnim oameni cu deficiențe care sunt percepuți diferit, perceperea lor socială nefiind întotdeauna constantă, ea variază de la societate la societate, furnizând semnificații diferite, în funcție de cultura și de valorile promovate. Mulți oameni au reticențe față de persoanele cu deficiențe, deoarece au o concepție greșită despre ele. Trebuie însă să înțelegem că sunt niște oameni la fel ca ceilalți, fiind produsul unic al eredității lor și al mediului.

Din categoria copiilor cu cerințe educative speciale fac parte atât copiii cu deficiențe propriu zise, cât și copiii fără deficiențe, dar care prezintă manifestări stabile de inadaptare la exigențele școlii. Din această categorie fac parte:

- copiii cu deficiențe senzoriale și fizice (tulburări vizuale, tulburări de auz, dizabilități mintale, paralizia cerebrală);
- copiii cu deficiențe mintale, comportamentale (tulburări de conduită, hiperactivitate cu deficit de atenție-ADHD, tulburări de opoziție și rezistență);
- copiii cu tulburări afective, emoționale (anxietatea, depresia, mutism selectiv, atacul de panică, tulburări de stres posttraumatic, tulburări de alimentație: anorexia nervoasă, bulimia nervoasă, supra-alimentarea);
- copiii cu handicap asociat;
- copiii cu dificultăți de cunoaștere și învățare (dificultăți de învățare, sindromul Down, dislexia, discalculia, dispraxia);
- copiii cu deficiențe de comunicare și interacțiune (tulburări din spectrul autistic, sindromul Asperger, întârzieri în dezvoltarea limbajului).

Prin joc copiii cu cerințe educaționale speciale intră în contact cu cei din jur, învață orientarea în spațiu și timp și pentru că jocul se desfășoară în grup, asigură socializarea.

Jocurile trebuie însă să fie adaptate în funcție de deficiența copilului. Copiii cu tulburări de comportament trebuie să fie permanent sub observație, iar la cei cu ADHD jocurile trebuie să fie cât mai variate.

Integrarea școlară exprimă atitudinea favorabilă a elevului față de școala pe care o urmează; condiția psihică în care acțiunile instructive-educative devin accesibile copilului; consolidarea unei motivații puternice care susține efortul copilului în munca de învățare; situație în care copilul sau tânărul poate fi considerat un colaborator la acțiunile desfășurate pentru educația sa; corespondența totală între solicitările formulate

de școală și posibilitățile copilului de a le rezolva; existența unor randamente la învățătură și în plan comportamental considerate normale prin raportarea la posibilitățile copilului sau la cerințele școlare.

Copiii cu cerințe educaționale speciale au nevoie de un curriculum planificat diferențiat, de programe de terapie lingvistică, de tratament logopedic specializat, de programe specifice de predare-învățare și evaluare specializate, adaptate abilităților lor de citire, scriere, calcul, de programe terapeutice pentru tulburări motorii. De asemenea vor beneficia de consiliere școlară și vocațională personală și a familiei.

Stilul de predare trebuie să fie cât mai apropiat de stilul de învățare pentru ca un volum mai mare de informații să fie acumulat în aceeași perioadă de timp. Trebuie să ne asigurăm că avem cunoștințe despre stilul de învățare al copilului, să-i facem o evaluare eficientă care să ne ofere informații despre cum învață copilul, dar și ce și cum este necesar să fie învățat. Dacă au nevoie de ajutor suplimentar în activitatea școlară să oferim soluții și sarcini simplificate.

Acești copii au nevoie de ajutor suplimentar din partea profesorilor și colegilor, fiind nevoie să primească în activitatea școlară conținuturi și sarcini simplificate.

Strategii și intervenții utile din partea cadrului didactic:

- Crearea unui climat afectiv-pozitiv;
- Stimularea încrederii în sine și a motivației pentru învățare;
- Încurajarea sprijinului și cooperării din partea colegilor, formarea unei atitudini pozitive a colegilor;
- Încurajarea independenței, creșterea autonomiei personale și a eforturilor;
- Sprijin, încurajare și apreciere pozitivă în realizarea sarcinilor școlare, fără a crea dependență;
- Folosirea frecventă a sistemului de recompense, laude, încurajări, întărirea pozitivă, astfel încât să fie încurajat și evidențiat cel mai mic progres;
- Crearea unui climat afectiv, confortabil;
- Centrarea învățării pe activitatea practică;
- Sarcini împărțite în etape mai mici, realizabile;
- Adaptarea metodelor și mijloacelor de învățare, evaluare,

Abordarea incluzivă susține că școlile au responsabilitatea de a-i ajuta pe elevi să depășească barierele din calea învățării și că cei mai buni profesori sunt aceia care au abilitățile necesare pentru a-i ajuta pe elevi să reușească acest lucru. Pentru aceasta școala trebuie să dispună de strategii funcționale pentru a aborda măsuri practice care să faciliteze îndepărtarea barierelor cu care se confruntă elevii în calea participării lor la educație. Putem stabili de asemenea relații de colaborare cu autoritățile locale, părinții și reprezentanții comunității.

Într-o abordare incluzivă toți copiii trebuie considerați la fel de importanți, fiecăruia să îi fie valorificate calitățile, pornind de la premisa că fiecare elev este capabil să realizeze ceva bun.

Adesea, când explorăm universul ființei umane, ne confruntăm cu o mare diversitate. Copiii care ne trec pragul claselor ne pun în situația de a căuta mereu noi soluții la problemele ridicate. De cele mai multe ori găsim soluțiile cele mai bune pentru copii. Însă, uneori suntem puși în dificultate de complexitatea problemelor. Una dintre acestea

o reprezintă copiii cu cerințe educaționale speciale care nu sunt speciali în sine ci au nevoie doar de o abordare personalizată în ceea ce privește demersurile pe care le întreprindem în educația lor. O caracteristică specială a copiilor cu cerințe educaționale speciale o constituie faptul că posibilitățile lor nu sunt în concordanță cu nivelul obișnuit al așteptărilor față de copii. Ei nu se adaptează cu ușurință și nu pot obține succese în cadrul sistemului educațional tradițional. În spatele acestor probleme, stă desigur și nivelul lor inefficient de funcționare a proceselor cognitive, agravat de faptul că nici în cadrul familiei și nici în școală, ei nu beneficiază de o stimulare cognitivă corespunzătoare. Deficitul cognitiv apărut în urma educației necorespunzătoare este totuși reversibil și poate fi compensat chiar și în cazul unor tulburări organice, cu condiția ca potențialul copilului să fie activat în mod corespunzător. Toate aceste corecturi se pot realiza în cadrul școlii de masă și al familiei, cu ajutorul programelor de dezvoltare cognitivă.

Copiii cu cerințe educative speciale pot fi integrați în mediul școlar în mai multe feluri: prin integrarea individuală a acestora în clasele obișnuite, grupuri de doi-trei copii cu deficiențe incluși în clasele obișnuite, clase diferențiate, incluse în structura școlii obișnuite. Integrarea acestor copii în colectivul unei clase obișnuite exprimă atitudinea favorabilă a acestora față de unitatea de învățământ și față de cadrul didactic, ajută la consolidarea unei motivații puternice, care susține efortul copilului în activitatea de învățare, duce la realizarea unor progrese la învățătură și în plan comportamental.

Predispoziția biologică nu este o sentință, iar mediul social este o șansă. Sentința produsă de societate este mai periculoasă pentru un copil în dezvoltare decât predispoziția biologică. Pornind de aici, trebuie să înțelegem faptul că trăim într-o lume a diversității umane, că școala nu se poate eschiva de la rolul de promotor al progresului uman și că doar ea poate facilita schimbarea, întrevăzută ca posibilă, a mentalității și atitudinii față de cerințele educative ale tuturor copiilor.

Școala va reuși să răspundă cerințelor speciale de educație ale copiilor aflați în dificultate și nevoilor de educație ale familiilor acestora doar prin eforturile ei interne și cu sprijinul tuturor.

Bibliografie

1. Weihs T.J., *Copilul cu nevoi speciale*, Ed Triade, Cluj Napoca, 1998
2. Verza F., *Introducere în psihopedagogia specială și asistența socială*, Ed Fundatiei Humanitas, 2000

Joc: “Ghicește Prietenul”!

Prof. pentru inv. primar MARINESCU MIRELA

Colegiul National Scoala Centrala

Joc: “Ghicește prietenul”!

Scop: Jocul ajută copiii să se cunoască și să se simtă mai confortabil unul cu celălalt în cadrul colectivului de elevi.

Materiale necesare: Mascota clasei sau un obiect care să reprezinte “prietenul”. Poate fi o păpușă, o minge, un pluș, etc.

Instrucțiuni:

- 1. Formarea cercului:** Copiii stau în cerc, iar învățătorul ține în mână “prietenul”.
- 2. Prezentarea:** Cadrul didactic prezintă “prietenul” copiilor, explicând că acesta este foarte curios să îi cunoască mai bine.
- 3. Plsarea prietenului:** Începând cu un copil, “prietenul” este pasat în cerc. Fiecare elev, atunci când primește “prietenul”, trebuie să spună numele lui și să împărtășească ceva simplu despre el (de exemplu, ce culoare preferată are, ce animal îi place, dacă are frați sau surori etc).
- 4. Ghicește prietenul:** După ce toți copiii au avut ocazia să spună ceva despre ei, învățătorul ia “prietenul” înapoi și începe să spună câte o caracteristică auzită. De exemplu: “Prietenul” nostru știe că cineva din cerc are o pisică acasă. Cine este? Copiii trebuie să ghicească despre cine este vorba.
- 5. Repetare:** Jocul continuă până când copiii au fost ghiciți cel puțin o dată.

Beneficii:

- Încurajează elevii să se prezinte și să vorbească despre ei în fața celorlalți.
- Îi ajută pe copii să rețină numele colegilor și să descopere interese comune.
- Creează o atmosferă prietenoasă și caldă în clasă.

Acest joc este ideal pentru prima săptămână de școală, deoarece reduce anxietatea socială și îi ajută pe copii să se simtă parte din grup.

COMPETENȚE DE COMUNICARE

NICHITA NICOLETA ALEXE

scoala centrala

INTRODUCERE

Competențele de comunicare (receptare și producere a mesajului oral) au dobândit o pondere semnificativă în actul învățării. Competențele de comunicare în limba română la ciclul primar ne reamintește importanța celui "bagaj" cu care vine elevul și pe care îl depozitează în clasă și în afara ei.

Pentru că la începutul fiecărui an școlar elevii, încă din prima zi, doresc să împărtășească întâmplările petrecute în vacanță, m-am gândit că acest lucru poate să fie realizat la clasa I, conform următorului scenariu de vorbire:

Scenariu de vorbire - clasa I

ÎN VACANȚĂ

Sarcina 1 (în perechi, 2 minute/elev) - Profesorul prezintă în fața clasei mai multe imagini cu copii aflați în vacanță. Fiecare elev alege trei imagini care îi plac mai mult și îi va spune colegului ce vede în fiecare imagine și de ce a ales acele imagini.

Sarcina 2 (individual/pe fișă, 10 minute) - Fiecare elev va primi rolul de "pictor de vacanță", urmând să redea pe o coală, cum și-a petrecut vacanța. Elevii vor utiliza instrumente de lucru, la alegere.

Sarcina 3 (în perechi, 3 minute/elev) - În perechi, elevii vor prezenta desenele proprii și vor formula oral enunțuri, pe baza lor.

Sarcina 4 (individual, 1 minut/elev) - Fiecare elev va avea de povestit oral, pe scurt, cum și-a petrecut colegul lui vacanța.

BIBLIOGRAFIE: Cursurile din cadrul proiectului "Perfecționarea cadrelor didactice care predau limba română în învățământul preuniversitar în evaluarea competențelor de comunicare ale elevilor", Furnizor Universitatea Babeș-Bolyai Cluj-Napoca, Facultatea de litere, în perioada 21.10.2015-22.11.2015

Abandonul Școlar Și Efectele Lui Asupra Viitorului Unui Copil

Ancuta Craciun

LICEUL TEHNOLOGIC „LIVIU REBREANU”

Introducere

Abandonul școlar este un fenomen complex și multifactorial, care afectează grav dezvoltarea socială, economică și personală a copiilor. Într-o societate modernă, educația reprezintă fundamentul pentru oportunitățile viitoare, iar lipsa acesteia poate duce la consecințe negative pe termen lung. Acest referat își propune să analizeze cauzele abandonului școlar, impactul acestuia asupra copiilor și măsurile care pot fi luate pentru a preveni și combate acest fenomen.

Cauzele Abandonului Școlar

Abandonul școlar poate fi cauzat de o varietate de factori, care se împart în general în două categorii: factori individuali și factori externi.

1. Factori individuali:

- Probleme de sănătate sau dizabilități.
- Lipsa motivației sau a interesului pentru școală.
- Performanțe academice slabe.
- Probleme de comportament.

2. Factori externi:

- Probleme familiale (divorț, violență domestică, sărăcie).
- Mediul social (influența negativă a colegilor, discriminare).
- Condiții economice precare.
- Lipsa sprijinului din partea părinților sau a profesorilor.
- Calitatea slabă a sistemului educațional (profesori necalificați, lipsa resurselor).

Efectele Abandonului Școlar asupra Viitorului unui Copil

1. Efecte Economice:

- **Venituri mai mici:** Copiii care abandonează școala au tendința de a câștiga mai puțin decât cei care finalizează studiile. Lipsa unei educații adecvate limitează accesul la locuri de muncă bine plătite și stabile.
- **Șomaj ridicat:** Rata șomajului este semnificativ mai mare în rândul celor care nu au finalizat școala. Lipsa calificărilor necesare face dificilă găsirea unui loc de muncă.

2. Efecte Sociale:

- **Excluziune socială:** Abandonul școlar poate duce la marginalizarea socială și la o participare redusă în comunitate.
- **Comportamente deviante:** Există o corelație între abandonul școlar și implicarea în activități ilegale sau comportamente antisociale, cum ar fi delincvența juvenilă.

3. Efecte Personale:

- **Stima de sine scăzută:** Copiii care abandonează școala pot experimenta sentimente de eșec și lipsă de încredere în propriile capacități.
- **Probleme de sănătate mentală:** Există un risc crescut de depresie și anxietate în rândul celor care nu și-au terminat educația formală.

Măsuri de Prevenire și Combateră a Abandonului Școlar

1. Sprijin Educațional și Psihologic:

- Asigurarea consilierii psihologice și a sprijinului emoțional pentru elevi.
- Implementarea programelor de mentorat și tutoriat.

2. Îmbunătățirea Condițiilor Economice și Sociale:

- Oferirea de burse și ajutoare financiare pentru familiile defavorizate.
- Implementarea programelor de prânz gratuit în școli.

3. Îmbunătățirea Calității Educației:

- Pregătirea și formarea continuă a cadrelor didactice.
- Modernizarea infrastructurii școlare și a materialelor educaționale.

4. Implicarea Comunității și a Familiei:

- Organizarea de sesiuni de informare și ateliere pentru părinți privind importanța educației.
- Crearea de parteneriate între școli, comunități și organizații non-guvernamentale.

Concluzie

Abandonul școlar este o problemă gravă care necesită atenția și acțiunea concertată a tuturor părților implicate - guvern, școli, familii și comunități. Efectele negative ale acestui fenomen asupra viitorului unui copil sunt profunde și de lungă durată, influențându-i viața economică, socială și personală. Prin măsuri adecvate și susținute, este posibilă reducerea semnificativă a ratei abandonului școlar și asigurarea unui viitor mai bun pentru toți copiii.

STUDIU PRIVIND FORMAREA COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC LA PREȘCOLARI

Mariana Bîrsan

Grădinița Cu Program Prelungit Pinocchio Craiova

STUDIU PRIVIND FORMAREA COMPORTAMENTULUI ECOLOGIC LA PREȘCOLARI

Ocrotirea naturii, păstrarea echilibrelor biologice din ecosisteme trebuie să constituie o preocupare a fiecărui om, începând încă de la vârste fragede. Copilul manifestă o curiozitate senzorială în plină dezvoltare și dacă știm să-i prelungim această curiozitate, ea devine suportul dorinței de cunoaștere.

Grădinița joacă un rol major în educația privind mediul înconjurător, preșcolarii trebuie învățați să înțeleagă natura, să îi aprecieze frumusețea, să-i descopere componentele și particularitățile, să se apropie de ea și să o protejeze.

Studiul elaborat are ca obiectiv analizarea câtorva aspecte referitoare la activitățile de predare – învățare – evaluare pentru formarea comportamentului ecologic la preșcolari.

Educația ecologică presupune cunoștințe, atitudini, conduite care se dobândesc într-un timp îndelungat ce se pot realiza prin toate activitățile instructive care se desfășoară în grădiniță: observări dirijate și spontane, lecturi după imagini, convorbiri, memorizări, experimente la colțul naturii, jocuri didactice și jocuri de rol. În desfășurarea activităților de educație ecologică propuse la grupă, s-a observat că organizarea activităților pe arii de stimulare cât mai variate creează investigații, descoperiri ale proprietăților unor obiecte și fenomene din mediul înconjurător, experiențe.

Obiectivele propuse pentru această cercetare:

- aplicarea unor modalități de antrenare și ameliorative preșcolarilor în cadrul activităților integrate de educație ecologică;
- realizarea sarcinilor de lucru propuse îmbinând informațiile din mai multe domenii de activitate;
- formarea deprinderilor de a observa, descrie, exploata cât și de protecție a mediului înconjurător;
- evidențierea efectelor produse în urma proiectării și desfășurării activităților didactice integrate;
- înregistrarea, compararea și interpretarea rezultatelor obținute la probele inițiale, formative și sumative, urmărind evidențierea progresului realizat de preșcolari.

Studiul naturii, cu elementele sale componente - plante, animale, fenomene caracteristice celor patru anotimpuri, orientate în timp, se acordă foarte bine cu dezvoltarea psihologică a copiilor.

Prin caracterul lor inventiv, activitățile de cunoaștere a mediului înconjurător și de protecție a lui ajută la exersarea acuității organelor senzoriale, deci a gândirii încă concret – intuitive la preșcolari.

Contactul direct cu natura contribuie la dezvoltarea spiritului de observație, la dezvoltarea operațiilor gândirii. Dacă scopul activității este ecologic, sunt solicitate să se dezvolte operațiile gândirii ecologice: identificarea elementelor din natură care trebuie protejate, gruparea lor, comparația situațiilor când sunt protejate și când nu, generalizarea.

Am urmărit, ca pe parcursul anului școlar să desfășor activități integrate cât mai multe, având jocul, ca formă dominantă. A fost promovată o manieră de lucru agreabilă și atractivă, sub semnul jocului, îmbinându-se metodele intuitive cu cele verbale, strategii activ-participative, integrându-se jocurile didactice în activitățile inter și transdisciplinare, selectându-se jocuri interesante, atractive. În activitatea desfășurată la grupă, am acordat o atenție deosebită aspectului dinamic, activ al cunoștințelor, urmărind ca el să devină o trasătură caracteristică de durată a preșcolarului. Am constatat că unii copii sunt pasivi în cadrul activităților, nu-și anunță participarea și se mulțumesc cu răspunsurile colegilor. În funcție de temele anuale am planificat proiectarea și pregătirea activităților integrate în cadrul unor proiecte tematice ce asigură o învățare diferențiată, bazată pe experiență și curiozitate în cadrul căreia copilul să experimenteze lucruri noi. Ca o continuare a activităților din mediul educațional am desfășurat activități în aer liber care fac posibil contactul nemijlocit cu lumea vie, oferind prilejul copiilor de a efectua observații asupra obiectelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală.

Formarea comportamentului ecologic la preșcolari în cadrul activităților pe care le-am desfășurat l-am realizat folosind diferite mijloace prevăzute de programă:

- Observări, experimente, plimbări ;
- Lectură după imagini, convorbiri, lectura educatoarei;
- Jocuri didactice, povestiri, scenete;
- Proiect de diafilme;
- Parada costumelor ecologice.

În acest context exemplific prin observările dirijate cu tema „Crizantema și tufănică”, „Laleaua și zambila”, „Roșia și vânăta”. Copiii au văzut și au înțeles că plantele (flori, legume) au nevoie de aer, apă, căldură și lumină pentru a se menține în viață. Ca experiment la această temă am ținut o plantă (tufănică) la întuneric. Ea a devenit palidă, gălbuie, frunza ofilindu-se. Le-am explicat copiilor că acest fenomen de ofilire a plantei apare numai când planta este crescută în întuneric în condiții necorespunzătoare dezvoltării vieții. Pentru veridicitatea experimentului am readus planta în condiții de lumină și căldură și copiii au observat că încet, încet planta își revine la culoarea normală. În acest fel, am demonstrat copiilor că plantele au nevoie și de lumină, căldură, pentru a se dezvolta, pentru a crește.

În cadrul activității de observare „Roșia și vânăta”, am desfășurat un joc distractiv în care copiii au recunoscut numai prin pipăire și gust legumele observate anterior, specificând modul în care se pregătesc aceste legume pentru consum (spălare, coajare, tăiere).

În cadrul lecturii după imagini „Prietenii naturii?”, am citit imaginea sub aspectele de bază pozitive și negative concluzionând grija față de natură, prin îndemnuri :

- Iubiți și ocrotiți natura!
- Salvați pădurea!
- Nu aruncăm, reciclăm !
- Îngrijiți florile!

Copiii devin sensibili la frumusețile naturii, grijulii cu ea și simt că trebuie să o aibă permanent alături. Pentru evaluare am folosit o fișă în care preșcolarii trebuie să coloreze aspecte ecologice pozitive (plantare de puieți, udarea arborilor, adunatul gunoaielor) și să taie cu o linie aspectele ecologice negative (ruperea copacilor, aruncarea gunoaielor pe jos în parcuri și păduri). În completarea evaluării activității, copiii au spus ce activități ecologice au desfășurat în vacanță alături de părinți și care au fost aspectele pozitive și negative ale acestora.

Ca metode specifice cele mai uzate în această cercetare, incluse în activitățile integrate, am folosit: metoda Cubului, Călătoria Misterioasă, metoda Piramidei, Mima, Floare de lotus, Pălăriile gânditoare, Ciorchinele, Jurnalul grafic, Brainstormingul, Explozia stelară și nu în ultimul rând cea mai întâlnită metoda Turul galeriei.

Este necesar să amintesc faptul că familia are un rol extrem de important în activitatea desfășurată la grupă, aceasta contribuind în mod activ atunci când este solicitată, unindu-ne forțele. Prin aceasta am urmărit conștientizarea acțiunilor întreprinse atât de ei cât și de părinți și modul prin care acestea pot ajuta sau dăuna naturii (udarea plantelor, stropirea pomilor împotriva dăunătorilor, sau dimpotrivă ruperea crengilor copacilor pentru foc, aprinderea focului în pădure, lăsarea și împrăștierea resturilor menajere la plecarea din parc, pădure).

Analiza rezultatelor studiului întreprins a condus la elaborarea următoarelor **concluzii:**

Toate aceste activități, ca multe altele care pot fi desfășurate în grădiniță constituie o cale de dobândire a cunoștințelor ecologice și despre mediul înconjurător de verificare, de consolidare și chiar aplicare a acestora, a modului în care preșcolarii percep și interpretează realitatea înconjurătoare, deschid largi posibilități de stimulare a curiozității și interesului pentru cunoaștere, educă la copiii dragostea pentru natură și frumusețile ei.

În concluzie, putem spune că educația ecologică vizează diferite laturi ale dezvoltării personalității individului. Ea are ca scop formarea premiselor de înțelegere a efectelor unui comportament necorespunzător asupra mediului și, deci, a atitudinii de protejare a mediului.

Scopul final al educației ecologice la preșcolari este de a le forma bazele unei gândiri și atitudini centrate pe promovare a unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de natură. Prin participarea tuturor factorilor educativi: școală, familie, comunitate, mass-media, la realizarea acestor intenții, copilul înțelege mai bine efectele pe care le are un comportament necorespunzător asupra mediului.

Bibliografie:

1. Ciubotaru, Melania – „Educația ecologică în grădiniță”, Ed. CD Press, București, 2006
2. Ionescu, M; Radu, I. – „Didactica modernă”, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2001
3. Preda. Viorica – „Metoda proiectelor la vârstele timpurii”, Ed. Miniped, București, 2002
4. Tomșa, Gheorghe – „Psihopedagogie preșcolară și școlară”, Ed. Coresi, București, 2005

„Puncte De Vedere Privind Educația STEAM/STEM”

Maria Tomacu

Scoala Gimnaziala „Episcop Doctor Partenie Ciopron”

PUNCTE DE VEDERE PRIVIND EDUCAȚIA STEAM/STEM

CE înseamnă STEAM, educație STEAM?

Educația STEAM face parte din educația non-formală, ce își propune să promoveze și utilizeze metode de predare bazate pe știință, investigare și analiză directă. Scopul acestei abordări este de a crea un mediu de învățare în care copiii să își folosească abilitățile din cele 5 domenii mai sus enumerate pentru a rezolva probleme tangibile. Cu alte cuvinte, educația STEAM încurajează copiii să descopere soluții inovative printr-o varietate de opțiuni.

Educația STEAM mai e atrăgătoare și prin faptul că încurajează creativitatea și imaginația și îi plasează pe copii în poziția de cercetători și oameni de știință prin intermediul jocurilor. De aceea, există o mulțime de jocuri STEAM menite să stârnească curiozitatea științifică, tehnologică, inginerescă și matematică.

Cu activitățile STEAM produsul final al activității nu este la fel de important ca procesul. Oferiți-le copiilor timp să exploreze și să experimenteze diferitele tipuri de forță.

Copiii sunt pur și simplu provocați să preia o problemă și să o rezolve, **gândind critic** ei trebuie să își pună întrebări și să afle răspunsuri.

Acest tip de educație încurajează perseverența, greșelile fiind apreciate în acest proces, arătând faptul că ceva nu a mers bine și va trebui să vedem ce anume, dar să găsim și soluția potrivită. Copiii sunt încurajați să asculte opiniile celorlalți și să împărtășească cunoștințe. Ei învață că pot sprijini lumea într-un mod pozitiv prin noile cunoștințe acumulate ce le vor pune în aplicare.

Ce înseamnă STEM, educație STEM?

În ultimul timp, activitățile STEM au devenit alegerile favorite în rândul copiilor, părinților, dar mai ales ale profesorilor care aleg metode inovative de predare. STEM este acronimul pentru *Științe, Tehnologie, Inginerie și Matematică*.

Educația STEM se bazează pe integrarea principiilor din domenii precum științele, tehnologia, ingineria și matematica în activități relativ simple, dar creative care se pot desfășura cu obiecte din viața de zi cu zi. Cu o bucată de carton, lipici, ață, bețișoare de lemn, culori puteți realiza creații ingenioase excepționale.

Activitățile STEM care implică aceste domenii au un impact uriaș asupra copiilor. Chiar și cele mai simple activități STEM, cum ar fi construirea catapultei, de exemplu, oferă numeroase oportunități pentru copii de a învăța și de a explora STEM.

Punctele tari ale educației STEAM/STEM:

***dezvoltă:**

-abilități de comunicare;

- sentimentul de empatie;
- creativitatea, imaginația;
- inteligența, cunoașterea copiilor;

***trezește curiozitatea copiilor prin faptul că împletește știința cu arta;**

*** menține dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor;**

***copiii sunt implicați în procesul de învățare;**

***comunică cu plăcere cu ceilalți despre ideile proprii sau descoperirile făcute;**

O paralelă între educația tradițională și educația STEAM/STEM va releva avantajele acestora din urmă:

Educație tradițională	Educație STEAM/STEM
*nu există legătura clară dintre cunoștințele de la clasă cu viața reală; *clasele sunt amenajate fără să aibă ca bază feedback-ul etc; *programele nu sunt integrate; *copiii preiau informații separat de la fiecare disciplină și nu reușesc mereu să facă o legătură între ele; *elevii nu înțeleg de multe ori la ce le ajută unele discipline; *intervine plictiseala; *este multă muncă individuală; *nu se dezvoltă abilitățile necesare secolului XXI; *profesorii transmit cunoștințele însă nu le integrează într-un context mai larg, multidisciplinar;	*încurajează lucrul în echipă; *profesorul acționează ca un mentor ce ghidează copilul spre dezvoltare; *profesorul organizează informațiile pe care le transmite elevilor într-un mod ușor de înțeles; *pune accent pe dezvoltarea abilităților specifice secolului XXI; *încurajează perseverența; *propune anteprenoriat în gândire; *evaluarea se bazează pe proiecte, pe munca în echipă, pe cooperarea din timpul evaluării. participanții sunt dornici de învățare; *sunt pregătiți să fie următoarea generație de anteprenori;

Din totdeauna s-a vorbit despre importanța jocului în învățare și despre îmbinarea ludicului cu educație pentru a încuraja o atitudine pozitivă a copiilor în raport cu școala, ei bine, STEAM este, în același timp, o nouă abordare în educație, aplicat de la cele mai mici vârste, bazat pe observație directă, experiment, logică, înțelegerea lucrurilor și fenomenelor ca făcând parte dintr-un sistem - în categoria competențelor STEAM fiind incluse: gândirea critică, argumentarea, gândirea creativă, analiza sistemică.

Beneficiile educației STEAM/STEM

- trezește interesul elevilor prin faptul că împletește știința cu arta.
- intervine în dezvoltarea abilităților de rezolvare a problemelor.
- elevii se implică în procesul de învățare.
- împărtășesc cu ceilalți ideile proprii sau descoperirile, fac asta cu plăcere.
- dezvoltă abilitățile de comunicare.
- dezvoltă sentimentului de empatie.
- dezvoltă participanții din punct de vedere cognitiv,
- dezvoltă creativitatea și imaginația,
- clădește baza unui viitor adult ce deține capacități, deprinderi și soluții,
- formează „inovatori, educatori, lideri și cursanți ai secolului XXI.”

Când să introduci activitățile STEM în viața copilului ?

- Proiectele STEM pot fi începute chiar de la vârsta de doi ani, atunci când creierul copilului este absorbant ca un burete. În primii 5 ani toate informațiile sunt asimilate într-un ritm alert, cu ușurință, acest lucru pierzându-se odată cu înaintarea în vârstă.
- Expunerea copiilor la experimente încă de când sunt mici formează noi legături neuronale în creierul lor, astfel încât ei vor găsi soluții mai bune și vor avea o atitudine mai deschisă către experiențele de acest fel.
- Învățarea are loc într-un mod diferit la copii, înainte de a-i „modifica” noi cu învățarea tradițională. Noi ar trebui să îi încurajăm să gândească, să creeze, să își imagineze, să aibă propriile experiențe și propriile concluzii. Exact asta face educația STEM.

CONCLUZII:

Acest gen de activități au scopul nu doar de a-i învăța pe copii noțiuni de matematică și științe, cât să le stimuleze creativitatea și să le mențină puterea de concentrare o perioadă mai ridicată de timp. În același timp, le cultivă un sens intuitiv de explorare care îi va ajuta să exceleze în orice activitate pe care o vor desfășura.

Crearea de obiecte interactive le dezvoltă copiilor un mod de gândire critic, analitic. Îi provoacă să caute și să găsească soluții pentru a duce la bun sfârșit modelul de obiect pe care l-au gândit de la bun început. Ei vor deprinde ușor un stil de gândire practic în care își vor pune întrebări precum: *De ce funcționează această soluție sau Cum pot rezolva această problemă?*

Activitățile pentru formare prin valorile STEAM/STEM, integrează noile tehnologii în viața și educația copiilor, nu doar funcțional, ci și pentru a încuraja curiozitatea și experimentele cu ajutorul cursurilor și taberelor noastre.

Bibliografie:

- *** Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Borzea P.A.(2017), Integrare curriculară și dezvoltarea capacităților cognitive, Editura Polirom, București;
- Cucoș C.,(2014), Pedagogie-ediția a III-a revăzută și adăugită, Editura Polirom, București;
- Daniela Jeder, *Elemente de didactică aplicată în învățământul preșcolar*
- **Educație STEAM - activități inteligente pentru copii, ȘCOLARUL,2020**
- Lefter A. (2018), Abordarea STEM în învățământul primar, iTeach online;
- Melcu C. (2018). De ce educația STEM?, EDICT – Revista educației”,ISSN 1582 – 909X;
- Proiectul Educațional Județean „ Aventuri in lumea științei,,
- Smaranda Maria Cioflică, *Ziua bună începe la întâlnirea de dimineață. Momentele întâlnirii de dimineață și sugestii de jocuri*, Editura Tehno-Art, 2016;

SURSE:

- ♦ <https://www.clubulcopiilor.ro/17-exemple-de-activitati-stem-pentru-copii/>
- ♦ <https://www.clasaviitorului.md/ambasadori-digitali/>.
- ♦ [https://www.kinderpedia.co/ro/stem-educatie-invatare-investigatie.html?
format=html](https://www.kinderpedia.co/ro/stem-educatie-invatare-investigatie.html?format=html)

Proiect De Activitate Integrată „Pădurea, Mamă Ocrotitoare, Prietenă Loială Și Muză ”

Mihaela Popescu

Școala Gimnazială Burla

Formarea competențelor de comunicare coerentă și expresivă, de gândire logică, de operare cu numere, cu semne, cu simboluri, de relaționare a tuturor elementelor specifice celor patru domenii, dar și de dezvoltare fizică armonioasă este obiectivul fundamental al activității educative la copiii aflați într-un stadiu de tranziție: trecerea de la grădiniță către ciclul primar, de aceea accentul trebuie să cadă pe realizarea de conexiuni viabile care să le asigure subiecților o „înălțare” corespunzătoare.

Principală modalitate folosită de învățător pentru a le forma/dezvolta copiilor aceste competențe trebuie să aibă în vedere concentrarea informației în „haine” accesibile puterii de înțelegere a copiilor de această vârstă, căci numai așa se poate realiza un suport informațional - emoțional trainic pe care aceștia să-și așeze competențele ulterior vizate.

Așadar, noțiunile arie de *matematică*, cifrele seci și înspăimântătoare, așezate ostil unele lângă altele, sperie copiii și-i îndepărtează de această disciplină, la fel ca și *literele* izolate, neintegrate în unități sintactice vii, ca imaginile lipsite de frumusețea culorii, a „zicerii” sau ca sunetele moarte, ieșite din hora *melodiei*, de aceea, pentru a suscita interesul, „învățăceilor” este nevoie de realizarea unor contexte de învățare care să plieze imaginarul pe o realitate concretă, cunoscută lor, iar această corelare nu se poate înfăptui decât prin proiecte interdisciplinare, capabile să acceseze informațiile cunoscute pe care să le „toarne” în forme inedite, generatoare de satisfacția desoperirii prin efort propriu.

Desenul, prin combinarea diferită a imaginilor, a cifrelor și a literelor, toate încorporate într-o structură melodică, are menirea de a transmite neforțat mesajul către mintea și sufletul copiilor aflați la vârsta când concretul primează. Ori, calea cea mai sigură de a forma caractere reprezintă trasarea unor structuri de la concretul palpabil către abstractul noțiunilor, pentru ca revenirea la generalizare să se facă facil, conform principiului accesibilității, dar și al celui prospectiv și concentric. Observarea sistematică a întregului creează cadrul propice suprapunerii detaliilor semnificative ce vor duce la formarea unui sistem de valori propriu, iar tehnica învățată prin activități plăcute va reprezenta o achiziție necesară întregii vieți.

Jocul, prin exercițiile ce țin de *educația fizică*, devine învățare temeinică, abstractul ia forme concrete și sistemul logic al gândirii capătă contur de la o zi la alta. Incitați de implicarea lor în propria formare, copiii devin interesați și maleabili, coordonatorului activităților revenindu-i doar misiunea de a crea scenariul, de a pregăti contextul de realizare / materialele de învățământ necesare desfășurării activităților și de a se așeza în fruntea lor spre a-i dirija și a le aprecia orice pas făcut către cunoașterea sinelui și a mediului de viață.

Am ales *pădurea* și *animalele sălbatice* care o populează datorită corespondenței afective existente între copii și acestea: *pădurea* cu aerul curat, cu frumusețea peisajelor, cu cântecul păsărilor și cu darurile sale (*mure, fragi, zmeură, ciuperci, apa de izvor, fructe* etc.) și *animalele sălbatice* (*ursul, lupul, vulpea, căprioara, iepurele* etc.), ființe necuvântătoare, dar capabile de multă afecțiune și loialitate, întâlnite și-n universul magic al sărbătorilor specific românești (*Sărbătorile Crăciunului, ale Anului Nou și cele ale Paștelui*). Le simțim prezența, ne bucurăm de afecțiunea lor, le exploatăm calitățile, ne înfricoșăm de

ale lor defecte, dar, totuși, ele sunt parte integrată din lumea noastră, din viața noastră și trebuie să ne apropiem de ele, cunoscându-le mai bine.

Bibliografie:

Arhiva personală

Contribuția La Educația Pentru Dezvoltare Sustenabilă Începe Cu Cei Mici

Cristina Caraconcea

Scoala Gimnaziala mircea Cel Batran Giurgiu

Contribuția la educația pentru dezvoltare sustenabilă începe cu cei mici

prof. învă. primar Caraconcea Cristina

Elena

Școala Gimnazială „Mircea cel Bătrân”,

Giurgiu

“Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea” - NELSON MANDELA.

Dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care satisface nevoile prezentului, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi. Este o modalitate pentru oameni de a utiliza resursele fără ca resursele să se epuizeze. Aceasta se referă la îmbunătățirea stilului de viață și a bunăstării precum și la conservarea resurselor naturale și a ecosistemelor. Tinerii sunt cei mai importanți actori în dezvoltarea sustenabilă. Copiii trebuie să conștientizeze încă de mici rolul reciclării, reutilizării resurselor. Dezvoltarea sustenabilă este importantă pentru tânără generație întrucât implementarea politicilor de dezvoltare sustenabilă va determina viitorul pe care îl vor moșteni generațiile viitoare.

Participarea copiilor pornește de la domiciliu. Copilul învață prima lecție de curățenie, apă și consumul de energie, de grădinărit și alte probleme, de acasă. Este responsabilitatea părinților / familiei pentru a inocula obiceiuri bune la copii și să îi învețe curățenia și utilizarea rațională a resurselor naturale, cum ar fi electricitatea, apa și alte resurse în funcție de nevoia de a reduce pierderile pentru a le permite să devină mai responsabili pentru protecția mediu și resurse naturale. Școala poate juca un rol important în direcția unui mediu durabil și ar trebui să se pună și mai mult accent pe importanța educației mediului. Tinerii constituie o mare parte din populația lumii și tinerii vor trebui să trăiască mai mult cu consecințele deciziilor actuale de mediu decât vor trăi bătrânii lor. Generațiile viitoare vor fi, de asemenea, afectate de aceste decizii și, în măsura în care acestea s-au adresat preocupări, cum ar fi epuizarea resurselor, pierderii biodiversității și a deșeurilor radioactive de lungă durată. Generația prezentă ar trebui să țină cont de nevoile generației prezente cât și de cele ale generațiilor viitoare. Astfel, trebuie să apară tehnologii, dezvoltate și puse în aplicare, care contribuie la conservarea resurselor, a poluării inutile. Se insistă destul de mult pe prevenirea și restabilirea mediului înconjurător ori de câte ori este cazul.

Probleme ale dezvoltării durabile și de protecție a mediului reprezintă o provocare pentru umanitate fără precedent în domeniul de aplicare și complexitate. Se estimează că până în anul 2050, umanitatea va ajunge la 9,07 miliarde, dintre aceștia 62 la sută din populație va trăi în Africa, sudul și estul Asiei. Lumea noastră este mai tânără decât oricând. Copiii sunt mai numeroși decât adulții în cele mai multe dintre așezările noastre urbane. Lumea este într-o schimbare rapidă, cu o creștere rapidă a populației, urbanizare și industrializare ce pune o presiune enormă asupra mediului, și pune în pericol viața oamenilor. Deteriorarea mediului în ceea ce privește calitatea și cantitatea este o problemă globală presantă care afectează realitatea de zi cu zi a miliardelor de oameni

din întreaga lume. Copiii, cu organismele de dezvoltare și de alegere limitată sunt afectați cel mai grav. Ei trebuie să fie actori-cheie în discuțiile de mediu și de dezvoltare, inițiative și activități. Ca actori acum și mostenitori ai viitorului, copiii au rol important de jucat în găsirea de soluții ecologice. Copiii care trăiesc atât în țările dezvoltate cât și țările în curs de dezvoltare sunt expuși la degradarea mediului. Cu toate acestea, impactul degradării mediului asupra copiilor din cele două tipuri de țări se reflectă în mod diferit. Accesul la alimente nutritive, de exemplu, reprezintă o provocare serioasă pentru copiii din ambele țări dezvoltate și în curs de dezvoltare. De exemplu, copiii din țările dezvoltate au tendința de a deveni supraponderali și obezi, ca o consecință - există un organism tot mai mare de cercetare care identifică mediul ca fiind unul dintre principalii contribuabili la pandemie de obezitate, deoarece copiii nu pot avea acces la alimente sănătoase. Sau, copiii în țările în curs de dezvoltare sunt supuși riscului de malnutriție, din cauza lipsei de acces la hrană. Această lipsă de acces la alimente nutritive a fost abordată la nivel mondial ca o problemă legată de drepturile omului, dar este, de asemenea, esențial să fie considerată o problemă de mediu, din moment ce aceasta este o consecință directă a degradării mediului.

Un mediu sănătos, de o bună calitate este o condiție prealabilă pentru îndeplinirea drepturilor copilului. Atunci când trei milioane de copii mor în fiecare an de boli legate de mediul înconjurător, aceste drepturi sunt foarte departe de a fi îndeplinite. Avem nevoie să răspândim conștiința oamenilor pentru a aduce schimbări masive în atitudinea socială.

Bibliografie:

Rojanschi V., Bran F., Economia și protecția mediului, Editura Tribuna Economică, București, 1987

I. Scurtu, Cristiana Sima, Rozica Poșircă - Ecologia și protecția mediului înconjurător - Ed. Independența Economică, 2007

VALENȚELE FORMATIVE ALE METODELOR MODERNE ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

GABRIELA VANDA CORTEZ

LICEUL TEHNOLOGIC NICOLAI NANU

Jocul, specific vârstei școlare mici, practicat prin intermediul metodelor interactive vine tocmai pentru a contracara marile deficiențe ale unui învățământ sufocant prin cantitatea de informație de la toate nivelele, prin “seriozitatea” sa exagerată.

Trebuie înțeles că munca serioasă de învățare poate deveni plăcută, atractivă pentru copii, dacă munca-joc este adaptată la necesitățile funcționale ale copiilor și se desfășoară într-un mediu și ritm cu adevărat pe măsura lor.

În clasele primare posibilitatea de diversificare a jocurilor este foarte mare, dar în fapt este foarte puțin utilizată. Voi enumera în continuare câteva metode interactive, cu valențe ludice, care se pot aplica cu succes în cadrul orelor de limba și literatura română:

1. *Învățarea cu ajutorul simulării* (psihodrama didactică), poate fi folosită cu ajutorul modelării, filmului sau jocului.

Etapele psihodramei didactice sunt:

- crearea sau alegerea acțiunii și rolurilor simulante;
- cunoașterea semnificațiilor, a obiectivelor, a acțiunilor și rolurilor;
- îndeplinirea activității și rolurilor simulate;
- discutarea, corectarea, completarea rezultatelor.

Exemplu: Joc de rol: *În Dumbrava minunată*.

2. *Studiul de caz* (metoda cazului) este o modalitate de a analiza o situație specifică, particulară, reală sau ipotetică, în vederea studierii sale. Redactarea materialului trebuie să cuprindă un titlu incitant pentru cei ce vor studia cazul, obiective pedagogice, descrierea detaliată a situației problematice și formularea clară a situației de învățare. Etapele urmărite vor fi:

- Studiarea individuală a cazului;
- Studiul în grupe mici;
- Studiul în plen.

Se va acorda o atenție deosebită problematicei colectivităților umane, evitându-se etichetarea unor colectivități sau grupuri.

Exemplu:

Studiu de caz: Furnica plimbăreață din poezia *O furnică*, de T. Arghezi.

4. *Teoria inteligențelor multiple și aplicarea ei în actul didactic*

Teoria inteligențelor multiple a fost propusă de Howard Gardner care pleacă de la premisa că toți oamenii dispun de nouă tipuri de inteligențe diferite, exprimate

prin moduri diferite de învățare și moduri particulare de exprimare a cunoștințelor dobândite. Tipurile de inteligență propuse de Gardner sunt:

- 1.inteligența verbală/lingvistică care manifestă plăcerea de a vorbi, a scrie, citi (aparține jurnaliștilor oratorilor, poeților, avocaților);
- 2.inteligența logico-matematică, care manifestă capacitatea de analiză logică a problemelor, de a realiza operații matematice, utilizarea raționamentelor deductive și inductive (aparține oamenilor de știință, programatorilor);
- 3.inteligența spațială / vizuală care se manifestă prin percepția culorilor, liniilor, spațiului și relațiilor dintre acestea, prin orientare spațială (aparține pictorilor, mecanicilor, cartografilor);
- 4.inteligența muzicală / ritmică se manifestă prin producerea și aprecierea muzicii, ritmului, timbrului (aparține pianiştilor, muzicienilor);
- 5.inteligența corporală / kinestezică se manifestă prin coordonare motrică și sensibilitate tactilă, îndemânare deosebită (aparține chirurgilor, atleților, tâmplarilor);
- 6.inteligența socială/interpersonală se manifestă prin empatie și relaționare, interacțiunea eficientă cu ceilalți (aparține liderilor);
- 7.inteligența intrapersonală se manifestă prin autorefecție, metacogniție, auto-motivare, introspecție (teologi, întreprinzători);
- 8.inteligența naturalistă se manifestă prin dragostea față de natură, recunoașterea și clasificarea diferitelor specii și rase, îngrijirea plantelor și animalelor (astronomi, biologi);
- 9.inteligența existențialistă se manifestă prin reflecție, punerea întrebărilor profunde despre existență, sensul vieții (aparține filozofilor, gânditorilor, analiştilor).

Aplicarea teoriei în activitatea didactică se bazează pe cunoașterea și identificarea abilităților elevilor și determinarea tipului de inteligență determinant. Elevii vor fi familiarizați cu această teorie, vor reflecta asupra capacităților proprii, iar cadrul didactic va oferi cadrul și oportunitățile ca elevii să-și manifeste și dezvolte inteligențele.

Exemplu : (Puișorul și vulpea, de I.Pas)

Elevii vor fi organizați în echipe, după forma de inteligență dominantă.

Echipa 1.inteligența verbală/lingvistică: Compuneți o poezie despre puișorul neascultător.

Echipa 2.inteligența logico-matematică: Stabiliți asemănările și deosebirile dintre puișor și vulpe.

Echipa 3.inteligența spațială / vizuală: Ilustrați momentele principale ale lecției prin desen.

Echipa 4.inteligența muzicală / ritmică: Compuneți un cântecel în care să utilizați cuvintele noi întâlnite în lecție.

Echipa 5.inteligența corporală / kinestezică: mimați întâmplările citite.

Echipa 6.inteligența socială/interpersonală: colaborează cu colegii pentru a extrage mesajul textului.

Echipa 7.inteligența intrapersonală: Notați pe fișă personajul cu care vă identificați.Motivați alegerea.

Echipa 8.inteligența naturalistă: Scrieți un text despre viața vulpii în pădure.

5.Metoda mozaicului presupune ca fiecare elev să primească o sarcină de lucru în care să devină ”expert”; ma apoi îi revine sarcina de a transmite informațiile asimilate celorlalți colegi. Etapele de aplicare a metodei sunt:

1.Profesorul pregătește tema de studiu pe care o împarte în subteme.

2. Colectivul se va organiza în echipe de învățare (4 – 5 elevi). Fiecare elev primește un număr de la 1 la 5 și studiază individual subtema corespunzătoare numărului.

3 Se constituie grupurile de experți. După ce au studiat independent, experții cu același număr se reunesc pentru a dezbate problema și a clasifica eventuale nelămuriri.

4.Reîntoarcerea în echipa inițială.Elevii își transmit reciproc cunoștințele asimilate, reținând cunoștințele pe care le transmit colegii.

5. Evaluare. Gupele prezintă rezultatele întregii clase; profesorul poate pune întrebări, cere un eseu, sau propune spre rezolvare o fișă.

Exemplu:

Recunoașterea părților de propoziție.

Experții primesc fișe de reactualizare cu definițiile părților de propoziție, le studiază individual, în grupul de experți, în echipa de început, iar ca evaluare se va aplica o fișă.

Metodele interactive de grup au numeroase avantaje, printre care enumerăm:

stimuleaza efortul și productivitatea individului; învățarea este mai temeinică, dezvoltă capacitatea de muncă în echipă,timpul de soluționare a sarcinilor este mai scurt, dezvoltă și diversifică priceperile , capacitățile și deprinderile sociale ale elevilor;grupul dă un sentiment de încredere, ceea ce duce la dispariția fricii de eșec.

Bibliografie:

Berca, Ion *Metodica predării limbii române*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1966

Cerghit, Ioan *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006
Logel, Dumitru, Lăcrămioara

Popescu, Elena

Stroescu-Logel, Elena

Oprea, Crenguța-

*Sinteze de metodică a
predării limbii și
literaturii române în
învățământul primar,
Editura Carminis,
Pitești, 2008*

*Strategii didactice
interactive, Editura
Didactică și
Pedagogică,
București, 2009*

ACTIVITATI EXTRASCOLARE

Kinga Tolnai

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.30 Oradea

Scopul urmărit în activitățile extrașcolare este de a dezvolta personalitatea fiecărui participant.

Ce rol au activitățile extracurriculare în viața copilului?

- Copiii obțin abilități fizice importante prin mișcare
- Corpul celor mici se află într-o permanentă dezvoltare, până în adolescență și chiar mai târziu. De aceea, este esențial ca ei să facă sport și să deprindă dexteritate, îndemânare, viteză de reacție, mobilitate și, nu în ultimul rând, echilibru
- Astfel, jocurile care implică alergarea, săriturile, ridicarea diverselor obiecte și manevrarea unor jucării sunt idei excelente de activități în aer liber.

”Mișcarea dă sănătate trupului, echilibru membrelor și virtute sufletului”(Galenus).

Grupa noastră a participat la o excursie la Sâniob. Am fost gata să descoperim, să cunoaștem, să cercetăm: coloritul pădurii, baloții de fân, stejarul de 500 de ani. Ne -au încântat aspectul dealurilor cu vița de vie, livezi, lanuri de porumb. Am experimentat procesul de obținere a mustului: culesul, măcinarea, presarea, și degustarea. După drumeție ne -am răsfățat cu bogracsos, gogoși, struguri dulci și must. Copiii au avut ocazia să învețe mai multe lucruri despre mediul înconjurător în care își desfășoară activitatea, au observat cum îi viața de la țară, și au descoperit frumusețile naturii.

Primăvara copiii au avut ocazia de a experimenta lumea insectelor, au descoperit locuința lor, cu ajutorul lupei au observat corpul insectelor din iarbă.

Un copil care petrece mult timp în aer liber va fi un copil fericit, relaxat și odihnit, entuziasmat în fiecare zi.

Regatul Poeziei

IONELA LOREDANA TODAȘCĂ

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

„Regatul poeziei”

Proiectul educațional „Regatul poeziei” s-a desfășurat pentru a sărbători Ziua Mondială a Poeziei - 21 martie și reprezintă o soluție de a repune în drepturi „cartea” și „poezia”, de a le readuce în atenția copiilor și părinților, de a contribui la redescoperirea lecturii din cămara sufletului, o relaxare, un drum al cunoașterii și visare fără de seamăn!

Proiectul educațional „Regatul poeziei” promovează conduita pozitivă și dobândirea interesului copilului pentru literatură, toleranța, dorința de a reuși prin experimentarea unor situații noi de învățare.

Lectura are acum rivali redutabili care îi distrag cel mai mult pe cei mici. Televizorul, calculatorul, internetul au devenit repere pereche pentru fiecare generație din ultimii ani. Aceste trei mijloace de informare rapidă și comodă care oferă elevilor meniul complet în orice domeniu al cunoașterii acoperă deja o plajă substanțială a timpului liber, care rămâne din ce în ce mai puțin.

Pornind de la această constatare am încercat prin acest proiect să găsim modalități și tehnici care să contribuie la stimularea interesului elevilor pentru lectură. Stârnirea interesului pentru lectură se poate realiza cu mai multă ușurință dacă activitățile desfășurate în acest sens depășesc spațiul sălii de clasă sau al camerei copilului, bibliotecile sau unele case memoriale fiind mediile cele mai potrivite ce oferă posibilitatea familiarizării cu ambientul ce păstrează atmosfera de lucru și parfumul celor care au așternut pe hârtie creațiile lor.

De asemenea, prin schimbul real de experiență dintre cadre didactice din alternativa educațională Step by step și din învățământul tradițional, să-i convingem pe copii de valoarea culturală și spirituală a cărții, să-i determinăm să descopere și să înțeleagă că ele sunt rodul marilor spirite ale omenirii, că, la urma urmei, le pot deveni cei mai fideli prieteni .

Scopul proiectului este obținerea unui progres școlar la disciplina Comunicare în limba română/Limba și literatura română prin stimularea interesului pentru lectura individuală și colectivă, dezvoltarea unor aptitudini speciale, fructificarea talentelor personale, corelarea aptitudinilor cu atitudinile caracteriale și facilitarea integrării în mediul școlar prin tratare diferențiată și oferirea de suport pentru reușita școlară în ansamblul ei.

Obiectivele specifice privind elevii au fost următoarele: să se familiarizeze cu diferite tipuri de texte/scriere, să-și formeze o atitudine de grijă și respect față de carte, să descopere mesajul transmis de poeziile prezentate, să-și dezvolte comunicarea orală și interesul pentru citit, să-și stimuleze imaginația și creativitatea verbală prin crearea unor ghicitori în versuri și să împărtășească experiențele personale în ceea ce privește lecturile citite.

Obiectivele specifice privind cadrele didactice au vizat următoarele aspecte: familiarizarea cadrelor didactice cu metode noi de stimulare a interesului pentru

lectură,abilitarea cadrului didactic cu capacitatea de a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de apropiere față de carte și față de cuvântul scris și educarea unei atitudini pozitive față de abordarea metodelor interactive, ca metode de lucru folosite în sprijinul realizării obiectivelor activităților cuprinse în proiectul ”Regatul poeziei”.

Proiectul s-a desfășurat pe parcursul unei zile, în sălile de clasă, la bibliotecă, pe holul școlii și în curtea școlii. Grupul țință a fost reprezentat de elevi din ciclul primar.

Activitățile s-au derulat astfel:

1. Prezentarea proiectului și pregătirea activităților cu organizarea claselor de elevi și stabilirea responsabilităților pentru cadre didactice și părinți
2. Lansarea volumului de poezii pentru copii ” Regatul mierlei ” cu prezentarea realizată de autor, apoi discuții libere despre Ziua mondială a poeziei, despre frumusețea și importanța poeziei la vârsta copilăriei, despre muzică și cântece pentru copii, ghicitori, zicători, proverbe pe tema dată și la final sesiune de autografe
3. Regatul poeziei - prin ochii copiilor cu realizarea unor desene și prezentarea proiectelor realizate de elevi
4. Realizarea unei expoziții cu lucrările/ proiectele elevilor
5. Concluzii și propuneri pentru activități ulterioare cu tematică asemănătoare

Cred că desfășurarea acestui proiect a permis creșterea stimei de sine a elevilor, dezvoltarea relațiilor de colaborare și împărtășirea experienței pozitive între cadre didactice și între colectivele de copii pe care îi îndrumă, a cultivat disponibilitățile practice ale copiilor pentru activități extracurriculare și a stimulat potențialul artistic-creativ al copiilor.

Să fie poezie!

De Ce Răspunsul La Întrebarea : „Cum Îmi Voi Educa Propriul Copil?” Este Adesea „Nu Știu?”

Luciana Voinea

G.P.N. DICHISENI

Pe parcursul acestui an școlar am desfășurat ,în cadrul Grădinitei cu Program Normal Dichiseni , două proiecte importante,, Educație Parentală²și „Să fim prieteni fără bullying²,de ce tocmai aceste două teme,deoarece sunt principalele nevoi ale copiilor ,să aibă parintele aproape de el și să se desfașoare într-un mediu psiho-social sigur.

În timp,relațiile tineri-adulți, copii-părinți s-au modificat.Tot mai mulți copii provin din familii destrămate.În aceste medii nu există comunicare între adult și copil.Este datoria părintelui de a oferi copilului său,sentimentul de siguranță.

Puncte de reper în educarea adulților: educarea viitorilor părinți, educarea părinților cu copii mici, relația școală-familie, rolul mass-media în educația părinților, programe de formare a formatorilor pentru educația părinților. Există motive pentru care școala și familia trebuie să stabilească legături: parinții sunt juridic responsabili de educarea copiilor lor,învățământul nu este decât o parte din educația copilului, o bună parte a educației se petrece în afara școlii.Cercetările pun în evidență influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor,în special asupra motivațiilor învățării.

Educația copiilor e obligația primordială a părinților. În familie se formează cele mai importante deprinderi de comportament (respect, politețe, cinste, sinceritate, decență în vorbire și atitudini, ordine, cumpătate, grijă față de lucrurile încredințate).

Având în vedere schimbările rapide care se petrec astăzi în lume, diversitatea mediului în care trăim ,necesitatea ca orice părinte să fie activ ,bine informat și în relații bune cu copiii,se impune realizarea unui nou model de educație pentru a fi un părinte responsabil. Este un fapt demonstrat că lipsa timpului alocat comunicării cu copiii, maturizarea precoce a acestora, diferențele de mentalități, de opinii, duc la o distanțare față de copii și la aparitia unor conflicte ce impun găsirea unor soluții practice.Educația pentru părinți trebuie să fie o dimensiune atât a educației formale, cât și a educației informale, iar în societatea în care trăim se impune ca fiecare părinte să aibă dreptul la o astfel de educație, pentru a-i ușura comunicarea cu copilul.

Modelul parental ajută cel mai mult, părintele este un exemplu pentru copil. Familia îl îndrumă să fie sociabil, să fie bun coleg și prieten.

Fiecare părinte pornește de la modelul de educație primit de el de la părinții săi, fără a mai ține cont de schimbările survenite în mediul în care trăim, de tentațiile care apar la tot pasul și care nu fac întotdeauna bine copiilor. Părinții trebuie să țină pasul cu aceste schimbări, să se adapteze pentru a înțelege nevoile propriilor copii.Dacă luăm în calcul și faptul că unii părinți nu cunosc preocupările copiilor, modelele lor,idealurile lor, prăpastia dintre ei se adâncește în timp, iar relația părinte -copil devine una rigidă, protocolară și nu una de prietenie cum ar fi normal și cum doresc copiii.Pentru ei , părintele ar trebui să fie un prieten căruia să i se confeseze, care să le asculte problemele și care să vina cu soluții, cu sprijin moral și nu numai material, cum consideră unii părinți că e suficient. Părinții trebuie să controleze atât timpul pe care copilul îl petrece

în fața televizorului, cât și emisiunile pe care le urmărește. În unele familii, preocuparea

pentru cultura estetică a copilului lipsește cu desăvârșire, iar în altele aceasta este exagerată. Familia trebuie să fie „un colectiv sănătos”, părinții trebuie să fie un bun exemplu.

În relațiile dintre părinți și copii se impune necesitatea unui simț al măsurii ce presupune cunoașterea temeinică de către părinți a structurii de personalitate a copilului pentru a-și adecva atitudinea și

comportamentul acestei structuri. Așadar, ca părinți vom fi mai exigenți cu copilul comod și cu cel îndrăzneț și mai puțin indulgenți cu copilul harnic, timid și cu cel mai puțin dotat.

De la aceste așteptări neîmpărtășite sau neînțelese se ajunge la conflicte din care au de suferit ambele părți, dar mai ales copiii al căror psihic este mai fragil.

Noul model de părinte veșnic ocupat cu munca și responsabil doar cu întreținerea financiară a copilului a câștigat teren în defavoarea modelului tradițional care are răbdare și timp pentru copilul său.

De ce bullying- deoarece **bullying-ul este un comportament negativ intenționat, de intimidare, care apare în mod repetat și are la bază o percepție a unui dezechilibru de forțe. Bullying-ul poate fi oprit doar prin efortul colectiv.**

- 1 Este datoria tuturor să identifice, raporteze și să oprească bullying-ul (elevi, profesori, părinți și autorități).
 2. Atât victima cât și bully-ul au nevoie de ajutor multidisciplinar: psihologic, școlar și familial. Victimele ar trebuie să fie ajutate să proceseze traumele emoționale și să își recapete încrederea în sine. Acest lucru se poate face dacă se simt în siguranță, atât la școală cât și acasă. Bully-ul ar trebui ajutat să înțeleagă de ce nu este acceptabil un astfel de comportament, dar și să aibă ocazia să discute despre propriile probleme.
 3. Respectul reciproc ar trebui să existe, indiferent de rasă, religie, apartenență socială, abilități școlare, etc.
- Respectându-ne reciproc vom trăi într-o lume mai bună!!!

„Într-o lume în schimbare, singura constantă este schimbarea!”

Colin A. Carnall

Metode De Evaluare Complementare, Centrate Pe Elev

Maria Chirita

Scoala Gimnaziala "Anton Pann"

Evaluarea didactică modernă este o **evaluare formativă**, este parte integrantă a procesului de predare-învățare și prin sprijinirea învățării formative, este continuă, mai curând analitică, centrată mai mult pe cel ce învață decât pe produsul finit.

Scriven în anul 1967 sublinia ideea abordării evaluării ca activitate care trebuie realizată în mod constant și operativ pe tot parcursul procesului instructiv, Bloom spunea ca evaluarea este „frecventă sub aspect temporal și are ca finalitate remedierea lacunelor, erorilor comise de elevi”, iar G. Meyer preciza „...nu-l judecă și nu-l clasează pe elev. Ea compară performanța acestuia cu un prag de reușită stabilit dinainte”.

Caracteristicile evaluării formative:

- este bazată pe obiectivele învățării;
- face parte din procesul educativ;
- „nereușitele” elevului nu sunt catalogate drept ”slăbiciuni” ale acestuia, ci ”momente” în rezolvarea unei probleme;
- intervine în timpul fiecărei sarcini de învățare;
- informează elevul și învățătorul asupra gradului de realizare a obiectivelor;
- permite învățătorului și elevului să determine dacă acesta din urmă deține achizițiile necesare pentru a aborda sarcina;
- asigură o reglare a proceselor de formare, cu scopul adaptării activităților de învățare;
- are ca scop să îndrume elevul să surmonteze dificultățile de învățare
- îi oferă elevului: un feedback al învățării; îl ajută să depisteze și să depășească dificultățile; îi sugerează proceduri de corecție sau de remediere imediată; îl informează asupra comportamentelor sale cognitive intermediare, care îl conduc spre cele finale; elevul nu este judecat, nu primește note sau calificative, nu este supus clasificării; încurajează punerea de întrebări și reflecția, motivează și stimulează eforturile de învățare; sprijină efortul de autoevaluare etc.;
- Oferă profesorului: o conexiune inversă imediată despre relevanța și performanțele demersului său didactic; poate descoperi dificultăți, confuzii, greșeli, asigurând o intervenție promptă pentru a ameliora situația și posibilitatea tratării diferențiate a elevilor.

Principalele metode alternative/complementare de evaluare, aplicate în procesul educațional, în vederea optimizării evaluării progresului elevilor sunt următoarele:

- a. observarea sistematică a comportamentului elevilor
- b. portofoliul;
- c. investigația;
- d. proiectul;
- e. autoevaluarea

Observarea sistematică este „una dintre metodele de cunoaștere a personalității

umane, care constă în consemnarea metodică, fidelă și intenționată a diferitelor manifestări de comportament individual sau colectiv, așa cum se prezintă ele în fluxul lor natural de manifestare”, precizează Holban, oferă o serie de resurse de cunoaștere a elevului, în raport cu interesele acestuia. Ea pune în evidență ceea ce toate celelalte metode de evaluare oferă indirect – cunoașterea atitudinii elevului pentru învățare.

Portofoliul - este o metodă complexă de evaluare, ce se proiectează pe o perioadă mai lungă de timp. Înglobând o serie de metode, procedee, instrumente cum ar fi: fișe de muncă independentă, fișe de informare, evaluări inițiale, sumative, referate, eseuri, colaje, pliante, desene, seturi de itemi, descriptori de performanță etc., furnizând informații importante atât elevului, cât și cadrului didactic, dar și părinților sau altor persoane, reprezintă o modalitate eficientă de comunicare a rezultatelor școlare, stimulează creativitatea, implicarea personală a elevului în activitatea de învățare, dezvoltă motivația intrinsecă a acestuia și oferă cadrului didactic date importante despre personalitatea elevilor.

Proiectul - „activitate de evaluare mai amplă, care începe în clasă, prin definirea și înțelegerea sarcinii de lucru, prin începerea rezolvării acesteia, se continuă acasă, pe parcursul câtorva săptămâni, timp în care elevul are permanente consultări cu profesorul și se încheie tot în clasă, prin prezentarea în fața colegilor a unui raport asupra rezultatelor obținute.”, precizează A. Stoica. Acesta stimulează creativitatea, cultivă gândirea proiectivă și a încrederii în forțele proprii, dar presupune o perioadă mare de timp alocată și limitarea rolului profesorului.

Investigația - o activitate desfășurată pe parcursul unei ore, cu scopul soluționării unor situații date. Investigația solicită elevului îndeplinirea unei sarcini de lucru, acesta demonstrând o multitudine de cunoștințe, capacități, priceperi și atitudini, oferind posibilitatea de a aplica anumite cunoștințe în explorarea unor situații noi de învățare, duce la identificarea unor procedee pentru organizarea informațiilor, crește colaborarea în cadrul grupului, dezvoltă capacitatea de redactare și prezentare a unui raport ce conține rezultatele investigației. a capacităților aplicative (rezolvarea de probleme), a gândirii logice etc.

Autoevaluarea - presupune intensificarea responsabilității elevilor față de activitatea școlară. Reglarea devine activitatea esențială a elevului. Evaluarea formativă „va fi atinsă odată cu instaurarea obiectivului de asumare de către elevul însuși a propriei învățări: la început conștientizarea, eventual negocierea obiectivelor de atins și apoi integrarea de către subiect a datelor furnizate prin demersul evaluativ, prin administrarea propriului parcurs. Această concepție, calificată drept evaluare formatoare are drept scop promovarea activității de învățare ca motor motivațional pentru elev și ca sprijin în conștientizarea metacognitivă...Ajungem astfel la...auto-reglare”susține J. Vogler.

Pentru a dezvolta la elevi capacitatea de autoevaluare este necesar un număr mare de verificări care optimizează autoaprecierea de către elevi a rezultatelor obținute prin învățare.

Metodele alternative de evaluare prezintă cel puțin două caracteristici: pe de o parte realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/învățarea, de multe ori concomitent cu aceasta; pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare”, precizează I.T. Radu.

Valențele formative ale metodelor alternative și complementare de evaluare

vizează:

dezvoltarea creativității

- reglarea/autoreglarea activității de învățare
- formarea unor competențe funcționale (abilitatea de prelucrare, sistematizare, restructurare și utilizare practică a cunoștințelor dobândite)
- dezvoltarea gândirii critice și creative
- formarea unei imagini de sine obiective
- dezvoltarea motivației pentru învățare
- formarea unui stil de învățare eficient.

Bibliografie

1. Cucuș C, 2008, „Teoria și metodologia evaluării”, pag. 138-139, Editura Polirom, Iași)
2. Holban, I., 1978, „Cunoașterea elevului: sinteză a metodelor”, EDP, București
3. Radu, I.T., 2000, „Evaluarea în procesul didactic”, E.D.P. , București
4. Stoica, A., 2003, „Evaluarea progresului școlar: de la teorie la practică”, Editura Humanitas Educational, București
5. Vogler, J., 2000, Evaluarea în învățământul preuniversitar, Editura Polirom, Iași

Imperativul Dezvoltării Creativității La Vârsta Preșcolară

Larisa Corina Braic

Școala Gimnazială "Sf. Andrei" Sărmaș

Copilăria reprezintă un ținut magic, e vremea poveștilor, a fanteziei și a imaginației bogate. Valorificând cele mai de preț însușiri ale copilăriei: inventivitate, fantezie, imaginație, căutările, elanul spre aventură și cunoaștere în cadrul activităților desfășurate cu copiii se formează inteligențe care sunt capabile să anticipeze intuitiv descoperiri și invenții în toate domeniile cunoașterii umane.

Activitatea din grădiniță oferă copiilor posibilitatea de a-și manifesta spontaneitatea, creativitatea, de a da frâu liber imaginației și fanteziei lor.

Grădinița devine primul mediu organizat de maximă valorificare a resurselor multiple ale copiilor, de stimulare a aptitudinilor și talentelor și de educare adecvată a acestora.

La această vârstă este propriu activismul participativ al copiilor când fanteziile, exprimarea liberă, producțiile originale, imaginația bogată se exprimă prin desen, expresii plastice, modelaj, construcții, simbolică verbală și ludică originală. În cadrul activităților desfășurate în grădiniță trebuie antrenat spiritul creativ orientat spre manifestarea liberă, spontană și autonomă a copiilor. Copiii trebuie lăsați să exprime liber tot ce le trece prin minte, să formuleze orice idee. Atât în cadrul activităților liberale, cât și în cele de joc organizat precum și în cadrul activităților consacrate educării și dezvoltării limbajului, în contextul prezentării unor povești sau poezii se cere copiilor să formuleze cât mai multe idei sau gânduri cu privire la ceea ce explică conduitele unor personaje. Construcțiile realizate de copii pot antrena capacitățile lor de elaborare creativă. De asemenea, activitățile artistico-plastice oferă multiple posibilități de antrenare a creativității copiilor, se cultivă sensibilități față de ansamblul valorilor specifice artistice asigurând dezvoltarea celor mai profunde componente ale spiritului creativ. Pe baza exemplificărilor de mai sus, educatorul va putea contribui la cunoașterea, educarea și dezvoltarea diferiților factori ai creativității copiilor. Fiecare educator poate găsi multe modalități, tehnici ce pot fi utilizate în acest scop. Trebuie știut faptul că o activitate creatoare reprezintă într-o mare măsură multe abilități învățate anterior. Se poate spune că în general, creativitatea se dezvoltă. În marea majoritate a cazurilor de intervenție în vederea stimulării creativității este evidentă componenta imaginativă, înarmând imaginația cu anumite instrumente sau îndepărtând anumite blocaje. O condiție esențială ce trebuie respectată în aceste activități de stimulare a creativității este instaurarea unui climat favorabil, caracterizat printr-o tonalitate afectiv-pozitivă de înțelegere, exigență și responsabilitate. Un dascăl creativ îi îndrumă pe copii să caute noi conexiuni între date, să asocieze, să își imagineze, să găsească soluții la probleme, să facă presupuneri nebănuite, să admită idei, să perfecționeze ideile altora și să orienteze aceste idei în direcții noi.

Tehnicile de creativitate pot fi utilizate la toate domeniile experiențiale. În general ele se pot concretiza în compuneri și rezolvări originale, soluții la problemele apărute, alte puncte de vedere privind contexte mai mult sau mai puțin obișnuite. Pentru găsirea de idei noi se apelează la: metoda celor 6 pălării, metoda exploziei stelare, metoda ciorchinelui, piramida, diamantul, metoda lotus de grup, etc.

În cele ce urmează voi prezenta câteva tehnici de dezvoltare a creativității ce se pot utiliza în cadrul activităților din grădiniță:

1. *Brainstormingul (furtuna de idei)* este o metodă de stimulare a creativității ce constă în enunțarea spontană a mai multor idei pentru soluționarea unei probleme, într-o atmosferă unde critica este absentă. Această metodă duce la exersarea capacităților creatoare a copiilor în procesul educativ, ducând la formarea unor copii activi și creativi. În cadrul activităților desfășurate în grădiniță, brainstorming-ul poate fi folosit în diferite momente ale activității, unde copiii vor emite idei la tema pusă în discuție, fără a repeta ideile deja emise.

Exemple de activități unde de poate utiliza metoda brainstorming-ului:

- În cadrul DȘ (cunoașterea a mediului) - convorbire Ce știi despre... ?, fiecare copil răspunde într-un enunț scurt, tot ce știe despre tema pusă în discuție;
- La DLC – joc didactic „Jocul silabelor” Copiii vor trebui să găsească cuvinte cu o singură silabă care încep cu un sunet dat.
- În cadrul activităților liber- alese la sectorul Construcții – „Castelul prințesei” – copiii vor trebui să realizeze dintr-un număr dat de cuburi diferite castele.

Această metodă dă frâu liber imaginației, calitatea este mai puțin importantă decât cantitatea.

1. Diagramele why-why (de ce- de ce?)

Pornind de la existența unor lacune se caută cauza lor prin întrebarea „De ce?” după care se cercetează de ce a apărut cauza respectivă și tot așa până ce se ajunge la cauzele cu adevărat primare pentru care se caută apoi soluții. Elucidarea nelămuririlor va cere o perioadă mai îndelungată de timp, dar rezultatul este evident unul mai bun.

1. Chindogu

Această metodă este menită să antreneze copiii la exerciții care să le dezvolte creativitatea . Se cere copiilor să realizeze (eventual răspunzând la întrebările: Ce aş putea face?, Care este cea mai bună cale?) un produs original care să îndeplinească obligatoriu două condiții:

- să nu aibă nicio funcționalitate practică;
- să poată fi confecționat.

Această metodă poate fi utilizată mai ales în cadrul activităților practice. Meritul celor două condiții este acela că preșcolarul este eliberat de captivitatea unor tipare mintale apărute datorită rutinei. Descătușat astfel, el începe să gândească și să lucreze liber, găsind cu mai multă ușurință drumuri noi, ceea ce se va reflecta și în activitatea sa cotidiană.

1. Metoda Predicțiile

Metoda Predicțiile este o metodă care stimulează imaginația copiilor, asocierile de idei și originalitatea. Prin intermediul acestei metode se exersează capacitatea de a găsi o soluție originală unei anumite situații. Această metodă se poate utiliza în cadrul poveștilor. În debutul activității, educatoarea întocmește „tabelul predicțiilor” (ce credeți că se va întâmpla?, de ce credeți asta?, ce s-a întâmplat de fapt?). În desfășurarea acestei metode, copiii trec de la postura de ascultător, la cea de povestitor, având sarcina de a continua firul poveștii începute de educatoare, de a găsi o rezolvare la situația ivită și de a argumenta varianta propusă.

Toate activitățile din grădiniță trebuie desfășurate sub forma unui joc, deoarece jocul

este activitatea de bază a preșcolarilor. Prin joc copilul învață, crează, își manifestă

trăirile și se dezvoltă pe toate planurile. De asemenea, prin joc se dezvoltă spiritul de observație, atenția, memoria, gândirea, spiritul critic, artistic, se manifestă fantezia și creativitatea. De aceea, educatorul trebuie să creeze condițiile corespunzătoare dezvoltării creativității copiilor preșcolari prin utilizarea metodelor activ- participative, promovarea exprimării și manifestării libere a acestora, bună înțelegere și colaborare, afirmarea independenței în acțiune și gândire dar și să stimuleze potențialul creator al fiecărui copil.

„Există adesea, în prima copilărie, o prospețime a imaginației, o curiozitate neobosită, un fel de geniu poetic pe care savanții sau artiștii ajunși la maturitate nu le pot găsi decât cu mare greutate.” (G. Berger- L’homme moderne et son education)

Bibliografie:

Roșca, Al., *Creativitatea generală și specifică*, Ed. Academiei București, 1981.

Bejat, Marian, *Talent, inteligență, creativitate*, Ed. Științifică, București, 1971.

Glava, A, Glava, C., *Introducere în pedagogia preșcolară*, Ed. Dacia, Cluj Napoca, 2002.

Breben, S., E. Gongea, C. Ruiu, M. Fulga, *Metode interactive și de grup*, Ed. Arvest, Pitești, 2002.

Opera, C., L., *Strategii didactice interactive*, Ed. Didactică și Pedagogică R.A, 2007.

Stoica, A., *Creativitatea elevilor*, Ed. Didactică și pedagogică, București, 1983.

Revista învățământul preșcolar, 3-4/ 2005.

Revista învățământul preșcolar, 4/ 2007.

Revista învățământul preșcolar, 1-2/ 2009.

Revista învățământul preșcolar, 1-2/ 2010.

Bine Ai Sosit Toamnă!

Mihaita Stoica

Școala Gimnazială Nr. 1 Vânătorii Mici

NUME: BINE AI SOSIT TOAMNĂ! (PROIECT TEMATIC)

TEMA ACTIVITĂȚII: ANOTIMPURI

CLASA/ GRUPA: PREGĂTITOARE

CADRUL DIDACTIC: STOICA MIHĂIȚA

UNITATEA ȘCOLARĂ: ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 VÂNĂTORII MICI

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII:

Activitatea debutează cu „Întâlnirea de dimineață”, prin intermediul **salutului de dimineață**

SALUTUL:

„Dimineața a sosit, Toți copiii au venit,

Haideți să ne adunăm Cu toții să salutăm Bună dimineața!

Au loc discuții despre zâna Toamnă, despre ceea ce copiii observă în natură în drum spre școală.

La calendarul naturii se lipește jetonul, pe panou, specific vremii zilei respective.

(Cum era afară când ați venit spre școală? În ce anotimp suntem? Ce zi este astăzi? Ce culori au frunzele? Cum arată copacul? Dar zâna toamnă?)

Se anunță elevii că a sosit o scrisoare care este adresată elevilor clasei și se citește această scrisoare:

„Dragi copii, numele meu este Zâna Toamna și sunt a treia fiică a Anului. Eu îndrăgesc tare mult copii și îmi pare rău că nu am reușit să ajung astăzi în vizită la voi. Trebuie să mă întâlnesc cu sora mea Iarna și să discutăm despre minunățiile de pe aceste meleaguri.

Vă propun ca organizați pe grupe, să participați la un concurs și să scrieți astăzi ultima pagină în **Cartea Toamnei**.

V-am trimis în acest plic mai multe probe pe care trebuie să le treceți, iar pentru fiecare probă trecută cu bine, veți primi câte un chip vesel, iar la sfârșitul activității veți avea o surpriză.

Copii sunteți organizați în patru grupe: Grupa „Florilor”, Grupa „Fructelor”, Grupa „Legumelor”, Grupa „Meteorologilor”.

Se alege un lider pentru fiecare grupă și se reamintește că trebuie să respecte regulile concursului: (Să fie atenți, să nu răspundă neîntrebați)

La sfârșitul activității, copiii de la grupa care a adunat mai multe chipuri vesele, vor fi câștigători.

I. Răspundeți la următoarele întrebări:

Grupa Fructelor Care sunt frumusețele toamnei?

Grupa Legumelor Care sunt bogățiile toamnei?

Grupa Florilor Care sunt fenomenele naturii specifice toamnei?

Grupa Meteorologilor Care sunt florile care înfloresc toamna?

II. Ghicitori:

Grupa Fructelor Rotunjoare, colorate/ În cămară sunt păstrate

Și cu ele curățate/ Faci plăcinte minunate. (Merele)

Grupa Legumelor Țăruș galben, ascuțit/ În pământ șade înfipt,/ Un iepuraș l-a găsit

Și pe loc l-a ronțăit. (Morcovul)

Grupa Florilor Japonezul o-ndrăgește/ Românul cu drag o crește/ Fiidcă iernii îi zâmbește. (Crizantema)

Grupa Meteorologilor Lacrimi binefăcătoare/ Cad din cer, când nu e soare

Cad ca o binecuvântare/ Peste-ntinsele ogoare. (Ploaia)

III. Joc: „Eu spun una, tu spui multe”

gutuie- coș-

ploaie- frunză-

măr- dalia-

umbrela- crizantema-

IV. Joc : „Cuvinte alintate”

frunză- furnică-

covor- nor-

umbrelă- ploaie-

coș- copac-

V. Se deschide câte un plic pentru fiecare grupă. Elevii trebuie să aleagă fructele, legumele, florile și caracteristicile specifice toamnei

La final ca moment de relaxare se interpretează cântecul „Toamna- Zâna din povești ”

Se vor stabili câștigătorii după numărarea chipurilor vesele primite iar aceștia vor fi recompensați cu stimulente.

Se vor face aprecieri generale și individuale asupra participării copiilor la activitate,

precum și în ceea ce privește comportamentul acestora pe parcursul activității.

Jocul Didactic „Cuvântul Interzis”

Raluca Andra

Liceul Teoretic Gheorghe Lazar Pecica

Disciplina: Comunicare în limba română

Clasa: I

Scopul : activizarea vocabularului, dezvoltarea atenției voluntare și a imaginației ;

Sarcina didactică : - formularea unor întrebări care cer răspuns cuvântul interzis.

Jocul se poate desfășura în colectiv sau în perechi . Se cere elevilor ca la întrebările învățătorului să răspundă în așa fel încât un anumit cuvânt stabilit anterior să nu fie folosit, ci să se găsească alte formulări , care să constituie totuși răspunsul la întrebarea pusă . Aceasta trebuie constituită în așa fel încât să ceară în răspuns cuvântul interzis .

După ce clasa a fost organizată , se explică cum se va desfășura jocul și se arată că pentru fiecare răspuns au la dispoziție un minut de gândire . Dacă se consideră necesar înainte de joc se va face o mică pregătire a elevilor dându – se 1-2 exemple de răspunsuri în care să nu fie inclus cuvântul interzis . Se dau elevilor exemple de întrebări care cer în răspuns un anumit cuvânt .

1. Cuvântul interzis “ I ”

Întrebare : - În ce clasă sunteți voi ?

Răspuns : - Noi suntem în clasa care urmează după clasa pregătitoare .

Întrebare : - În ce bancă stă elevul Ionescu ?

Răspuns : - Elevul Ionescu stă în banca din spatele elevului X .

Întrebare : - În ce clasă au fost anul trecut elevii din clasa a II-a ?

Răspuns : - Anul trecut elevii din clasa a II-a au fost în clasa în care suntem noi acum .

1. Cuvântul interzis “ primăvara”

Întrebare : - Când se topește zăpada ?

Răspuns : - Zăpada se topește în anotimpul în care înfloresc ghiociei .

Întrebare : - Când înfloresc ghiociei ?

Răspuns : - Când se topește zăpada .

Întrebare : - Despre ce anotimp se vorbește în această poezie ?

“ Primăvară , primăvară,

Vino iar la noi în țară ! ”

Răspuns : -Despre anotimpul care urmează după iarnă .

Întrebare : - Când vin păsările călătoare ?

Răspuns : - Când încep să înflorească pomii .

Cuvântul interzis se poate schimba de 2-3 ori în cursul jocului . La sfârșitul jocului vor fi evidențiați elevii care au formulat corect răspunsurile și au dat dovadă de multă fantezie .

BIBLIOGRAFIE

1. Bădică , T.ș.a. , **Jocuri didactice pentru dezvoltarea vorbirii** , E.D.P.

București , 1974

2. Buda , A. și Francu , B.A. , **Jocuri didactice și exerciții distractive** .

Culegere pentru clasa I , E.D.P. , București , 1970

3. Popovici , C-tin și colab. , **Culegere de jocuri didactice pentru clasa I - IV** , E.D.P. , București , 1971

Proiect Tematic Albinele Sunt Prietenii Nostri

Raluca Andra

Liceul Teoretic Gheorghe Lazar Pecica

PROIECT TEMATIC

Albinele sunt prietenii noștri

PROIECT TEMATIC: “Albinele sunt prietenii noștri”

- Despre albine
- Degustare de miere
- “Micii bucătari”-realizarea unei prăjituri cu foi din miere de albină

COMPETENȚE

Domeniul Limbă și comunicare:

- Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificației structurilor verbale orale;
- Dezvoltarea creativității și expresivității limbajului oral.

Domeniul Științe

- Stimularea curiozității privind explicarea și înțelegerea lumii înconjurătoare;
- Dezvoltarea capacității de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător, precum și stimularea curiozității pentru investigarea acestuia.

Domeniul Om și societate:

- Formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător.

Domeniul Arte vizuale și abilități practice:

- Stimularea expresivității și a creativității prin desen, pictură, lucrare practică.

OBIECTIVE

Domeniul Limbă și comunicare:

- Să audieze cu atenție un text despre viața și importanța albinelor ;
- Să redea în cuvinte proprii informații despre albine.

Domeniul științe:

- Să recunoască unele elemente componente ale lumii înconjurătoare (albinele și mediul lor de viață).

Domeniul Om și societate:

- o Să cunoască diferite materiale de lucru, din natură ori sintetice.

Domeniul Arte vizuale și abilități practice

- - o Să recunoască și să utilizeze unelte simple de lucru pentru realizarea unei activități practice(prăjitura);
 - Să-și formeze deprinderi practice și gospodărești;
 - Să compună în mod original și personal spațiul plastic, utilizând materiale diverse.

RESURSE:

UMANE

-învățătoarea,copiii

MATERIALE

-materiale video despre importanța albinelor, cartonașe informative, miere(pentru degustare), desene cu albine, acuarele, hârtie, materiale pentru realizarea prăjiturii

PROCEDURALE

-conversația, observația, demonstrația, explicația, experimentul, jocul, povestirea, exercițiul, problematizarea, munca independentă și în echipă.

DE TIMP

noiembrie 2022-martie 2023

EVALUARE

- aprecieri verbale, individuale și de grup
- expoziție cu desenele realizate

PERIOADA	TEMELE PROIECTULUI

Noiembrie 2022-	Lecție-IMPORTANȚA ALBINELOR -descrierea albinelor și a modului acestora de adaptare la condițiile de mediu -albinele în imagini (colaje și desene); -cartonașe informative-părțile componente ale unei albine -materiale video cu prezentarea unor stupine -realizarea unor desene
	Degustare de miere

februarie 2023	-discuții despre tipuri de miere și cum se obțin acestea
Martie 2023	-degustare de miere polifloră
Săptămâna altfel	-realizarea unor desene
	“ Micii bucătari ” – realizarea unei prăjituri cu foi din miere de albină- activitate realizată în Săptămâna altfel.

Creativitatea În Învățământul Primar

PAUN FLORENTINA NICOLETA

Scoala Gimnazială Profesor Grozea Nicu Răstoaca

STIMULAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Stimularea creativității elevilor în contextul actual este o problemă majoră ce a depășit limitele școlii, devenind un obiectiv de prim rang pe toate meridianele și la toate nivelurile. Cu atât mai mult preocupă în prezent pe majoritatea psihologilor, pedagogilor și cadrelor didactice, fiind determinată de particularitățile epocii contemporane, de problemele ce apar în toate domeniile, punând omenirea în dificultate. În acest context, elevii de azi, generația activă de mâine, va trebui să fie pregătită să facă față tuturor solicitărilor, să găsească soluții pentru toate problemele de care depinde bunăstarea, siguranța, progresul omenirii. Toate acestea solicită creativitate din partea tuturor. În procesul de învățământ nu este vorba atât de a forma creatori în înțelesul restrâns al acestui concept, ale căror produse să fie originale, absolut noi, cu valoare pentru societate. În acest domeniu e vorba, mai ales, de formarea și cultivarea unor capacități de cunoaștere (intelectuale și practice), care devin fundamente ale procesului creator real, nu neapărat imediat, ci atunci când tinerii vor intra în fluxul activității productive, ca făuritori de bunuri materiale și spirituale.

Prin urmare, în procesul de învățământ nu interesează atât produsul elevilor ca valoare socială, ci în plan psihologic, suplețea, eleganța, nota de originalitate în soluțiile, metodele folosite pentru rezolvarea problemelor, a sarcinilor de învățare. De asemenea, interesează măsura în care soluțiile găsite în rezolvarea acestor probleme produc elevilor trăiri afective, satisfacții, o stare de surpriză plăcută, care reanimă dorința, curiozitatea de a descoperi și alte soluții mai elevate, mai elegante, toate acestea fiind atribute ale spiritului creator.

Asemenea performanțe solicită intervenții în însăși metodologia activității de învățare, crearea unei atmosfere propice participării afective a elevilor la procesul învățării, care să elibereze copiii de o anumită stare tensională, de teamă, de lipsa încrederii în forțele proprii, de refuz și chiar, în unele cazuri, de un anume mutism. Toate considerațiile teoretice redate au fost reamintite din dorința de a anticipa, încă de pe parcursul prezentării lor, marile resurse pe care le au disciplinele ce se studiază în învățământul primar.

Preocuparea devenită necesitate în condițiile de azi demonstrează că stimularea potențialului creativ al elevilor în învățământul primar este posibilă și realizabilă.

Începând de la asigurarea și respectarea condițiilor materiale și până la selectarea celor mai eficiente modalități de utilizare și adaptare a metodelor de dezvoltare a gândirii critice, scrierii procesuale și învățării prin colaborare la procesul complex de transmitere, receptare, decodare și prelucrare a datelor, informațiilor pe fondul unei relații profesor-elev democratice, se poate demonstra oportunitatea soluțiilor găsite pentru munca cu elevii în vederea dezvoltării potențialului creativ.

Rezultatele, observațiile și concluziile îndreptățesc continuarea activității în aceeași manieră, dar ținând cont de următoarele recomandări:

- Instruirea corectă și completă a cadrelor didactice care utilizează metode de stimulare a creativității, pentru evitarea improvizațiilor ineficiente sau chiar cu

- efect negativ;
- Adaptarea tehnicilor specifice, metodelor și strategiilor de stimulare a creativității la situația concretă din clasă;
 - Aplicarea continuă a modalităților de stimulare a creativității elevilor, fără ostentație, dar și fără a minimaliza conținuturile științifice și educația moral-civică și comportamentală;
 - Păstrarea unui standard calitativ ridicat al activităților școlare;
 - Descongestionarea programelor școlare este absolut necesară pentru a deplasa accentul de pe informație spre formativ, creativ;
 - Învățarea tehnicilor parteneriale pentru ca respectul reciproc, amiabilitatea, toleranța, cooperarea, colaborarea să se manifeste benefic și creativ și la nivelul relațiilor sociale.

Creativitatea ar putea fi șansa pentru progres și bunăstare.

BIBLIOGRAFIE

1. Catalano, H. & Brănișteanu, R. (2019). *Jocurile de stimulare a gândirii, a imaginației și a creativității*. În Catalano, H. & Albulescu, I.(coord.). *Didactica jocurilor*. București: Editura Didactică și Pedagogică.
2. Crețu, C. (2009). *Creativitate și talente*. În Cucoș, C. (coord.). *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*. Iași: Editura Polirom
3. Păun. E. (2017). *Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică*. Iași: Editura Polirom.
4. Popescu, G. (2004). *Psihologia creativității*. București: Editura Fundației România de Măine.
5. Ștefănescu, C. (2005). *Evaluarea în procesul de instrucție și educație*. În Tomșa, G. (coord.). *Psihopedagogie preșcolară și școlară- definitivat și gradul II didactic*. București: Editura C.N.I. „Coresi” S.A.

Dezvoltarea Socio-Emoțională La Preșcolari

Crina Ionita

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.16 Targoviste

Etapa preșcolară reprezintă prima etapă din viața omului care implică mari diferențieri ce marchează specificul epocii, al țării, regiunii în care locuiește, al limbii materne.

Această etapă este cea în care copilul își trăiește experiențele de viață curente, ea fiind numită și etapa constituirii primare coerente. Copilul este introdus în relațiile grupului familial, extinzându-se către cei care frecventează familia. De asemenea, putem discuta despre faptul că tot acum el începe să sesizeze regulile impuse, ceea ce îi este interzis să facă, orarul și stilul de viață al familiei lui, trăind relații și stări de confort psihic sau euforie condiționate.

Trebuie să înțelegem faptul că pe lângă dezvoltarea fizică armonioasă și dezvoltarea cognitivă, copiii au nevoie să se dezvolte și din punct de vedere emoțional. Emoțiile sunt esențiale în viața copiilor, iar în primii ani de viață ei sunt ghidați de emoții, chiar dacă nu sunt conștienți de acest fapt.

Emoțiile se manifestă de la o vârstă fragedă și au o influență foarte puternică asupra întregii vieți. Putem afirma că în primii ani de viață, emoțiile se manifestă într-o formă haotică, iar prin dezvoltarea emoțională a copilului se pot clarifica aceste stări pe care ei le trăiesc și se poate constitui un profil emoțional sănătos.

Educația reprezintă un proces profund, iar dacă aceasta este înclinată spre dezvoltarea inteligenței emoționale, ea pleacă de la premisa că toate acțiunile întreprinse de noi sunt cele care ne permit să realizăm un echilibru mai sănătos în munca noastră și în relațiile cu copiii.

Procesul educațional deține un loc important în dezvoltarea competențelor emoționale ale copiilor, însă este și cel care ne învață cum să învățăm, acesta fiind și un obiectiv prioritar al școlii de azi, adeseori corelat cu inteligența emoțională.

Cultivarea competențelor emoționale la copii îi pregătește pentru a face față provocărilor vieții, pune bazele unor adulți echilibrați, capabili să gestioneze în mod rațional situațiile complicate care pot apărea.

Pentru o bună dezvoltare socio-emoțională a copiilor, cadrele didactice pot utiliza o serie de activități și jocuri care să le ajute în acest scop:

CE EMOȚIE ESTE?

Joc pentru recunoașterea și exprimarea emoțiilor

Obiectiv: să identifice emoțiile de bază

Materiale necesare: cartonașe pe care sunt desenate diverse expresii emoționale

Descrierea activității:

Li se prezintă copiilor cartonașe cu diverse personaje ce exprimă anumite emoții (bucurie, tristețe, teamă, furie, rușine, mândrie). Copiii trebuie să denumească emoția și să o exprime prin mimica feței. Ceilalți copii trebuie să ghicească emoția reprezentată pe cartonașul copilului respectiv.

MIMEAZĂ CUM SE SIMTE

Joc de identificare a emoțiilor

Obiectiv: să identifice emoțiile după indicatori nonverbali

Materiale: jetoane cu reprezentări ale emoțiilor

Descrierea activității:

Așezați în semicerc copiilor li se va prezenta un coș cu jetoane. Se va purta o discuție despre conținutul coșului: jetoane cu emoții.

Pe rând, fiecare copil va veni în fața clasei, va extrage din coș o imagine pe care o va arăta doar educatoarei. Mai apoi, va mima în fața colegilor emoția reprezentată pe jetonul extras. Preșcolarii pot da răspunsuri până în momentul în care unul dintre ei spune emoția potrivită.

Jocul se încheie când toți copiii au mimat câte o emoție.

CUTIUȚA CU EMOȚII

Joc pentru identificarea emoțiilor

Obiective: să identifice emoțiile de bază

să dea exemple de situații în care a trăit aceeași emoție ca și personajul din imagine

Materiale: cartonașe cu reprezentări ale emoțiilor

Descrierea activității:

Se vor așeza într-o cutie mai multe cartonașe cu imagini care exprimă diverse emoții. Fiecare copil va aștepta rândul și va extrage un cartonaș din cutie. Copilul va arăta cartonașul celorlalți colegi, iar ei vor trebui să ghicească emoția reprezentată pe acesta.

Fiecare copil poate să exemplifice cu o situație din viața lui în care s-a simțit la fel ca personajul din imaginea aleasă.

PUZZLE CU EMOȚII

Joc de identificare a emoțiilor

Obiectiv: să identifice emoțiile

Materiale: carton de diferite culori, imagini mari cu reprezentări ale emoțiilor

Descrierea activității:

Imaginile cu emoții se lipesc pe câte o bucată mare de carton. Ulterior, fiecare imagine va fi tăiată în 3, 6 sau 9 piese. Piesele fiecărei imagini se pun în plicuri separate și se denumesc cu emoția corespunzătoare pentru a evita amestecarea lor accidentală.

În perechi de câte doi copiii vor rezolva puzzle-ul, iar mai apoi vor numi emoția reprezentată în imagine și vor da exemple de situații în care au simțit-o.

AȘA MĂ SIMT ACUM

Activitate pentru conștientizarea schimbărilor emoționale

Obiectiv: să reflecte la modul în care se simte;

să observe că emoțiile sunt schimbătoare (vin și trec), nu sunt permanente

Materiale necesare: panou, fotografiile copiilor, imagini care exprimă emoții diverse

Descrierea activității: La venirea în grădiniță fiecare copil este întrebat cum se simte. Pe un panou mare se atașează fotografiile copiilor în dreptul emoției pe care ei o trăiesc în momentul respectiv. Fiecare copil este încurajat să își mute fotografia pe panou în funcție de cum se schimbă modul în care se simte pe tot parcursul zilei. La finalul programului se face o retrospectivă a stărilor trăite de copil. În acest mod copiii învață că emoțiile se pot schimba de-a lungul zilei. Chiar dacă au fost supărați la începutul zilei, observă că starea de supărare nu durează toată ziua și să se poate schimba.

BIBLIOGRAFIE

1. Adler, A. (1996). *Cunoașterea omului*. București: Editura IRI.
2. Crețu, T. (2016). *Psihologia vârștelor*. Iași: Editura Polirom.
3. Cosnier, J. (2007). *Introducere în psihologia emoțiilor și a sentimentelor*. Iași: Editura Polirom.
4. Ekman, P. (2003). *Emotions revealed: recognizing faces and feelings to improve communication and emotional life*. United States of America: Times Books.
5. Elias, M.J., Tobias, S.E., Friedlander, B.S. (2019). *Inteligența emoțională în educația copiilor*. București: Editura Curtea Veche Publishing.

Creativitate În Educația Preșcolarilor

Gabriela Valerica Grigore

Grădinița Cu Program Normal Sat Homesti Comuna Grebanu

Creativitatea este esențială în dezvoltarea preșcolarilor, oferindu-le abilități de rezolvare a problemelor, gândire critică și inovație. În perioada preșcolară, copiii încep să își formeze primele idei despre lume, iar creativitatea joacă un rol crucial în acest proces. Aceasta le permite să exploreze, să experimenteze și să descopere lucruri noi într-un mod natural și plăcut. În acest referat, vom explora importanța creativității în educația preșcolarilor, metodele de stimulare a acesteia și impactul pe termen lung asupra dezvoltării copilului.

Importanța creativității în dezvoltarea preșcolarilor

Creativitatea nu este doar despre artă și muzică; este despre a gândi în mod inovator și a vedea lumea din perspective noi. La vârsta preșcolară, copiii au o capacitate deosebită de a imagina și de a inventa. Prin activități creative, ei învață să exprime emoții, să comunice eficient și să își dezvolte autonomia.

Creativitatea contribuie la dezvoltarea cognitivă, socială și emoțională a copiilor. În plan cognitiv, activitățile creative stimulează gândirea critică și rezolvarea de probleme. În plan social, copiii învață să colaboreze, să împărtășească idei și să lucreze în echipă. Emoțional, creativitatea ajută la gestionarea stresului și la exprimarea sentimentelor într-un mod sănătos.

Metode de stimulare a creativității la preșcolari

Jocuri și Activități Creative

Jocurile și activitățile creative sunt fundamentale în educația preșcolarilor. Acestea includ desenul, pictura, modelarea cu plastilină, construirea cu blocuri și jocurile de rol. Prin aceste activități, copiii își dezvoltă dexteritatea, coordonarea ochi-mână și abilitățile de gândire spațială.

Povestirea și Teatrul

Povestirea și teatrul sunt metode excelente de a stimula imaginația și creativitatea. Atunci când copiii ascultă povești sau participă la jocuri de rol, ei învață să creeze scenarii și să se pună în locul personajelor. Acest lucru îi ajută să înțeleagă diverse perspective și să dezvolte empatia.

Explorarea Mediului

Explorarea naturii și a mediului înconjurător este o altă modalitate eficientă de a stimula creativitatea. Activitățile în aer liber, precum observarea plantelor și animalelor, colectarea de frunze și flori sau construcția de adăposturi din materiale naturale, îi ajută pe copii să își dezvolte curiozitatea și spiritul de aventură.

Tehnologia în Slujba Creativității

În era digitală, tehnologia poate fi un instrument valoros pentru stimularea creativității. Aplicațiile educaționale și jocurile interactive pot oferi oportunități de

învățare prin explorare și experimentare. Totuși, este important ca utilizarea tehnologiei să fie echilibrată și supravegheată pentru a preveni dependența și supraexpunerea.

Impactul pe Termen Lung al Creativității în Educația Preșcolară

Stimularea creativității la o vârstă fragedă are efecte pozitive pe termen lung asupra dezvoltării copilului. Copiii care sunt încurajați să fie creativi devin adulți inovativi și adaptabili, capabili să gândească independent și să își asume riscuri. Creativitatea dezvoltă, de asemenea, reziliența, ajutându-i pe copii să depășească obstacole și să își găsească soluții proprii la probleme.

În plus, creativitatea este strâns legată de succesul academic și profesional. Abilitățile de gândire creativă și inovatoare sunt foarte apreciate în multe domenii profesionale, de la științe și tehnologie la arte și afaceri. Educația preșcolară care pune accent pe creativitate poate, astfel, să ofere un avantaj semnificativ în cariera viitoare a copilului.

Creativitatea în educația preșcolară este esențială pentru dezvoltarea completă și armonioasă a copilului. Prin jocuri, povești, explorarea naturii și utilizarea echilibrată a tehnologiei, preșcolarii pot fi stimulați să își dezvolte imaginația și gândirea inovatoare. Impactul pe termen lung al unei educații axate pe creativitate este semnificativ, contribuind la formarea unor adulți adaptabili, inovativi și capabili să facă față provocărilor viitorului. Educatorii și părinții au responsabilitatea de a crea un mediu propice dezvoltării creativității, oferind astfel copiilor oportunitatea de a-și atinge potențialul

Proiectele Erasmus+ Și Digitalizarea În Educație

Mihaela Vlădulescu

Grădinița Cu Program Prelungit Floarea Soarelui Craiova

Era digitală în care ne aflăm a impus o schimbare profundă și la nivelul sistemului de învățământ, unde a apărut o nevoie stringentă de dezvoltare a alfabetizării digitale, începând cu cadrele didactice. Acest deziderat a putut fi urmărit prin proiectele Erasmus+, care susțin și promovează utilizarea tehnologiilor IT&C în educație, cu rezultate vizibile, numeroase instituții de învățământ dezvoltând proiecte pentru a dobândi și consolida profesorilor și elevilor abilități și competențe specifice.

Proiectul de parteneriat Erasmus+ KA227 „LITTLE ARTISTS ACROSS EUROPE”, număr de referință 2020-1-RO01-KA227-SCH-095699, coordonat de Grădinița cu P.P. „Floarea Soarelui” Craiova, si-a propus schimbul de experiență între 6 instituții școlare din România, Bulgaria, Spania, Portugalia, Croația, Turcia pentru a dezvolta creativitatea copiilor, sensibilitatea estetică și interesul pentru activități culturale, abilitățile lor sociale și emoționale, abilitățile de comunicare, abilitățile de rezolvare a problemelor. Proiectul a urmărit să îmbunătățească capacitatea instituțională a partenerilor de a implica copiii în activități artistice, prin identificarea în comun a metodelor inovatoare de predare și practicare a artelor, dar și de a implica comunitatea locală și organizațiile culturale în activitățile școlare. Prin implementarea tuturor activităților proiectului, cadrele didactice implicate au experimentat cele mai bune practici din diferite sisteme educaționale și au introdus noi modalități de organizare a procesului educațional, dobândind astfel o abordare mai creativă în activitățile lor didactice prin integrarea elementelor artistice și instrumentelor digitale.

În cadrul proiectului „LITTLE ARTISTS ACROSS EUROPE”, cadrele didactice de la Grădinița „Floarea Soarelui” Craiova, au avut șansa de a participa la mai multe activități de învățare, predare, formare, una dintre acestea fiind „UTILIZAREA TIC PENTRU DEZVOLTAREA TEHNICILOR DIGITALE ȘI A CREATIVITĂȚII”. Activitatea a fost găzduită de Agrupamento de Escolas de Vieira de Leiria, Portugalia și a reprezentat o oportunitate deosebită pentru cadrele noastre didactice care au dobândit cunoștințe despre:

- Storytelling - Construirea poveștilor cu imagini și mișcare;
- Explorarea LEGO în elaborarea de povești și producția de mini filme;
- Fotografie - Cum se utilizează fotografia în mod creativ pentru a preda conținutul curriculumului;
- Tabletă sau smartphone - utilizarea camerei tabletei sau a smartphone-ului în predarea conținutul curriculumului;
- WEB 2.0 Instrumente tehnologice;
- Învățare creativă și activă din perspectiva profesorilor și elevilor: Paint, Pixtoon, PowerPoint, Biteable, Emaze și Genially;
- Monitorizare și evaluare. În acest modul, participanții au explorat instrumente tehnologice care ajută la monitorizarea evoluției învățării și permit alegerea de noi strategii pentru a ajuta elevii care întâmpină dificultăți.
- Scenarii de învățare - pentru a promova gândirea colaborativă și creativă în rândul participanților. Partajarea de strategii și instrumente care permit feedback rapid

Participarea la această activitate de formare a dezvoltat cadrele didactice participante modalități noi și inovatoare de utilizare a instrumentelor digitale în procesul

educațional, dezvoltând creativitatea copiilor și abilitățile de lucru în echipă. Întreaga

săptămână a fost o imersiune în cultura portugheză, astfel participanții și-au îmbogățit orizontul cultural, capacitatea de a vorbi engleza și de a colabora în cadrul unor grupuri internaționale mixte.

Importanța Studierii Limbii Române

RALUCA VLAD

Scoala Gimnaziala Mircea Cel Batran Turnu Magurele

Limba română o putem asemui cu un tărâm nemărginit al cuvintelor, propozițiilor și frazelor. Ideile se pot naște și exista doar într-o patrie de cuvinte. Studiul temeinic al limbii române la școală creează posibilitatea dezvoltării copiilor în perspectiva unei vieți spirituale bogate. Un limbaj sărac conduce la o gândire săracă precum și o imaginație limitată lipsită de valoare. Numai prin limbă și cuvinte poți socializa cu semenii tăi, poți învăța despre trecutul patriei, despre dragostea de neam și țară, despre valorile poporului tău.

În ciclul primar importanța limbii române ca disciplină școlară capătă dimensiuni noi, determinate de faptul că această disciplină urmărește atât cultivarea limbajului oral și scris al elevilor, cunoașterea și folosirea corectă a limbii materne, cât și învățarea unora din tehnicile de bază ale limbii materne.

Însușirea corectă a limbii române de către elevi are repercursiuni în întregul proces al dezvoltării și formării lor profesionale.

Specificul comunicării verbale și scrise constă în faptul că se folosește de cuvinte. Cuvintele sunt simboluri ale realității lumii, condensând în structura lor toate trăsăturile lumii. Pe măsură ce pătrundem tot mai adânc în cunoașterea universului înconjurător, orizontul, cunoștințele și impresiile noastre se largesc, astfel încât putem spune că experiența cognitivă a omului se reflectă în sărăcia sau bogăția vocabularului pe care îl folosește.

Instruirea, prin frecventarea cărților în școală sau în afara ei, deschide o multitudine de ferestre spre lume și viață, spre un viitor prosper.

Unul din **obiectivele fundamentale** ale limbii române este însușirea și aplicarea normelor de vorbire și scriere corectă a limbii române, folosirea corectă a limbii literare, precum și al celui specific profesiei.

În orele prevăzute de programă, pentru compuneri și exerciții de cultivare a limbii literare, accentul cade pe însușirea limbii române ca instrument de comunicare, pe aplicarea în practică a normelor exprimării orale și scrise. Respectarea normelor gramaticale și lexicale aduce comunicării corectitudine, precizie și claritate.

Trebuie avut în vedere faptul că nivelul cunoștințelor de limbă are implicații asupra progresului școlar la toate disciplinele de învățământ.

Limba română ca limbă maternă, se însușește spontan în primii ani de viață în cadrul conștientizării sociale între adulți și copii. Copiii folosesc limba ca mijloc de comunicare specific uman, fiind însușită inițial de la mamă precum și de la toți ceilalți cu care copilul interacționează în primii ani de viață. Prin intermediul limbajului, la început, copiii răspund diferitelor întrebări adresate de persoanele din jurul lor, cu ajutorul ochilor, degetelor, prin anumite semne, deoarece nu sunt dezvoltați astfel încât să articuleze vorbe. Acesta este primul pas spre actul comunicării urmat de semnalele verbale și cuvinte.

Concluzia este că ei își însușesc limba înainte de a o studia. Perfecționarea folosirii limbii se realizează treptat și sistematic, în mod deosebit în timpul anilor de școală. Studiul limbii are scopul de a clasifica în mod teoretic cunoștințele empirice ale elevilor.

În clasele primare elevii capătă cunoștințe despre sunetele limbii române literare, despre modul combinării lor în silabe, cuvinte și propoziții, învață să citească fluent și corect, să scrie citit, să respecte cerințele impuse de normele limbii literare, de regulile de ortografie și de punctuație. În clasele mai mari capătă și unele cunoștințe de fonetică, sintactică, intonație, accent, ritm. Clarificarea unor astfel de probleme duce la o vorbire mai expresivă și mai ales la o citire mai expresivă. Studiul limbii române duce la înmulțirea numărului de cuvinte cunoscute de elevi, la activizarea lor, la precizarea sensului lor, la dezvoltarea sensului lor figurat, la cunoașterea uriașei polisemii pe care o au unele cuvinte din fondul principal al limbii române.

În școală se formează deprinderea de a munci cu cartea, de a face însemnări, de a lua notițe, de a extrage idei dintr-un text, de a le dezvolta, de a conspecta și rezuma, de a sistematiza idei și cunoștințe, de a prelua un scurt mesaj oral, de a redacta o lucrare folosind cunoștințele acumulate. Toate acestea vizează dezvoltarea aptitudinilor lingvistice ale elevilor în vederea îndeplinirii obligațiilor școlare.

Elevii trebuie să fie pregătiți să devină nu numai beneficiarii limbii ci și creatori. Ei trebuie să încerce să se exprime într-o manieră personală în care să se regăsească nuanțe proprii ale gândirii și simțirii lor.

Folosirea corectă a vocabularului de către elevi depinde în mare măsură de modelul oferit în exprimare de cadru didactic, el fiind promotorul limbii literare, iar exprimarea lui trebuie să fie un model pentru elevi.

Procesul instructiv – educativ modern presupune introducerea tehnicilor, metodelor și procedurilor noi, dezvoltarea capacităților intelectuale creatoare la elevi. De aceea este necesară schimbarea poziției cadrului didactic față de copil pentru a face din acesta un colaborator, un participant activ la procesul de însușire a cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor. În acest fel trece accentul de pe memorare – reproducere pe învățare prin efort propriu.

Pe lângă cultivarea limbii, școala are ca sarcină să dezvolte o anumită atitudine față de aceasta. Modelele propuse, prin intermediul cărora se realizează cunoașterea treptată a diferitelor posibilități de care dispune limba română, urmăresc perfecționarea exprimării elevilor dar și formarea unui sentiment de dragoste față de limba națională.

În timpul școlarității nu poate fi asimilată întreaga bogăție de cunoștințe, tezaurul culturii și civilizației universale dar, elevul poate fi educat cum să învețe. În această perioadă pot fi puse bazele omului nou, avid de cunoaștere, capabil de autoinstruire.

STRATEGII DE ABORDARE A COMPORTAMENTULUI PROBLEMATIC ÎN CLASĂ

Ionela Fedmasu

Grădinița Cu Program Prolungit Nr.37

Ca profesor al Grădiniței cu Program Prolungit nr. 37 Brăila sunt membră în echipa de implementare a proiectului „Formarea educatorilor preșcolari: bune practici și resurse pentru includerea copiilor cu dizabilități”, finanțat de Uniunea Europeană prin Programul Erasmus+. Obiectivul principal al colaborării grădiniței noastre cu cele din Italia, Spania, Estonia și Lituania îl reprezintă creșterea gradului de conștientizare cu privire la dizabilitățile de vârstă fragedă în rândul educatorilor și părinților. Am lucrat împreună cu profesorii din grădinițele partenere pentru a descoperii problematica dificultăților de învățare și de comportament pentru copiii de vârstă preșcolară și creăm împreună o campanie de conștientizare a necesității integrării acestor copii în viața școlară și socială a comunității din care facem parte.

Un aspect important al acestor demersuri îl reprezintă modul în care un educator abordează comportamentul problematic al unui copil sau mai mulți în sala de grupă. Sunt profesor pentru învățământul preșcolar de peste 20 de ani și pe parcursul timpului am întâmpinat diferite provocări în managerierea grupei de copii în care cel puțin un copil avea tulburări de învățare sau de comportament. Cu atât mai mult sunt interesată cum acționez, cât, cu ce metode, cu cine colaborez și până unde poate merge sprijinul meu ca profesor. Activitatea didactică obișnuită, de rutină, nu este suficientă când un copil are dificultăți de învățare sau de comportament. Se simte nevoia unui sprijin care e firesc să vină de la mine ca educatoare și în cazurile fericite și de la alți specialiști implicați (logoped, psiholog, consilier școlar, etc.).

Pentru acei copii care dificultăți de învățare primele măsuri sunt:

- Adaptarea strategiilor și metodelor didactice folosite în toată grupa,
- Adaptarea curriculară.

Cel mai important lucru de reținut este că fiecare copil trebuie cuprins într-un program educațional cât mai apropiat nevoilor lui. Este firesc ca oamenii din grădiniță, din școli și comunitatea locală să se preocupe ca fiecare copil să primească sprijin fără a-l face să sufere, fără a-i neglija nevoile firești și fără a-l eticheta. Pentru toate tipurile de dificultăți de învățare sunt propuse strategii și sugestii de intervenție de maximă generalitate ca:

- Crearea unor condiții pentru folosirea tuturor stilurilor de învățare și respectiv valorizarea stilurilor personale ale copiilor,
- Îmbunătățirea comportamentelor așteptate ale copiilor,
- Rezolvarea efectivă a problemelor de comportament cu care se confruntă clasa,
- Asigurarea incluziunii tuturor copiilor.

Referitor la modalitățile prin care profesorii pot asigura învățarea pentru toți copiii din clasă, UNESCO (2002) propune respectarea a 9 reguli de aur:

1. Includerea tuturor copiilor- să nu se lase nici un copil în afara activității didactice obișnuite,

1. Comunicarea -să asigure o comunicare eficientă în clasă și în afara ei între copii și între aceștia și profesori, dar și o comunicare permanentă cu familiile copiilor,

1. Organizarea clasei-clasa să fie organizată în așa fel încât să ofere ocazii și oportunități de învățare tuturor,

1. Planificarea activităților – fiecare lecție, unitate de învățare să fie proiectată și planificată pentru a realiza integrarea tuturor,

1. Planuri individuale – fiecare copil are particularitățile sale de învățare de aceea este

nevoie de planuri individuale prin care fiecare să pornească pas cu pas în asigurarea învățării,

1. Acordarea de sprijin individual – atât copiii cu dificultăți de învățare cât și profesorii

au nevoie de sprijin pentru a parcurge traseul școlar,

1. Utilizarea de mijloace suplimentare de sprijin- acolo unde se simte nevoia profesorul

trebuie să apeleze la sprijin din partea colegilor sau a unor profesioniști pentru a adecva învățarea copiilor,

1. Managementul (controlul) comportamentului – comportamentul trebuie condus spre

eficiență și participare,

1. Munca în echipă – activitatea în echipă este eficientă atât pentru copii cât și pentru

profesori.

Din experiența mea pot aminti câteva exemple de acțiuni întreprinse pentru a aborda comportamentul problematic în sala de grupă cu preșcolari de 3-6 ani :

-creez un climat de încredere în sala de grupă cu spații prietenoase și care permit întâlnirea a doi sau mai mulți copii pentru a se juca sau vorbi împreună,

-sunt sensibilă la cerințele copiilor, îi ajut să se acomodeze în primele zile de grădiniță și să se integreze în noul grup sau grupul deja format,

-nu reprim sau pedepsesc comportamentele inadecvate ci explic posibilele consecințe ale acestor comportamente, în principal sub aspectul securității copiilor,

- sunt deschisă față de copii, nu pun întrebări complicate, încerc să fiu o persoană de

încredere pentru ei, îi încurajez să povestească mici întâmplări din timpul grădiniței sau

din afara ei,

-stabilesc legături cu fiecare copil în parte, fac în așa fel încât fiecare copil să se simtă apreciat ca individ, important în viața celorlalți din grădiniță și din afara ei.

Pentru a crea toate aceste punți care să sprijine dezvoltarea individuală a fiecărui copil ca profesor trebuie să :

-cunosc dificultățile de învățare ale copiilor, modul în care se manifestă acestea și domeniile în care se manifestă,

-să mă asigur că fiecare copil manifestă aptitudinile necesare nivelului în care este încadrat,

-să verific dacă materialele pentru fiecare activitate sunt cele adecvate,

-să procur sau să creez materiale corespunzătoare,

-să creez scenarii de învățare în care fiecare copil este activ și i se dă posibilitatea să progreseze în limitele proprii,

-să creez și să aplic momente evaluative pentru fiecare copil.

În concluzie amintim faptul că problematica adordării copilului cu dificultăți de învățare este una problematică și care are impact nu numai asupra copilului ce necesită sprijin dar și asupra familiei din care provine, asupra celorlalți copii din grupă și a comunității în ansamblu. Doar unindu-ne eforturile putem face ca fiecare copil să parcurgă traseul școlar în siguranță și bucurându-se de succes.

Vă invităm să ne descoperiți activitățile din acest proiect erasmus+ pe site-ul grădiniței: <https://gradinita37braila.ro/> la categoria proiecte-proiecte erasmus+ PINC și pe site-ul proiectului Pinc project (weebly.com)

„Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Stimularea Interesului Pentru Lectură A Elevilor Din Ciclu Primar

Elena Cristina Amarghioalei

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Municipiul Piatra-neamt

Cartea reprezintă cel mai complet depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în filele ei cunoștințe, sensibilitate, fapte pe care le păstrează intacte un timp nedefinit. Uitate între file de sute de ani, par moarte, dar noi le putem învia dezvăluind o lume nebănuită. O carte o citești când vrei, cum vrei și ori de câte ori vrei. Acest prieten tăcut îți oferă ori de câte ori ai nevoie același răspuns fidel la fiecare întrebare și- l repetă cu nesfârșită răbdare până ce l- ai înțeles. Cartea este atât de înțelegătoare, încât atunci când n- ai înțeles- o nu se supără, nu jignește, te așteaptă să revii. Cartea este învățătorul care te conduce la bine, te face să te bucuri, să râzi și să plângi. O carte te trimite la alte cărți și toate împreună formează baza trainică a culturii noastre. Toate celelalte mijloace de răspândire a cunoștințelor rămân subordonate cărții și subordonate vor rămâne oricât de mult se vor înmulți și perfecționa procedeele tehnice.

Limba română ca limbă maternă și ca obiect de studiu, ocupă locul central în ansamblul general de pregătire a elevilor, fiind principalul mijloc de comunicare și de informare.

Prin toate compartimentele ei, limba română își aduce contribuția la dezvoltarea gândirii și la modelarea sentimentelor, asigurând școlarului suportul evoluției intelectuale, precum și posibilitatea integrării în viața socială.

Obiectivul central al studiului limbii și al literaturii române în învățământul primar este dezvoltarea competențelor elementare de comunicare, orală și scrisă ale copiilor, precum și familiarizarea acestora cu texte literare și nonliterare, semnificative din punctul de vedere al vârstei. Se urmărește totodată structurarea la elevi a unui ansamblu de atitudini și de motivații care vor încuraja și sprijini ulterior studiul limbii și al literaturii române.

Curriculum- ul actual prevede la disciplina limba română un număr de 5 – 7 ore pe săptămână. Învățătorului i se atribuie o sarcină deosebită. El trebuie să fixeze numărul de ore săptămânal. În fixarea numărului de ore, învățătorul trebuie să pornească de nivelul clasei cu care lucrează, de la posibilitățile colectivului de elevi în asimilarea curriculum- ului de bază. Tot învățătorul este acela care, în urma unei analize responsabile a nivelului deprinderilor de folosire a limbii și literaturii române, își stabilește tipul de activitate pe care o desfășoară (citire, lectură, comunicare). Programele și manualele noi oferă posibilitatea de a studia un text literar în 3 – 4 ore. Important este ca învățătorul să- și fixeze clar și corect ce lucrează în fiecare din aceste ore.

Familiarizarea elevilor cu cititul presupune în primul rând însușirea tehnicii cititului, iar apoi învățarea instrumentelor muncii cu cartea, a tehnicilor de folosire a cărții, ca mijloc de autoinstruire. În domeniul citirii, obiectivul de bază rămâne consolidarea deprinderilor de citire corectă, fluentă, conștientă și expresivă.

Citirea corectă înseamnă citirea care se face fără omisiuni, înlocuiri sau inversări de silabe ori litere, fără repetări sau sunete – parazite ce umplu pauzele mari dintre

cuvinte. Citirea corectă este clară și poate fi urmărită și înțeleasă de cei care ascultă.

Citirea fluentă este o citire care curge continuu, fără sacadări, poticneli sau întreruperi. Viteza citirii trebuie să se dezvolte paralel cu viteza înțelegerii. Este necesar ca, pe bază de exerciții, să se ajungă la situația ca viteza normală a citirii elevilor claselor a III- a și a IV- a să corespundă cu ritmul vorbirii lor.

Citirea conștientă presupune înțelegerea celor citite, lucru demonstrat de puțința reproducerii conținutului citit, pe baza unor întrebări. Înțelegerea sensului cuvintelor este o condiție importantă a realizării citirii conștiente. Nu se renunță la citirea explicativă, prin care se asigură însușirea textului citit. Un obiectiv important rămâne dezvoltarea vocabularului prin explicarea unor cuvinte noi întâlnite în text, folosirea lor în structuri lingvistice diverse și evidențierea situațiilor în care cuvintele capătă sensuri noi. La clasa a III- a elevii pot fi conduși să sesizeze și valorile artistice ale textului, prin procedee didactice corespunzătoare.

Metodologia lecțiilor de citire urmărește nu numai formarea deprinderilor de citire ci și consolidarea acestora până la citirea expresivă. Citirea expresivă se bazează pe însușirea tehnicilor de citire ca urmare a unor exerciții susținute. Realizarea unei citiri expresive implică toate celelalte calități ale citirii: corectă, conștientă, fluentă. Ea se bazează, în primul rând pe modelul oferit de învățător și pe alte surse de influențare.

Lucrul cu cartea este de neînlocuit pe parcursul școlarizării. Este necesar să- l apropiem pe copil, în mod conștient de universul cărții. El trebuie să simtă bucuria lecturii, fiecare carte fiind „o călătorie prin suflete, gânduri și frumuseți” (Mihail Sadoveanu).

Ce trebuie să citească elevul: extele din manuallecturi suplimentare.

Pentru a- i familiariza pe elevi cu instrumente ale muncii cu cartea, trbuie apelat la o metodă ce urmează calea parcursă de cititorul cu experiență atunci când citește. Această metodă este lectura explicativă. Ea este o îmbinare a lecturii (a cititului) cu explicațiile necesare împreună ducând la înțelegerea mesajului textului.

Etapele sau componentele lecturii explicative prin care se face receptarea mesajului textului sunt următoarele:

- citirea integrală a textului;
- citirea pe fragmente și analiza acestora;
- întocmirea planului de idei a textului;
- conversația generalizatoare;
- reproducerea textului pe baza planului;
- citirea de încheiere.

Procesul familiarizării elevilor cu cititul se realizează într- o perioadă relativ lungă, dacă avem în vedere faptul că această deprindere nu se rezumă la simpla descifrare a unui text. Realizarea actului cititului presupune cunoașterea unor tehnici de lucru corespunzătoare care să permită celui care citește să se orienteze în text, să desprindă multiple valențe ale acestuia. Formarea și dezvoltarea capacității elevilor de a se orienta într-un text citit este o sarcină esențială a învățământului primar. Însușirea tehnicii cititului este subordonată sarcinii de a- i învăța pe elevi cum să folosească manualul, în general cartea, cu alte cuvinte, de a- i învăța cum să învețe.

Citirea, ca obiect de studiu ce se realizează prin studierea textelor în proză și poezie din manualele ciclului primar se completează cu textele de lectură (ale scriitorilor clasici, contemporani și din literatura universală) ce se află în unele manuale intercalate alternativ cu textele propriu- zise sau la sfârșitul acestora.

Cu toată amploarea pe care au luat- o mijloacele audio- vizuale în difuzarea

culturii, cartea a rămas și va rămâne unul dintre cele mai frecvente mijloace de autoinstruire. Lectura cărții oferă celui care o parcurge, pe lângă satisfacțiile pe care le

aduce orice fapt inedit, prilejuri unice de reflecție, de meditație. Ea îndeamnă la introspecție, angajează valori formativ- educative, care își pun amprenta pe întregul comportament al cititorului. Tocmai de aceea se consideră că cititul reprezintă unul dintre cele mai de preț instrumente ale activității intelectuale.

Studiul literaturii în ciclul primar se poate realiza în mai multe forme: texte de citire studiate prin manualele de citire ale fiecărei clase, texte de lectură intercalate între textele de citire, lecturi suplimentare extrașcolare recomandate de învățător;

Pentru o lectură bine îndrumată învățătorul și părinții trebuie să țină seama de mai multe lucruri:

- Alegerea textelor în funcție de vârstă și ținând cont de accesibilitate (mărimea textului potrivit cu vârsta cititorului, număr corespunzător de personaje, acțiune simplă pentru a putea fi reținută, ponderea mai mică acordată descrierilor).
- Abordarea genurilor și speciilor literare adecvate, punând accent pe textul narativ din sfera îndrăgită de copii, texte cu puține arhaisme și regionalisme.
- Transformarea copilului din ascultător de lectură (cum este obișnuit în familie și la grădiniță) în cititor conștient, cu preocupare statornică, prin lectura unor fragmente atractive în clasă;
- Studiarea dotării bibliotecii școlii cu volume sau culegeri;
- Cunoașterea cărților de lectură de care dispun elevii acasă.

Lectura în afara clasei are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit, să le stimuleze interesul pentru carte, să le satisfacă dorința de a cunoaște viața, oamenii și faptele lor, contribuie într- o măsură însemnată la îmbogățirea cunoștințelor elevilor, la formarea unui vocabular activ, bogat și colorat, la dezvoltarea dragostei de patrie, la educarea sentimentelor estetice.

Albina, Prietena Mea

Ramona-Maria Roman

Gradinita Cu Program Prelungit Step by Step Baia Mare

Prin următoarea activitate doresc să atrag atenția copiilor asupra importanței albinelor în viața noastră, iar în ciuda evenimentelor neplăcute provocate de înțepătura albinei, aceștia percep această insectă ca pe un lucru de temut. Prin urmare, această activitate are rolul de a crea în mintea copiilor o altfel de percepție asupra acestor insecte minunate, totul într-o manieră creativă, ce implică o explorare activă a subiectului de către copii. Precizez că activitatea de învățare este descrisă conform centrelor din alternativa Step by Step.

Captarea atenției este reprezentată de apariția „surpriză” a unei albinuțe la geamul grupei, care are un mesaj, anunțându-i pe copii scopul vizitei ei. Aceasta aduce cu ea și o umbreluță frumos decorată cu un mic mesaj pentru copii, prin intermediul căreia se face anunțarea temei și a obiectivelor în termeni cât mai accesibili copiilor, aceștia reținând că pe tot parcursul zilei, prin activitățile propuse, vom descoperi cum albinele pot fi prietenele noastre și de asemenea, în funcție de cât de harnici vor fi, așa va fi răsplătită și munca lor (**Motivația zilei**). Le voi adresa copiilor câteva întrebări: „Ce credeți că reprezintă această umbrelă? La ce ne va ajuta ea? Despre ce vom discuta noi azi?”. Am să îi rog pe copii să închidă ochii, iar atunci când îi vor deschide vom descoperi cum umbreluța s-a transformat într-o deosebită umbrelă uriașă, plină de culoare (**noutatea zilei**).

Am să îi invit pe copii să mă urmeze prin tranziția „*Zum, zum, zum, albinuța mea/ În cântece și-n zâmbete/ Noi vom merge către centre/ Zum, zum, zum albinuța mea!*” - joc cu text și cânt, pentru parcurgerea agendei zilei, în cadrul căreia voi prezenta centrele de activități.

Noutatea zilei ne introduce în activitățile de învățare, iar cu ajutorul tranziției „*Unul după altul!*”, ne îndreptăm către Centrul Alfabetizare, în cadrul căreia educatoarea va povesti copiilor povestea intitulată „*Prietena mea, Albina*” de Alison Jay, această activitate făcând parte din **Domeniul Limbă și Comunicare**.

Educatoarea va expune clar și expresiv povestea, pe un ton blând, clar și accesibil copiilor, pentru a le menține copiilor treaz interesul și pentru a asigura motivația învățării. Pe tot parcursul povestirii, educatoarea se va folosi de umbrela povestitoare, unde sunt prezente personajele poveștii, obiectele enumerate în poveste, locul desfășurării acțiunii. Se va insista pe verbalizarea acțiunilor cu interpretarea textului, utilizând mimica, gestică, tonul potrivit.

După fiecare idee principală, se va afișa câte o imagine. La final, se explică cuvintele/ sintagmele noi: *plici – paletă, străvezii-luminoase, tânjea- își dorea mult, zgârie-nori= blocuri, alene- încet, ciulini – scai, jardinieră- ghiveci*.

Povestirea se va desfășura după următorul **plan de idei**:

1. Afară era o priveliște cenușie plină de praf.
2. Daisy citea o carte, când deodată apare albina la geam.
3. Daisy caută un plici de muște, dar o observă prinzând-o într-un pahar transparent.
4. Daisy ia o carte, albina zboară.
5. Afară plouă foarte tare.

6. Albina se reîntoarce udă la geamul lui Daisy.
7. Legarea prieteniei între albinuță și Daisy.
8. Daisy îi arată harta către pajiștea plină cu flori.
9. La întoarcere acestea împrăstie peste oraș semințe.
10. Natura prinde viață, gâzele zboară pe deasupra orașului.

La finalul poveștii, identificăm împreună „Mesajul zilei” : **„Să fii darnic și bun cu cei din jur!”**

Valorificarea conținutului educativ se va realiza în centrul **Alfabetizare** prin repovestirea succintă după suport intuitiv, în succesiunea logică a acțiunilor din poveste prin metoda „Jurnalul grafic”- copiii vor așeza în ordine cronologică evenimentele din poveste, imagini sugestive în cele 9 căsuțe ale jurnalului. Se va insista pe verbalizarea acțiunilor, denumirea personajelor precum și pe folosirea în context a cuvintelor noi însușite din poveste. Identificăm împreună titlul și autorul cât și mesajul etic al poveștii („Care este titlul poveștii?”, „Cum se numește personajul principal al poveștii”, „Cine a apărut la geamul lui Daisy?”, „Cum a ajuns Daisy la pajiștile pline cu flori?”, „Ce au făcut albina și Daisy la întoarcerea în oraș?”, „Cum se transformă orașul în finalul poveștii?, etc.)

Tot în cadrul acestui centru, copiii au posibilitatea de a realiza exerciții grafice, înveselind „Albina și prietenii ei”, precum și alternativa „Cuvinte potrivite” unde preșcolarii vor putea reproduce numele insectelor cu ajutorul cartonașelor și a literelor de lemn.

La centrul **Arte creative**, se desfășoară activitatea, din cadrul **Domeniului Om și Societate**- Activitatea practică: „La lumina Albinuței”. Se anunță tema activității, se face **prezentarea și analizarea modelului educatoarei, intuirea materialului și a instrumentelor de lucru** expuse la centru: foi din ceară de albine, fitil, foarfecă, decorațiuni și suport de lumânare. Voi **explică și demonstra modul de lucru**. Etapele sunt următoarele:

1. Măsurarea fitilului, lăsând un capăt mai mult în afara foi de ceară.
2. Se așază fitilul la marginea foi de ceară;
3. Se rulează ușor prin presare până se formează o coloană.

Următorul pas este executarea temei de către copii. Am să rog un copil, sau doi, să vină în față pentru a vedea dacă s-a înțeles tehnica de lucru. Propun copiilor să efectuăm **exerciții pentru musculatura mâinilor**. Executarea temei de către copii, se realizează în mod individual, conform modelului educatoarei, respectând indicațiile primite și utilizând o tehnică de lucru corectă. Rezultatul final va fi: o lumânare unicată, din ceară de albine. Pentru a crea o atmosferă cât mai plăcută se utilizează un fond muzical liniștitor. Li se va oferi sprijin copiilor care solicită ajutor. Se urmărește utilizarea corectă a instrumentelor de lucru, poziția corectă a corpului în timpul lucrului, acuratețea lucrărilor, corectitudinea deprinderii, originalitate, și finalizarea lucrărilor.

În încheierea activității, copiii își vor prezenta lucrările realizate, le vor analiza și vor face comentarii legate de modul de executare a produselor, oferind aprecieri și autoevaluându-și lucrările.

La Centrul **Joc de rol/gospodărie** „Prietenie-n pahar: Limonadă cu miere de albine”, copiii vor pregăti limonadă, după o rețetă ilustrată care va fi servită la finalul activității.

La Centrul **Științe** „Exploratori de insecte”, copiii vor putea observa o multitudine de insecte atât la microscop, cât și sub lupă, și totodată vor putea programa roboțelul albinuță să-și găsească stupul „Albinuța-și caută stupul”, sub forma unui

traseu-labirint.

La Centrul **Materiale de construcție**, copilașii vor avea sarcina de a construi „Hotelul insectelor și al găzelor”, folosind piesele de lego.

La centrul **Matematică/manipulative** „Albina și prietenii ei”, copiii vor reconstitui corpul unei albinuțe (și alte insecte) prin intermediul unor puzzle-uri în straturi. Tot în cadrul acestui centru, preșcolarii pot ajuta albinuța să-și găsească floarea potrivită, prin raportarea numărului la cantitate, precum și opțiunea de a crea portrete amuzante ale insectelor, folosind piesele de tangram.

La Centrul **Nisip și apă**, preșcolarii au sarcina de a culege din paste colorate, insectele ascunse, cu ajutorul unor pensete.

La Centrul **Arte creative**, preșcolarii au sarcina de reconstitui „Pașiștea Albinei” sub forma unei lucrări colective, pe folie, cu ajutorul unor licheni colorați, floricele, albine, fluturași, precum și posibilitatea de a crea „Fagurele delicios” prin lipirea inelușelor (cereale).

Prin intermediul **tranziției** „Unu, doi, trei, suntem harnici ca și ei!” se trece la jocuri și activități liber alese (ALA2), unde se va desfășura **Jocul de îndemânare „Roiul albinelor harnice”**

Sarcina jocului: „Ajută albinuța să ajungă la stup, respectând traseul”

Elementele de joc: încurajări, aplauze, surpriza

Materiale didactice: albinuța, lingură, coș, flori, stup, bandă colorată, cercuri

Regulile jocului:

- Formarea a două echipe.
- Fiecare membru al echipei transportă o albinuță rătăcită până la stupul ei.
- Respectarea traseului și a semnalului de START.
- Păstrarea ordinii și disciplinei.
- Parcurgerea traseului va fi recompensată cu aplauze.

Anunțarea titlului jocului: jocul se numește „Roiul albinelor harnice”

Executarea jocului de probă: Educatoarea are o lingură în mână ce conține o albină (jucărie) și cu mare atenție calcă pe banda colorată în zig-zag, respectând traseul. Odată ajunsă la cercuri, așează albinuța timp de 3 secunde pe fiecare floriceică pentru a lua polen, după care o va introduce în stup și se poziționează ultima la rândul copiilor din echipa ei.

Executarea jocului de către copii: Copiii sunt împărțiți în două echipe, iar la semnalul START dat de educatoare, copiii pornesc în parcurgerea traseului. Se respectă acțiunile reprezentative fiecărei porțiuni a traseului (mers în zig zag, sărituri din cerc în cerc). Ceilalți copii din echipă îi pot încuraja pe cei care participă la cursă. La finalul cursei copiii se întorc la locurile lor, folosind ruta ocolitoare.

Evaluarea zilei se va realiza prin metoda „Random Wheel”. Copiii vor fi așezați în semicerc și astfel, vom investiga rezultatele obținute cu ajutorul unui joc creat în programul online Wordwall. Prin intermediul unui laptop, copiii vor trebui să răspundă oral la întrebările adresate care fac referire la toate activitățile desfășurate pe parcursul zilei.

În încheierea activității se vor face aprecierile generale și individuale asupra modului de lucru în care s-a desfășurat activitatea și vor savura limonada pregătită.

Barcute Pe Apa

FLORENTINA CHIRILA

Gradinita Cu Program Prelungit florilor Cumpana

Obiectivul principal al acestei activități este : construirea unor obiecte care plutesc.

Activitatea îi încurajează pe copii să gândească critic, să observe și să înțeleagă fenomenele fizice.

Pentru desfășurarea activității am asigurat condiții optime și am pregătit materialul necesar.

Captarea atenției am realizat-o cu două ghicitori:

*Pe valuri cu ea plutești / De vrei să călătorești

Are pânze, are vele /Și-i deschisă către stele.
(barca)

*Rață plutitoare / Mare, călătoare

Te poartă pe spate /De e zi sau noapte.

(barca)

Apoi, am prezentat copiilor mai multe imagini cu bărcuțe și am analizat împreună ilustrațiile.

Au vizionat filmulețe care prezintă etapele de realizare a unei bărci prin tehnica Origami. Au căutat informații despre diferite modele de ambarcațiuni realizate din diferite materiale.

Copiii și-au dat seama că au nevoie de un material mai ușor decât apa pentru ca aceasta să poată pluti.

După ce au găsit informații și au ales soluții potrivite, preșcolarii au desfășurat activitățile de cercetare în echipe (ei s-au așezat în 4 grupe).

Au construit bărci din carton colorat prin tehnica Origami.

Au decorat ambarcațiunile conform opțiunilor fiecărui copil. Fiecare copil a folosit toate materialele puse la dispoziție, au urmat toate etapele, realizând astfel tema dată. Copiii au dat dovadă de îndemânare și creativitate. Experimentul a fost unul inedit. Ei au descoperit principiile apei privind scufundarea și plutirea obiectelor realizate.

La final, s-au observat rezultatele. Unele bărci plutesc, altele se răstoarnă pe lateral atunci când li se așează pietricele sau chiar se scufundă. Apoi au discutat despre modul în care materialele utilizate și designul au influențat plutirea corpurilor.

În concluzie, experimentele pentru copii sunt printre cele mai distractive modalități prin care poți trezi interesul copilului pentru știință. Fenomenul de plutire pe apă poate fi unul dintre cele mai fascinante preocupări ale copiilor de vârstă mică,

imediat ce descoperă că unele obiecte se scufundă, în timp ce altele pot rămâne la suprafața apei.

Impulsivitatea La Copiii Preșcolari

Elena Carmen Popescu

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

Impulsivitatea la copiii preșcolari: cauze, manifestări și strategii de gestionare

Introducere

Impulsivitatea este o trăsătură comună în rândul copiilor preșcolari, caracterizată prin acțiuni rapide și nesăbuite, adesea fără a lua în considerare consecințele. Aceasta este parte naturală a dezvoltării copilului, având rădăcini în procesele neurobiologice care evoluează pe măsură ce copilul crește. Cu toate acestea, impulsivitatea excesivă poate duce la dificultăți în relațiile sociale, învățare și comportament general. În acest articol, vom explora cauzele impulsivității la copiii preșcolari, manifestările acestora și vom oferi strategii eficiente pentru gestionarea comportamentului impulsiv.

Cauzele impulsivității la copiii preșcolari

1. Dezvoltarea Neurobiologică

- La vârsta preșcolară, creierul copiilor este încă în dezvoltare, în special zonele responsabile pentru autocontrol și luarea deciziilor, cum ar fi cortexul prefrontal. Această dezvoltare incompletă explică de ce copiii preșcolari pot acționa impulsiv, fără a anticipa rezultatele acțiunilor lor

2. Temperamentul

- Temperamentul individual al copilului joacă un rol crucial în modul în care acesta își gestionează impulsurile. Unii copii pot fi în mod natural mai energici și mai puțin capabili să își controleze reacțiile, în timp ce alții sunt mai reținuți și mai atenți.

3. Influențele de mediu

- Mediul familial și educațional contribuie semnificativ la manifestarea impulsivității. Un mediu stimulat, cu reguli clare și consecvente, poate ajuta la reducerea comportamentului impulsiv. În schimb, un mediu haotic sau lipsit de structuri poate amplifica aceste comportamente.

4. Experiențele emoționale

- Emoțiile intense, cum ar fi frustrarea sau entuziasmul, pot declanșa reacții impulsive la copiii preșcolari. Lipsa unor abilități de reglare emoțională îi face pe copii să reacționeze rapid la stimulii emoționali, fără a se gândi la consecințe.

Manifestările impulsivității la copiii preșcolari

1. Dificultăți de autocontrol

- Copiii preșcolari pot manifesta dificultăți în a-și controla comportamentul, de exemplu, întrerupând conversațiile, acționând fără a aștepta rândul sau având dificultăți în respectarea regulilor.

2. Reacții emoționale intense

- Impulsivitatea poate duce la izbucniri emoționale, cum ar fi crizele de furie, mai ales atunci când copiii sunt frustrați sau nu își ating imediat dorințele.

3. Comportament risipitor

- Impulsivitatea poate determina copiii să ia decizii rapide care implică riscuri, cum ar fi să se urce pe obiecte înalte sau să fugă fără a se asigura în prealabil.

4. Dificultăți de socializare

- Comportamentul impulsiv poate afecta interacțiunile sociale, ducând la conflicte cu alți copii sau la dificultăți în formarea de prietenii, deoarece copilul impulsiv poate fi perceput ca fiind necooperant sau greu de controlat.

Strategii de gestionare a impulsivității la copiii preșcolari

1. Crearea unui mediu structurat

- Un mediu educațional bine organizat, cu reguli clare și consecvente, poate ajuta copiii să înțeleagă ce se așteaptă de la ei și să își gestioneze mai bine comportamentul. Stabilirea unui program zilnic predictibil poate contribui la reducerea comportamentelor impulsive.

2. Dezvoltarea abilităților de reglare emoțională

- Învățarea copilului cum să își recunoască și să își gestioneze emoțiile este esențială pentru reducerea impulsivității. Tehnici precum respirația profundă, numărarea până la zece sau identificarea emoțiilor pot fi utile.

3. Încurajarea jocurilor de rol și a jocurilor structurate

- Jocurile de rol care implică așteptarea rândului sau respectarea regulilor pot ajuta la dezvoltarea autocontrolului. De asemenea, implicarea copiilor în activități structurate, cum ar fi puzzle-uri sau jocuri de construcție, poate reduce impulsivitatea.

4. Recompense și întăriri pozitive

- Utilizarea unui sistem de recompense pentru comportamentele pozitive poate motiva copiii să își controleze impulsurile. Recompensele pot include laude, autocolante sau alte mici premii.

5. Intervenția în momentul potrivit

- Este important ca educatorii și părinții să intervină în momentul potrivit pentru a corecta comportamentul impulsiv. Acest lucru presupune oferirea de alternative pozitive și redirectionarea atenției copilului către activități mai adecvate.

6. Comunicarea deschisă cu copilul

- Discuțiile deschise despre comportamentele impulsive, într-un mod adecvat vârstei, pot ajuta copiii să înțeleagă consecințele acțiunilor lor și să dezvolte strategii pentru a reacționa diferit în viitor.

Concluzii

Impulsivitatea este o trăsătură normală în dezvoltarea preșcolarilor, dar atunci când este excesivă, poate duce la dificultăți semnificative în comportament și învățare. Prin înțelegerea cauzelor impulsivității și aplicarea unor strategii adecvate de gestionare,

părinții și educatorii pot ajuta copiii să își dezvolte autocontrolul și să își îmbunătățească abilitățile sociale și de învățare. Un mediu structurat, sprijin emoțional și intervenții

timpii sunt cheia pentru a ghida copiii preșcolari către un comportament mai echilibrat și adaptat.

COPILUL ȘI POVEȘTILE

Anicuta Bitculescu

Gradinita Cu Program Normal Sihlea

Poveștile îl vor face pe cel mic să își dorească să fie el însuși personajul pozitiv.

Mesajul poveștilor va fi mereu faptul că în povești există totdeauna o cale către un final fericit, nu contează câte obstacole întâlnește în drum eroul principal. Normal că de fiecare dată personajul negativ, cel rău, cel mincinos, cel crud, cel zgârcit și urât are de pierdut.

Prin intermediul poveștilor, copilul descoperă lumea. Prin lupta dintre bine și rău, copilul învață strategii de viață, descoperă consecințele unor fapte și atitudini și își însușește comportamente.

„La orice vârstă, omul este o ființă care se hrănește cu povești. De aceea, avuția povestirilor, pe care au strâns-o oamenii de pe tot globul, din casă în casă, din secol în secol, fie în vorbă, fie și în scris, a depășit celelalte avuții omenești.” spunea scriitorul și filosoful indian Rabindranath Tagore.

Din primele luni de viața copiii îndrăgesc poveștile. Mai mult decât atât, aceste povești au rolul de a stimula educația și imaginația copiilor, care învață să descopere lumea minunată a cărților. Poveștile îi permit copilului să pătrundă într-un univers fantastic, plin de mistere și cât se poate de fascinant. Această fascinație îl atrage și încet, încet cu fiecare poveste citită micul ascultător pătrunde în această lume. Odată pătruns în această lume, cel mic începe să își dezvolte limbajul, dar și să își îmbogățească imaginația. Mai mulți, specialiști spun că poveștile îi ajută pe cei mici să crească frumos. Citirea unei povești poate fi un moment deosebit de relaxant pentru cel mic. Unul dintre cele mai importante lucruri pe care cei mici le învață din povești este diferența dintre bine și rău. În povești ca și în basme, binele învinge întotdeauna. Copilul va dobândi deprinderi pentru a realiza judecăți de valoare, precum și exprimarea propriilor sentimente într-un mod simplu. Copilul poate învăța ce înseamnă prietenia și care sunt aspectele pozitive ale vieții. Mai mult, va încerca să fie mai prietenos, precum personajele din poveste, bun, prieten cu alți copii, de ajutor precum personajele din poveste. Cu ajutorul personajelor de poveste, micuțul va reuși chiar să își depășească anumite fobii. Binele și răul sunt două concepte pe care cel mic le poate distinge acum încă din primii anișori de viață. Copilul înțelege că există anumite reguli și conduite ce se aplică în fiecare zi. Aceste reguli trebuie respectate, deoarece în lipsa lor nici o societate nu poate funcționa. De asemenea, va înțelege că dacă nu respecti aceste reguli de conduită, devii personajul negativ, precum cel din poveste, iar personajul negativ întotdeauna suferă consecințele faptelor sale.

Unele povești le oferă copiilor anumite repere despre cum să acționeze în viață, în diferite situații. Copiii sunt încântați să se asemene cu unele personaje. Se identifică cu personajele și înțeleg că trebuie să învețe anumite comportamente de la aceste personaje fantastice pentru că și ei vor să se asemene lor. Ascultând povești, copiii cunosc și își însușesc noțiuni, convingeri și sentimente morale, se raportează la personajele pozitive și dezaprobă comportamente negative. Astfel, pentru ca ei să înțeleagă ce înseamnă bunătatea, prietenia, hărnicia și pentru a urî răutatea, dușmănia, lenea, există "Fata babei și fata moșneagului" de I. Creangă, "Sarea în bucate" de P. Ispirescu, "Cenușereasa" și „Albă ca Zăpada și cei șapte pitici” de Frații Grimm. Peripețiile personajelor, răutatea celor negative, bunătatea celor principale îi înduioșează pe copii și îi conving că este bine să urmeze exemplul celor buni. Povești

precum ”Ionică mincinosul”, ”Puf Alb și Puf Gri” ne învață ce este sinceritatea și îi

determină pe copii să spună adevărul și să urască minciuna. Neascultarea părinților, încăpăținarea și consecințele acestora sunt reliefate de povești precum "Capra cu trei iezi" de I. Creangă, "Scufița Roșie" de Charles Perrault, "Povestea măgărușului încăpăținat". Pățaniile personajelor i-au convins pe copii că trebuie să asculte sfatul părinților, că nu este bună încăpăținarea și trebuie să se adapteze la regulile impuse de societate. Educarea dragostei față de muncă a fost posibilă și prin prezentarea unor povești precum "Povestea unui om leneș".

Datoria noastră a tuturor, a părinților, a educatorilor și învățătorilor este să aducem copilul în punctul de iubi poveștile, a le asculta cu plăcere, a răspunde copilului atunci când el nu înțelege firul poveștilor, expresiile sau cuvintele din text. Etapa următoare ar fi aceea de a încuraja copilul să urmeze comportamentele pozitive a personajelor favorite.

Psihologii prezintă câteva sugestii de activități pe care le puteți face cu copilul d-voastră și care au ca și consecințe dezvoltarea și menținerea comportamentelor pozitive. «Timpul meu pentru tine.» Oferindu-i copilului d-voastră în fiecare zi momente în care să se simtă apreciat și iubit de d-voastră. Exprimă acest lucru în cuvinte și prin timpul petrecut împreună. Nu cantitatea de timp este importantă, ci calitatea timpului petrecut împreună cu copilul.

Citiți o poveste, vă jucați, îl ascultați ce vrea să vă povestească, îi răspundeți la întrebări, vorbiți despre personajele poveștii, despre emoții, bucurii, tristeți. Copiii pun întrebări părinților, se bucură pentru victoria personajului cu care se identifică, devin triști sau îngrijorați atunci când personajul respectiv se află în dificultate și învață să își definească propriile emoții în raport cu anumite situații de viață. Este foarte important pentru copil și îi dă sentimentul că îl apreciați și iubiți dacă poate să discute aceste lucruri. Tot în acest context, copilul învață să își definească emoțiile pozitive, în raport cu cele negative și dezvoltă anumite comportamente de tip social.

Povestile îi mai ajută pe copii să se simtă și confortabil și în siguranță și să creeze o legătură specială cu „părintele care îi citește povești”. Există o diferență dintre o poveste și un desen animat, este relația specială care se crează între povestitor și ascultător, comunicarea bidirecțională între întrebările rostite și nerostite ale poveștii și explicațiile suplimentare care devin dependente de fiecare poveste și stârnesc curiozitatea copilului. Dacă ar fi să rezumăm ceea ce aduce povestea în viața copilului, putem menționa că povestea îl învață pe copil să o asculte, să urmărească firul ei, face legătura dintre imagine și ceea ce se aude, copilul observă descrieri, însușiri, emoții, comportamente și limbaj.

Pentru a stimula interacțiunea cu copilul, uneori este bine să-l punem să ne descrie personajul, să deseneze ceva din poveste, să reproducă dialoguri sau fapte etc. Astfel, apelăm la imaginația lui și îl punem în pielea personajului, îi cerem să acționeze ca ele, creăm un mic joc de rol care sigur îi va plăcea, apoi îl solicităm să descrie emoțiile trăite fiind transpus în personaj. Toate aceste jocuri vor crea legături indistructibile dintre povestitor și micuțul auditor.

Nu uitați însă unele povești au o morală la sfârșitul lor de care vă puteți folosi pentru a educa bine copilul. Ioan Slavici, subliniind importanța poveștilor, preciza: *"Povestea a fost fondul plăcerilor mele din copilărie – poveștile erau darurile ce mi se prezentau pentru purtarea cea bună". „Cărțile ascund comori mari"*

Bibliografie:

1. Bianca Bratu, Preșcolarul și literatura, Editura Didactică și Pedagogică, 1977
2. Curriculum pentru educația timpurie a copiilor

Corpuri Geometrice-Dezvoltarea Competențelor-Cheie

Nicoleta Marinescu

Liceul Tehnologic nicolae Dumitrescu Cumpăna

Clasa : a IV-a

Disciplina: Matematică

Subiectul: Corpuri geometrice

Tipul lecției: sistematizarea și consolidarea cunoștințelor

Forma de organizare: frontal, pe grupe

1. Comunicare în limba maternă

Elevii vor viziona "Povestea piramidelor de la Șona", extras din filmul "Comori și locuri enigmatice din România".

<https://www.youtube.com/watch?v=zbjdwgJNvI4>

Elevii vor colecta și procesa informațiile, (exemplu: În ce parte a țării se găsesc movilele? Cu ce sunt asemănate ele ? Care este înălțimea lor? Ce ascund ele? etc.)

Se va folosi *Metoda "Creioanele la mijloc"* în vederea formulării și exprimării unor păreri personale, pentru formularea unor concluzii în urma vizionării filmului, dar și pentru formularea unor răspunsuri ce vizează subiectul lecției. Fiecare elev are câte un creion în mână. Astfel, am inițiat un concurs între două grupe, adresându-le câte o întrebare de genul : „Elevul cu numărul 2 din primul grup să spună, în ce județ se află aceste movile?”. „Elevul cu numărul 4 din celălalt grup să spună, de când sunt apărute movilele?”. „Elevul cu numărul 6 din primul grup să enumere și alte corpuri/obiecte care pot fi asemănate cu piramidele”. Elevul care știe răspunsul corect, va pune creionul pe bancă, iar la sfârșitul jocului se vor număra creioanele pentru a vedea ce grup este câștigător. Elevii care nu dau un răspuns, pun creionul în penar.

2. Comunicare în limba străină

Copiii vor denumi, în limba engleză obiecte care se aseamănă cu corpurile geometrice învățate:

Exemplu: Ball (minge) – sferă , Milk box (cutie de lapte) – cuboid , die (zar) – cub

3. Competențe matematice (A) și competențe de bază în științe și tehnologii (B)

Se va prezenta o planșă cu camera copilului, iar elevii vor recunoaște și vor enumera obiecte care se aseamănă cu corpurile geometrice învățate.

Într-un desen prezentat pe o planșă, se găsesc mai multe corpuri geometrice de același fel. Elevii vor identifica și vor scrie în tabel: numărul cuburilor, numărul conurilor, numărul sferelor, etc.

Metoda "Diagrama Venn": elevii vor enumera asemănări și deosebiri între cub și cuboid (câte fețe, forma fețelor, câte vârfuri, câte muchii)

Activitate practică - Joc didactic "Spune ce știi!": un copil închide ochii, primește în palmă un corp geometric confecționat din plastic, burete, lemn, metal, hârtie, etc, apoi denumesc corpul și materialul din care este confecționat (prin pipăire).

4. Competența digitală

Realizarea unor corpuri geometrice, folosind aplicația *Geogebra*.

sau

Prezentarea, prin intermediul aplicației *Chaterkid*, a unui corp geometric, la alegere. (Exemplu: Sunt Sfera. Arăt ca o minge, ca o planetă, mă rostogolesc pentru că nu am colțuri.)

5. A învăța să înveți

Elevii vor primi câte o foaie imprimată cu câteva propoziții și o foaie reprezentând un cub / cuboid/ cilindru, desenate desfășurat. Fiecare copil va observa desenul desfășurat și va bifa pe foaia lui propozițiile referitoare la corpul geometric descoperit în desen. Vor prezenta, pe rând, colegilor foaia cu desenul desfășurat și propozițiile bifate.

6. Competențe sociale și civice

Elevii vor comunica în manieră constructivă, manifestând toleranță, își vor exprima punctele de vedere, vor colabora în grup (Metoda "Creioanele la mijloc"), dar și pentru realizarea unui produs (cutii pentru cadouri), se vor respecta reciproc.

7. Spirit de inițiativă și antreprenoriat

Activitate practică: "Construim cutii pentru cadouri" – Elevii vor lucra în grupe de câte 4 elevi, pentru a realiza cutii cub sau cuboid, vor negocia în stabilirea sarcinilor. Aceste cutii din cartoane colorate vor fi înfrumusețate prin lipirea unor flori, inimioare, stelute, etc decupate, urmând a fi umplute cu dulciuri și dăruite, de Sfântul Nicolae, copiilor de la Grădinița Florilor, cu care avem încheiat un parteneriat.

8. Sensibilizare și exprimare culturală

Elevii vor viziona un filmuleț despre "Cine a construit Piramidele din Egipt?" :

<https://www.youtube.com/watch?v=8zSF1vW2cNQ>

După vizionare, vor putea să reprezinte scenic: "Faraonul și arhitectul".

Copilăria De Ieri

Doinița-Luminița Paraschiv

Scoala Gimnaziala Mircea Cel Batran Turnu Magurele

Mai spune-mi, mamă, cum era odată,
Mai spune-mi de pe când era bunica fată!
Ce ți-a mai spus, ce știi de pe la ea?
Mai spune-mi, să discut cu fata mea!

Mai spune-mi de bunicul de pe front,
Cum a luptat cu armele în mână,
Și pe când toată lumea-l credea mort,
El se-ntorcea acasă c-o insignă!

Mai spune-mi de mâncarea de pe masă,
Și de hăinuțele puține din dulap!
Mai spune-mi ce te învățau la școală,
Cum îți duceai tu cărțile-ntr-un geac!

Mai spune-mi de păpușa de mătase,
De regele porumb ce dănuia în joc!
Mai spune-mi de gogoșile pufoase,
Ce le făcea bunica lână foc!

Mai spune-mi, mamă, câte acelea toate,
Că n-aș mai vrea să dorm în astă-noapte!
Aș vrea atât de mult ca să ascult
Povestea vieții tale de demult!

Probleme De Continuitate Între Grădiniță Și Școală

Laura-Elena Ciolan

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

Grădinița, prin menirea ei, are atât un caracter specific, răspunzând particularităților de vârstă ale copiilor între 3-6 ani, cât și elemente structurale comune cu activitatea din alte instituții de învățământ. Legătura grădinița-școală are un dublu sens, scopul acestei legături fiind continuitatea dezvoltării copilului și continuitatea procesului muncii educative. Încă nu putem vorbi, la ora actuală, de o cuprindere în procent de 100% a populației între 3-6 ani în instituțiile preșcolare din cauza unor greutăți, și anume:

- insuficiența capacitate de cuprindere a grădinițelor de pe o anumită rază teritorială;
- rețineri nejustificate ale unor familii care, naîntelegând rolul grădiniței își educă singure copiii;
- motive de ordin medical (sănătate fizică și psihică insuficientă, instabilitate nervoasă ș.a.).

Se încearcă și la noi o serie de modificări în activitatea și structura grădinițelor, însă ideea centrală în jurul căreia gravităm rămân aceea a necesității pregătirii copilului, valorificând potențele receptive ale preșcolarului și asigurând legătura reală dintre grădiniță și școală. Realizarea acestei legături, acestei continuități presupune:

- asigurarea posibilităților reale de frecventare a grădiniței pentru toată populația între 3-6 ani;
- realizarea unei unități de vedere cu privire la conținutul activității și a metodelor de activitate din grădiniță și școală;
- cunoașterea reciprocă și temeinică a programei de învățământ pentru grădiniță și clasa pregătitoare primară;
- cunoașterea mediului familial al copilului, a particularităților dezvoltării acestuia și în funcție de acestea asigurarea unui învățământ individualizat încă din grădiniță;
- preocuparea specială pentru conținutul și formele de pregătire la copiii din grupa mare (5-6 ani).

În sprijinul atingerii acestor obiective sunt utile consfăturile comune ale învățătorilor care vor preda la clasa pregătitoare și educatoarele grupelor mari (în vederea familiarizării lor cu problemele comune și mari ale activității lor).

Discuții angajate pe circumscripții școlare (deci pe o rază teritorială restrânsă) ar da posibilitatea colaborării chiar între educatorul și învățătorul aceluiași copil, chestiune foarte importantă în procesul cunoașterii fiecărui preșcolar-școlar în parte, în vederea realizării concrete a unui învățământ pe măsura fiecăruia.

Contactul direct dintre preșcolarii mari și elevii claselor mici (Pregătitoare, I și a II-a) în unele activități posibil comune ar prijelui, de asemenea, o colaborare și o continuitate mai susținută de activități între școală-grădiniță.

ADAPTAREA PREȘCOLARULUI MIC LA MEDIUL DIN GRĂDINIȚĂ

Coman Delia-Elena

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 5 Sibiu

Intrarea copiilor la grădiniță reprezintă o etapă foarte importantă în procesul de adaptare, socializare, dar și de formare a personalității copilului. Adaptarea preșcolarilor la mediul grădiniței este un proces care se realizează cu ajutorul familiei, educatoarei și al grupului de covârșnici (ceilalți copii din grupă). Factori de mediu, fiziologici, psihologici, sociali și combinația acestora determină felul în care este parcurs acest proces.

Bazele unei vieți sociale, în adevăratul sens al cuvântului, se pun abia în grădiniță. Aici copilul este pus într-adevăr în situația de a încerca adaptarea socială, de a se supune unor reguli colective, de funcționare a grupului, de a interacționa în mod constant cu copii de vârsta lui, dar și cu adulți, străini de cei din anturajul lui. Pentru a duce o viață normală, ca ființă socială, copilul trebuie să accepte progresiv alte persoane în viața lui și să relaționeze optim cu ele. Grădinița este cea care asigură lărgirea experienței personale, dar mai ales condițiile unei activități sociale bogate, variate, în care și prin care copilul va reuși să preia inițiativa contactului social mai frecvent poate, decât adultul, va elabora relații de încredere în ceilalți și va conștientiza locul și rolul său în cadrul colectivității.

Învățarea interactivă, joaca, socializarea în cadrul grupurilor, reprezintă cele mai bune modalități de a pune copilul în situația de a se adapta, de a-și dezvolta capacități sociale esențiale pentru viața ulterioară de adult și pentru a face față tuturor provocărilor cu care se va confrunta pe viitor.

Misiunea cadrului didactic, a educatoarei este de a orienta procesele dezvoltării psiho-fizice a preșcolarilor către un curs ascendent în scopul valorificării superioare a potențialului lor nativ și pentru favorizarea mai bune integrări în grupă, și mai târziu în societate. În cadrul procesului de adaptare la mediul din grădiniță, preșcolarul este cel care se află în centrul atenției, deoarece el este cel care face cel mai consistent efort în procesul de adaptare, fiind beneficiarul serviciilor de educație timpurie oferite de grădiniță.

Datorită particularităților de vârstă, preșcolarul nu se poate pregăti singur pentru noua realitate, atâta vreme cât nu intră în contact direct cu ea. Preșcolarul mic nu poate anticipa noile situații, câtă vreme nu se confruntă cu ele și, tocmai de aceea este util ca el să fie confruntat treptat cu noua realitate, în termeni de pregătire personală, timp, spațiu, relații interpersonale etc.

La debutul grădiniței, preșcolarul mic nu are experiența colectivului. Grădinița este cea care îi poate oferi prilejul să trăiască emoții pozitive și să aibă satisfacții în legătură cu participarea sa la activitățile și reușitele grupei. În grădiniță, preșcolarul nu se raportează doar la el, ci este pus în situația de a se raporta la colectiv (educatoare și grupa de copii) și la regulile acestuia.

Modul de reacție al fiecărui copil poate fi diferit, la fel ca și timpul în care el se adaptează. Confruntat cu realitatea grădiniței, copilul dezvoltă propriile căi de a face legătura dintre cele două medii de viață și învățare: viața în familie și cea din grădiniță.

Principalele căi prin care copilul face legătura între cele două medii sunt *comunicarea* și

jocul. Prin comunicare, copiii încearcă să înțeleagă și să ordoneze noile experiențe prin care trec, iar prin joc și simulare exersează diferite roluri, încercând să se adapteze cât mai ușor noului mediu, grădinița.

Prima treaptă a preșcolarității este una de adaptare, în care copiii sunt puși în situația de a se obișnui cu un mediu nou, grădinița, de a conviețui armonios alături de noul grup în care au intrat și din care fac parte și de a respecta anumite reguli. Educatoarea, prin rolul ei, poate identifica modul în care preșcolarul mic se adaptează la mediul din grădiniță și poate aplica strategii de intervenție educațională care să vină în sprijinul nevoilor lui de adaptare.

Prin programul său educativ, grădinița contribuie la formarea personalității copilului, personalitate care îi va influența pe viitor comportamentul social, de care va depinde integrarea acestuia în viața socială, ca viitor adult. Utilizarea adecvată a unor strategii de intervenție educațională poate contribui cu succes la o adaptare mai ușoară a preșcolarului mic la mediul din grădiniță.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bacus, A. (1998), *Copilul de la 3 la 6 ani*, Editura Teora, București;
2. Cemortan, S. (2015), *Dimensiuni psihopedagogice ale socializării copiilor de vârstă timpurie- monografie*, Institutul de Științe ale Educației, Chișinău;
3. Crețu, T. (1994), *Grădinița- factor de socializare socială*, Revista Învățământul preșcolar, nr.1-2, București;
4. Salade, D. (1998), *Educatoarea- moderatoare a universului copilăriei*, Revista Învățământul preșcolar, nr.3-4, București;
5. Schaffer, H., R. (2005), *Introducere în psihologia copilului*, Editura ASCR, Cluj Napoca;
6. Schiopu, U. (1997), *Dezvoltarea sociabilității la copilul preșcolar*, Revista Învățământul preșcolar, nr.3-4, București;
7. Montessori, M. (1977), *Descoperirea copilului*, Editura Didactică și pedagogică București.

Rolul Si Importanta Jocului Didactic. Creativitatea

Ioana Smaranda Vlaicu Jipu

Gradinita cu program prleungit numarul 18

Prof. Vlaicu Jipu Ioana Smaranda

Prof. Huian Delia

Jocul este activitatea preferată a preșcolarului, o activitate aparent gratuită, fără să aibă un scop anume, a cărui motivare este intrinsecă.

Creativitatea a fost și va rămâne o calitate superioară a omului, fiind identificată, în cazul copiilor, ca o capacitate de a realiza ceva și altceva în raport cu realitatea existentă, de a înțelege și a cunoaște pe plan material și spiritual ceva inedit, util și valoros. Creativitatea este o caracteristică a personalității umane, aceasta fiind necesar a fi descoperită, cultivată și modelată spre a deveni ceva unic.

Pentru formarea și dezvoltarea spiritului creativ la preșcolari este necesară și dezvoltarea încrederii în forțele proprii. Aceasta poate fi stimulată prin atitudinea atentă a educatorului față de dorințele, sugestiile sau propunerile copiilor, prin importanța pe care o acordă inițiativei lor pozitive și acțiunilor îndeplinite fără ajutor din afară.

Etapele procesului creative:

- *Pregătirea*
- *Incubația*
- *Iluminarea*
- *Verificarea*

Cadrului didactic are menirea să creeze un bogat și sugestiv mediu copiilor, să lase posibilități de încercare și inițiativă copiilor, să-i ajute prin informații corecte, să exploateze erorile și eșecurile unor experiențe ale copiilor; ea urmărește, îndrumă, sfătuiește, dar nu comandă niciodată.

A forma gândirea creatoare a unui copil nu înseamnă a-l face artist, ci numai a-i da posibilitatea să-și dezvolte originalitatea gândirii. Este foarte important să nu descurajăm încercările copilului prin aprecieri critice asupra a ceea ce a produs el.

Jocul satisface, de regulă, majoritatea trebuințelor copiilor; cea de mișcare, de realizare a aspirațiilor și dorințelor pe care nu le poate satisface în plan real, de exprimare originală. Atunci când se joacă, copilul se simte puternic, inteligent, ca și un adult, iar acest lucru îl determină să fie capabil de acțiuni spectaculoase. Totul îi este permis atunci când se joacă. Copilul poate să își transmită neplăcerile, poate să certe o jucărie sau să o iubească, poate să o hranească sau să o oblige să facă ceea ce își dorește el. În jocul de rol, copilul poate fi polițist, aviator, brutar, frizer, cosmonaut etc. Atunci când se joacă, copilul devine independent și nu are nevoie de ajutorul adultului, el își poate perfecționa diverse aspecte fiind în competiție continuă printre colegi sau prieteni, aceștia fiindu-i egali.

Jocul didactic este un mijloc valoros de instruire și de educare a preșcolarilor, pentru că prin acesta se rezolvă sarcinile instructive complexe care sunt “programate” în unitățile școlare. Eficiența jocului didactic este mai mare atunci când este realizată o relație între procesul de învățare și acțiunea de joc și procesul de cunoaștere a mediului înconjurător, acestea fiind atractive pentru preșcolari.

Jocul didactic este o activitate distinctivă față de alte activități. Acesta se deosebește prin structura sa și prin respectarea omogenității depline între sarcina didactică și acțiunea de joc.

Există jocuri didactice matematice și jocuri pe domenii de dezvoltare a limbajului.

Prin joc, activitatea matematică devine mijloc de formare intelectuală. Jocul face trecerea în etape de la acțiunea practică spre acțiunea mintală.

Există jocuri didactice matematice ca lecții de sine stătătoare, jocuri didactice matematice ca momente propriu-zise ale lecției, jocuri didactice matematice în completarea lecției, intercalate pe parcursul lecției sau în final.

În funcție de conținutul noțional există jocuri didactice de formare de mulțimi, jocuri logico-matematic (de exersare a operațiilor cu mulțimi) și jocuri didactice de numerație.

Componentele jocului didactic matematic sunt scopul didactic, sarcina didactică, elementul de joc, conținutul matematic, materialul didactic, regulile jocului,

Pregătirea jocului didactic presupune studierea atentă a conținutului acestuia, a structurii sale; pregătirea materialului didactic (confecționarea sau procurarea lui); elaborarea proiectului (planului) jocului didactic.

Desfășurarea jocului didactic cuprinde următoarele momente: introducerea în joc (discuții pregătitoare), anunțarea titlului jocului și a scopului didactic, prezentarea materialului didactic, explicarea jocului - explicarea și demonstrarea regulilor de joc, fixarea regulilor - executarea jocului demonstrativ, executarea jocului de probă, executarea jocului de către copii, (complicarea jocului), (introducerea de noi variante), încheierea jocului și evaluarea conduitei de grup sau individuală.

Prin intermediul jocurilor logice, copiii sunt familiarizați cu alte concepte matematice, ca acelea de relație și funcție. Scopul principal al jocurilor de acest tip este de a-i înzestra pe copii cu un aparat logic suplă, care să le permită să se orienteze în problemele realității înconjurătoare, să exprime judecăți și raționamente într-un limbaj simplu, familiar.

O clasificare a jocurilor logice este: jocuri de descriere și caracterizare a mulțimilor și elementelor lor, cu folosirea în caracterizare a principiilor terțului exclus, contradicției și dublei negații; jocurile de comparare – evidențiază asemănările și deosebirile dintre elemente și corespund jocurilor de diferență din clasificarea clasică; jocurile de orientare în tablou – asigură familiarizarea copiilor cu operațiile logice cu mulțimi, prin clasificare și seriare într-o ordine și succesiune prestabilite; jocurile cu cercuri – sprijinirea intuirii operațiilor cu mulțimi și a operațiilor logice ce decurg din acestea.

UTILIZAREA METODELOR CREATIVE ȘI INTERACTIVE PENTRU DEZVOLTAREA AUZULUI FONEMATIC ÎN DEBUTUL ȘCOLARITĂȚII

CLAUDIA DIMITRIU

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Vatra Dornei

Clasa pregătitoare a fost introdusă în învățământul românesc, începând cu anul școlar 2012-2013, cu scopul de a face mai ușoară trecerea copiilor de la grădiniță la școală, acomodarea la noile condiții, respectând particularitățile de vârstă și individuale ale copiilor de 5-6 ani. În majoritatea țărilor europene se observă tot mai mult accentul pus pe educația timpurie a copiilor. Investiția în educație este cea mai valoroasă, iar investiția în educația timpurie a demonstrat ridicarea valorii educației și scăderea semnificativă a abandonului școlar. În cele mai multe țări din Europa, vârsta debutului în școlaritate este de 6 ani, dar există și țări unde această vârstă este coborâtă spre 5 ani, chiar spre 4 ani.

Trecerea de la învățământul preșcolar la cel primar este foarte importantă în viața copilului, dar și în viața întregii familii. Abordarea din punct de vedere psihopedagogic a integrării copiilor în noua treaptă de învățământ este esențială pentru adaptarea și evoluția ulterioară a școlarului. În cadrul procesului de învățământ din ciclul primar, dar și pe parcursul școlarității pe treptele următoare se realizează corelații între planurile: cognitiv, afectiv, social, volitiv, emoțional și motor, cu implicații majore asupra personalității copilului. La vârsta debutului în școlaritate, copilul suferă transformări sub toate aspectele, această vârstă fiind punct de cotitură important pentru dezvoltarea ulterioară. (Popescu-Neveanu, Zlate, Crețu, 1987)

Metodele de învățământ propuse de cadrele didactice în cadrul demersului educativ au rolul de a susține învățarea, de a facilita procesul complex de formare a competențelor. Termenul de *metodă* provine din limba greacă, *methodos* însemnând *cale, drum de urmat*. Sistemul metodelor de învățământ este unul vast, aflat la confluența dintre vechi și nou, și oscilează între metodele clasice (tradiționale) și cele moderne, fără a putea face o ierarhizare a importanței sau eficienței lor (Bocoș, Jucan, 2010).

Dintre metodele moderne fac parte și metodele interactive și creative care îi implică pe elevi în procesul propriei formări, le dezvoltă spiritual inovator, stimulează cooperarea, fac atractivă activitatea de învățare. Învățământul actual pregătește elevii pentru un viitor în care omul inteligent nu este cel care posedă un bagaj mare de cunoștințe, ci cel care știe să dea funcționalitate competențelor pe care le stăpânește.

Există un număr mare de metode interactive și creative, nefiind o graniță bine delimitată între ele, de exemplu: *jocul didactic, cvintetul, explozia stelară, ciorchinele, metoda cadranelor, sinectica, brainstormingul, Philips 6-6, metoda pălăriilor gânditoare, cubul, metoda Știu-Vreau să știu-Am învățat, turul galeriei, metoda proiectului, problematizarea, studiul de caz, jocul de rol, învățarea prin descoperire, etc.*

Exemplu de activitate:

Metoda folosită: *Sinectica sau Gordon*

Obiectul: Comunicare în limba română

Subiectul: Recapitularea literelor și sunetelor: a, A, m, M, o, O, c, C

Unitatea de învățare: Despre mine

Obiective operaționale:

La sfârșitul activității elevii vor fi capabili:

- să aleagă un lider și un secretar în fiecare grupă;
- să inventeze alte onomatopee pe care le pot spune animalele din povestea *Cine a zis miau?* de Vladimir Suteev;
- să repete corect onomatopeele prezentate;

Demersul didactic:

După citirea și povestirea textului *Cine a zis miau?* de Vladimir Suteev, se propune următoarea activitate. Elevii sunt împărțiți în grupe de câte 5. Ei își aleg un lider și un secretar. Cerința este să se gândească la onomatopeele pe care le spun animalele din poveste și să inventeze alte onomatopee potrivite pentru ele, alte sunete pe care cred ei că le pot spune aceste animale. Se lasă elevilor 10 minute, timp de lucru. Secretarul notează ideile fiecăruia. Liderul are grijă să participe la construirea ideilor toți elevii grupei respective, să fie luate în considerare toate propunerile.

După expirarea timpului de lucru, liderii fiecărei grupe prezintă toate ideile, toate posibilele analogii cu animalele din poveste. Sunt selectate variantele cele mai potrivite și sunt repetate cu elevii. Echipa care a dat cele mai multe variante primește mascota clasei.

Cățelușul – Hau – hau!

Cocoșul – Cucurigu, boieri mari/ Dați pungața cu doi bani!

Șoricelul – Chiț – chiț – chiț! Ttttttttt!

Dulăul – Mrrrr! Haț!

Albina – Zzzzzzz! Zum – zum –zum!

Broasca – Oac – oac!

Pisica – Sfârrrr! Sfârrrr!

Se repetă onomatopeele descoperite cu elevii clasei, în grup și individual. Se fac corectări, se dau explicații referitoare la pronunție, la poziția limbii, a buzelor, a dinților, a maxilarului, precum și informații referitoare la fluxul de aer specific fiecărui sunet: aer rece sau fierbinte, aer care iese pe gură sau pe nas.

Metodele interactive și creative permit copilului să interacționeze cu ceilalți, să aibă curaj să își spună părerea, să fie valorizat. Lucrând în perechi sau în echipe, elevul participă la activitate, colaborează, părerea fiecărui copil este importantă și trebuie luată în seamă. Multe activități interactive susțin munca în echipă, toleranța față de ideile celorlalți, acceptarea tuturor membrilor. Aceste metode se folosesc pentru a fi exprimate un număr cât mai mare de idei, fără a fi criticate. Unele metode, de exemplu sinectica, colectează opiniile celorlalți, iar la sfârșit se face o selecție a celor mai bune. Alte metode, precum brainstormingul, adună toate ideile, fără a respinge vreuna. Acest lucru dezvoltă creativitatea și libertatea de gândire a copilului.

Bibliografie:

Bocoș, M., Jucan, D. (2010). *Fundamentele pedagogiei. Teoria și metodologia curriculumului*, Pitești: Editura Paralela 45.

Bodea Hațegan, C. (2016). *Logopedia. Terapia tulburărilor de limbaj. Structuri deschise*, București: Editura Trei.

Popescu-Neveanu, P., Zlate, M., Crețu, T. (1987). *Psihologie școlară*, București: Tipografia Universității București.

Roșan, A. (coord.) (2015). *Psihopedagogie specială. Modele de evaluare și intervenție*, Iași: Editura Polirom.

Vrășmaș, E., Stănică, C. (1997). *Terapia tulburărilor de limbaj. Intervenții logopedice*, București: Editura Didactică și Pedagogică.

Abilități Socio-Emoționale La Școală

ANCA IOANA TEGLAȘ

Scoala Gimnaziala Lucian Blaga Jibou

De cele mai multe ori când ne gândim la educația realizată într-un context școlar ne gândim la asimilarea și dezvoltarea unor abilități cognitive, la totalitatea capacităților de învățare sau la totalitatea cunoștințelor și abilităților acumulate în cadrul procesului de învățământ care ne permit progresul, acumularea de cunoștințe, punerea lor în practică și progresul în clasa de nivel superior.

Pe lângă aceste abilități cognitive trebuie să ținem cont de faptul că dezvoltarea abilităților socio - emoționale în cadrul școlii este la fel de importantă. Abilitățile socio-emoționale se referă la capacitatea elevului de a relaționa, de a interacționa, de a coopera cu cei din jur. De asemenea, gestionarea emoțiilor și reacțiilor individuale la diferite situații intră în aceeași sferă de abilități socio - emoționale. Cu certitudine, aceste abilități socio - emoționale reprezintă baza sau fundația procesului de învățare la elevi.

Ce dorim noi ca un elev să știe la finalul ciclului de învățare? Care sunt obiectivele noastre la finalul anului școlar? Care sunt finalitățile procesului de învățământ?

Bineînțeles, pe lângă obiectivele specifice unei discipline din curriculum, fiecare profesor își dorește un elev care să fie autonom, care să știe să învețe și care să-și gestioneze emoțiile. Ne dorim un elev care să știe să colaboreze cu ceilalți, să aibă încredere în sine, să aibă capacitatea de a empatiza, dar și să-și mențină punctul de vedere cu argumente solide.

Indiferent de materia pe care o predă, un profesor trebuie să investească în dezvoltarea armonioasă a copiilor în clasele lor. Aceasta înseamnă crearea unei atmosfere de siguranță care să ofere elevului contextul ideal pentru a dezvolta autonomia și încrederea în sine. Un elev care are încredere în sine este un elev care va avea curajul să experimenteze lucruri noi, care nu va ezita să exploreze, care va da frâu liber creativității și imaginației și care va învăța să gestioneze eșecul într-un mod constructiv. În mod evident , ne dorim să dezvoltăm niște viitori adulți care să știe să ia decizii și să-și asume riscul sau nereușita. Reziliența ar fi o capacitate extraordinară de importanță de atins. Ne dorim elevi care să știe să gestioneze eșecul și care să aibă o reacție de încurajare față de sine însuși în ciuda eșecului resimțit.

Încrederea în sine este strâns legată de determinare și motivare intrinsecă ceea ce înlesnește drumul spre reușită. Gestionarea emoțiilor se dezvoltă atât acasă cât și la școală și în fiecare moment petrecut la școală poate fi o sursă de gestionare a emoțiilor, de dezvoltare a acestora, și de formare a unor atitudini pozitive față de sine însuși și față de cei din jur.

De aici putem face legătura cu capacitatea de a empatiza și implicit a dezvolta o relație armonioasă cu cei din jur, fie colegi, profesori, prieteni, familie, persoane cu care interacționează într-o anumită situație.

Elevii trebuie să știe să colaboreze cu cei din jur, să lucreze în echipă într-un mod constructiv și benefic tuturor participanților. Munca în echipă presupune să știi să-ascuți pe cei din jur , să știi să-ți spui punctul de vedere și totodată să accepți că acesta poate fi diferit de al celorlalți. Împreună trebuie să se găsească soluția optimă pentru

dezvoltarea și progresul grupului. Asta presupune ascultare, înțelegere, empatie față de ceilalți, încredere în sine și autonomie pentru gestionarea situațiilor ivite.

Indubitabil, simțindu-se în siguranță, important și ascultat în mediul său de viață, iubit și respectat, un copil va dezvolta relații bune cu mediul, cu cei din jur, cu societatea în care trăiește și cu sine însuși. În cadrul școlii, rezultatele bune sunt generate de o atmosferă de siguranță, o atmosferă pozitivă, o stare de bine, toate transmise de un cadru didactic care posedă toate aceste calități pe care le urmărim și în dezvoltarea socio-emoțională al elevului.

În altă ordine de idei, foarte mulți factori interni, externi, sociali ori din mediul înconjurător vor avea o influență importantă asupra profilului socio - emoțional al elevului. Vestea bună este că acest profil emoțional al elevilor se poate forma, educa, gestiona. Aici intervine școala și cadrele didactice care au un rol foarte important în această educație. Și în acest sens, educația este putere!

Bibliografie:

1. Goleman, D. (2006). *Social intelligence: the new science of human relationships*. New York: Bantam Books.
2. Leroux, L. (2016). *Fericire și leadership*. București: Editura Niculescu.

NOUA ALFABETIZARE PRODUSĂ DE TEHNOLOGIILE INFORMAȚIEI ȘI COMUNICĂRII

Elena Lazar

Grădinița Cu Program Normal Nr. 3 Marginea

„Internetul determină schimbarea naturii interacțiunilor, reconfigurarea spațiului social.” (Stone, 1992).

În contextul transformării digitale, în fața căreia sistemele de învățământ nu pot rămâne indiferente, conduc la necesitatea familiarizării educabililor, încă din perioada preșcolară, cu utilizarea tehnologiilor de informare și comunicare. Imperativul familiarizării cu tehnologiile informației și comunicării (TIC) impune un nou înțeles al mai vechiului concept pedagogic de alfabetizare. Este vorba de o alfabetizare de alt nivel, de natură tehnologică.

Se constată o nevoie urgentă de o nouă formă de alfabetizare bazată pe TIC care include trei componente omoloage clasicele competențe Citit, Scris și Calcul matematic.

Noul „*Citit*” presupune capacitatea de a căuta și găsi informații prin investigarea diferitelor surse scrise, prin observare, experimentare și adunare de date. Presupune competențe în utilizarea motoarelor de căutare, în utilizarea funcțiilor de căutare și selectare a informației puse la dispoziție de noile tehnologii informaționale și ale comunicării.

Noul „*Scris*” presupune capacitatea de a comunica în hypermedia implicând toate categoriile de informații și resurse. Abilitatea de a utiliza un cont de e-mail, de a comunica virtual prin intermediul mesageriilor instantanee de tipul Irc, de a posta un subiect de discuție pe un forum, de a continua sau propune un blog (jurnal electronic), toate reprezintă modalități concrete de a „scrie” în hypermedia.

Noul „*Calcul matematic*” presupune capacitatea de a proiecta și realiza diverse obiecte și acțiuni în spațiul virtual. Reprezintă o competență de nivel superior referitoare la capacitatea de a utiliza resurse software ce oferă posibilitatea modelării virtuale a unor obiecte sau fenomene spre a fi mai accesibile elevilor. Există programe software de simulare de fenomene și legi fizice, termodinamice, chimice, unele utilizate cu succes în școală prin programe ale ministerului educației (de exemplu: AEL).

Noile tehnologii facilitează comunicarea și deschid noi perspective educaționale. Viitorul învățământului aparține unui sistem educațional informatizat, astfel, tânăra generație trebuie să pășească în viitor cunoscând utilizarea calculatorului, la fel cum generațiile trecute au știut să folosească hârtia, creionul, instrumentele intelectuale ale timpului lor.

În primul rând, cred că informatizarea a luat o amploare deosebită în sistemul de învățământ, dovadă că aproape nu există unitate de învățământ care să nu fie dotată cu calculatoare mai performante sau mai puțin performante. În grădinița unde lucrez de aproape trei decenii, dezvoltarea tehnologiei informației a avut un ecou pozitiv, manifestat prin preocuparea educatoarelor pentru pregătirea profesională în domeniul utilizării calculatorului. În demersul de pregătire am pornit de la faptul că, alături de mijloacele didactice clasice, calculatorul este un instrument didactic ce poate fi folosit în

scopul eficientizării tuturor activităților din grădiniță. Precum afirma Nicola, I., (2003,

p.534), „calculatorul oferă înfinit mai multe posibilități de desfășurare a unor activități”, fiind și eu impulsionată de interesul major al copiilor pentru acest mijloc didactic, datorită noutății dar și posibilităților multiple de utilizare, am căutat modalități care să mențină interesul pentru acest tip de activitate și să stimuleze dezvoltarea individuală a copiilor. Astfel, calculatorul și soft-ul educațional adecvat, a devenit în acțiunile mele un mod nou de organizare a demersului didactic de predare-învățare.

În al doilea rând, afirm că jocul este principala formă de organizare a procesului educativ din învățământul preșcolar, iar „utilizarea calculatorului nu este pentru copii decât un alt mod de a învăța jucându-se” (Nica E., 2011). Calculatorul face parte din spațiul socio-cultural al copilului alături de televizor, cărți, reviste, ziare, afișe; toate acestea „invadează” spațiul vizual al copilului, îi influențează limbajul și comunicarea non-verbală, îl pun în situația de a găsi rapid soluții, de a se orienta și adapta la o lume în care informația circulă rapid, iar schimbarea este accelerată. Ținând seama de mediul educațional din care provin copiii (unii beneficiind de calculator în familie, alții nu) încerc prin aceste activități să ofer dreptul copiilor la șanse egale de educație, indiferent de mediul din care ei provin.

În cadrul ALA, la centrul **Biblioteca** prin folosirea tastelor pentru a-și scrie numele sau diferite cuvinte; listarea unor fișe de lucru, sortarea și denumirea unor imagini în funcție de tema în studiu, reactualizarea unor poezii sau povești învățate; la ALA vizionarea unor desene animate, povești, concursuri interactive de ghicitori; în cadrul ADE, calculatorul și softurile educaționale, pot fi un mijloc excelent de captare a atenției, de învățare prin descoperire și de evaluare în funcție de propria manieră de proiectare a demersului didactic specific fiecărei educatoare în parte.

Conform ideilor autorului Cucos, C., (2009, p.50), expuse în lucrarea sa: „*Prin intermediul calculatorului și al rețelelor virtuale, fiecare poate intra în legătură cu alte persoane, cu alte moduri de gândire și de percepție a lucrurilor*”. Chiar dacă pentru copii cele mai benefice experiențe sunt cele directe cu obiectele și fenomenele lumii înconjurătoare, folosind câți mai mulți analizatori, mai ales experiențele din natură, am constatat că folosind calculatorul, ei își dezvoltă un alt stil cognitiv care, se pare, este la fel de eficient ca învățarea prin contactul direct cu lumea înconjurătoare, pentru că îl îndreaptă spre independență, îi dezvoltă creativitatea tehnică, cultura vizuală, îl introduce într-un climat de autodepășire, de competitivitate punându-l în situația de a învăța prin efort propriu.

Ca o concluzie, fără să uit că unul dintre obiectivele importante ale activității din grădiniță este pregătirea pentru școală, cu multitudinea de aspecte pe care le îmbracă: motivațional, afectiv, intelectual, acțional, fizic, pot afirma că această pregătire este completată alături de celelalte forme de organizare și prin activități comune sau individuale în care utilizăm calculatorul ca mijloc de învățământ integrat în cadrul acestor activități

Referințe bibliografice:

1. Bocoș, M., (2017), *Didactica disciplinelor pedagogice: un cadru constructivist*, Ediția a 4 – a revăzută, Editura Paralela 45, Pitești
2. Cerghit I., (2008), *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii. Ediția a II – a revăzută și adăugită*, Editura Polirom, Iași
3. Cioflica, S., M., Iliescu, B., (2003), *Prietenul meu calculatorul – Ghid de utilizare pentru preșcolari*, Editura Tehno – Art, Petroșani
4. Cojocar V., M., (2008), *Teoria și metodologia instruirii*, Editura didactică și pedagogică, București
5. Cristea, S., (2010), *Fundamentele pedagogiei*, Editura Polirom, Iași

6. Cucos, C-tin., coord., (2009), *Psihopedagogie pentru examenele de definitivat și grade didactice*, Ediția a III –a revăzută și adăugită, Editura Polirom, Iași

7. Dimitriu, E., (2005), *Dimensiunile educației contemporane*, Editura Institutul European, Iași
8. Magaz, V., G., (septembrie 2011), *Educație digitală în școala românească*. Accesat la data de 26.05.2024 pe: <http://www.asociatia-profesorilor.ro/educatia-digitala-in-scoala-romaneasca.html>
9. Nica, E., (mai 2011), *Noile tehnologii pentru educația preșcolarilor*. Accesat la data de 26.11.2018 pe: <http://www.elearning.ro/noile-tehnologii-pentru-educatia-prescolarilor>
10. Nicola, I., (2003), *Tratat de pedagogie școlară*, Educația XXI, Editura Aramis Print, București
11. **Robinson, K., (februarie 2010), *Bring on the learning revolution!*. Accesat la data de 5.05.2024 pe: <https://www.ted.com>**
12. Stan, D., M., (mai 2011), *A fi profesor în era digitală*. Accesat la data de 16.05.2024 pe: <http://www.elearning.ro/a-fi-profesor-in-era-digitala>

Jocul "Cursa Numerelor"

Laura Miron

Gradinita Cu Program Normal Stamate

Jocul "Cursa numerelor"

- **Tema:** Dezvoltarea competențelor numerice și a abilităților motorii
- **Tipul activității:** Activitate practică (joc de mișcare)
 - Recunoașterea și utilizarea corectă a numerelor de la 1 la 10.
 - Ordinea și succesiunea numerelor în contextul unei activități practice.
 - Dezvoltarea coordonării motrice și a echilibrului prin mișcare și sărituri.
 - Capacitatea de a respecta reguli și de a coopera cu colegii în cadrul unei activități de grup.

Resurse materiale

- 10 cercuri mari, numerotate de la 1 la 10.
- Un spațiu liber în sala de clasă sau în curtea grădiniței.
- Creta sau bandă adezivă pentru a fixa cercurile (dacă este necesar).
- Cronometru (opțional, pentru varianta cu provocare de viteză).

Desfășurarea activității

- - Educatoarea adună copiii într-un semicerc și le explică jocul pe scurt.
 - Verificarea materialelor necesare și aranjarea cercurilor pe podea.
 - Educatoarea le propune copiilor o poveste scurtă despre o aventură în care trebuie să sară peste obstacole numerotate pentru a ajunge la destinație. Aceasta va crea un context motivațional pentru joc.
 - Educatoarea le explică copiilor că, prin acest joc, vor învăța să recunoască numerele și să le ordoneze corect, în timp ce își dezvoltă abilitățile de mișcare.
- - Educatoarea prezintă regulile jocului:
 - Copiii vor sări dintr-un cerc în altul, în ordinea numerelor de la 1 la 10.
 - Fiecare copil va spune numărul pe care îl atinge cu voce tare.
 - Jocul va fi realizat pe rând, iar ceilalți copii vor încuraja colegii care participă.

Desfășurarea jocului

- Copiii participă pe rând la joc, sărind dintr-un cerc în altul în ordinea numerelor.

- Educatoarea poate cronometra timpul fiecărui copil (opțional), încurajându-i să fie rapizi, dar corecți în efectuarea sarcinilor.
- Variante de joc:
 - Sărituri în ordine inversă (de la 10 la 1).

Adăugarea unor obstacole mici pentru a crește dificultatea.

- Educatoarea oferă feedback fiecărui copil, subliniind reușitele și încurajând îmbunătățirea acolo unde este nevoie.
- Discuție colectivă despre ce au învățat și cum s-au simțit în timpul jocului.
- Posibilitatea de a repeta jocul pentru a exersa și a consolida cunoștințele.

Încheierea activității

♦

- Educatoarea mulțumește copiilor pentru participare și îi laudă pentru implicare.
- Jocul se încheie cu o activitate relaxantă, precum întinderea sau o scurtă poveste.

Concluzii

Jocul "Cursa cu Numere" a fost conceput pentru a îmbina învățarea cu mișcarea, oferind copiilor ocazia de a exersa cunoștințele numerice într-un mod distractiv și dinamic. Acest tip de activitate contribuie la dezvoltarea abilităților motorii și a capacității de concentrare, consolidând totodată cunoștințele dobândite în cadrul grupelor mari.

În Natură Mă Simt Bine!

Raluca Mădălina Pop

Gradinita Cu Program Prolungit Step by Step Baia Mare

TEMA DE STUDIU: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

TIPUL ACTIVITĂȚII: Educație ecologică

TEMA ABORDATĂ: ”În natură mă simt bine!”

SCOP:

- conștiinței ecologice și adoptarea unui comportament eco-civic față de natură;
- interesului copiilor pentru protejarea mediului înconjurător.

OBIECTIVE:

- să utilizeze limbajul specific noțiunilor din domeniul ecologiei;
- să denumească acțiuni prin care pot contribui la menținerea curățeniei mediului înconjurător;
- să identifice situații, forme de manifestare a poluării mediului înconjurător asupra organismului;
- să experimenteze direct condițiile de viață ale unei plante (umiditate, lumină, supliment de hrană, tratamente);
- să comunice în cadrul grupului;
- să respecte norme de protecția muncii;
- să respecte regulile de conservare și ocrotire a pământului;

GRUP ȚINTĂ:

- copiii preșcolari din grupa mare B, cadre didactice, părinți voluntari.

CONȚINUTUL ACȚIUNII: Vizită Pepiniera Valea Borcutului Baia Mare

Am făcut o vizită la Pepiniera Valea Borcutului Baia Mare, unde am văzut pașii de la ”maternitate” la ”serviciu” adică de când îs mici, mici brăduți, până ajung la mărimea la care vin plantați în pădure, locul care au spus copiii că e serviciul, își fac treaba pentru care au fost crescuți. Au văzut un Autogreider, o mașinărie uriașă, extreme de complexa care curăță și scarifică resturile: trunchiuri de copaci, crengi, rădăcini, de pe suprafețele unde urmează să fie arat și pregătit solul semănăturile care vor urma, puieții silvici, câinii de vânatoare. Am primit sponsorizare, în urma parteneriatului încheiat, 50 de puieți de molid, 12 tuia și 10 brăduți. Ca și ajutoare de plantat am găsit eroii din familiile noastre, tăticii. Sentimentul de siguranță pe care îl are copilul atunci când este în preajma tatălui provine din impresia că tatăl domină lumea exterioară. El este cel care inspiră copilului dorința arzătoare de a deveni ca el.

Cu bucurie am observat că și tăticii și-au făcut timp să ne calce pragul pentru două ore.

Activitatea a fost încununată de succes. Fiecare puiet a primit numele copilului. Fiecare tătic a plecat acasă cu o diploma, fiind cel mai bun tătic din lume și bucuros că pe lângă fapta bună făcută, prin plantarea copacilor, a ajutat atât natura cât și propriul copil. Astfel, pas cu pas copiii vor cunoaște, vor iubi și vor ști să ocrotească natura.

LOC DE DESFĂȘURARE:

Grădinița cu Program Prelungit STEP BY STEP Baia Mare și Pepiniera Valea Borcutului Baia Mare

RESURSE UMANE:

- preșcolarii din grădiniță;
- cadre didactice, părinți;
- ingineri de Pepiniera Valea Borcutului Baia Mare

CADRE DIDACTICE IMPLICATE:

dir. prof. Sas Văscan Raluca, educatoarele: Iakab Anamaria și Pop Raluca

RESURSE MATERIALE:

- materiale informative (cărți, reviste, pliante, cd-uri);
- aparat de fotografiat, cameră de înregistrat;
- consumabile;
- puieți, hârlețe, stropitoare, lopeți, găleți.
- jocuri și jucării adecvate;

EVALUAREA ACTIVITĂȚII:

- Prezentarea unor filme, PPT, organizarea de expoziții cu lucrări realizate de copii;
- Album foto

Comunicarea Eficientă-Cheia Succesului Școlar

CAMELIA COTÎRȚĂ

Școala Gimnazială „I.G.Duca

Un element fundamental al existenței umane îl reprezintă comunicarea. Aceasta este esențială, întrucât ea ”stă la baza organizării sociale” (Evelina Graur, 2001), fără comunicare nu avem o viață personală și socială înfloritoare, nu putem transmite mesaje și schimba impresii, nu ne putem înțelege semenii și nu ne putem exprima punctul de vedere. Orice activitate umană are la bază procesul de comunicare, iar în afara comunicării nu putem exista ca oameni.

O integrare socială optimă depinde în mare măsură de abilitățile de comunicare pe care le formăm elevilor noștri și de modul cum aceștia învață să le pună în practică în viața reală. Pornind de la ideea că comunicarea „este un domeniu complex ce înglobează procesele de receptare a mesajului oral și scris, precum și cele de exprimare orală și scrisă” („Programa școlară pentru disciplina COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ Clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a”), rezultă importanța formării capacității de comunicare încă de la vârste foarte fragede, când copilul își însușește primele noțiuni despre viață, când asimilează primele cunoștințe elementare despre societatea în care trăiește și se dezvoltă.

În procesul instructiv-educativ comunicarea didactică are un rol important, ea fiind organizată și orientată strict spre obținerea de performanțe școlare. Înainte de a ști să asimileze cunoștințe, elevul trebuie să știe să comunice eficient, iar să comunice eficient învață dacă este integrat activ în activități care implică comunicare.

Personalitatea elevilor noștri se dezvoltă sub influența comunicării- din familie, de la școală, din cercul de prieteni etc. Cu cât comunicăm mai mult (și mai eficient) cu elevii noștri, cu atât cresc șansele de a crea personalități puternice, care să fie capabile să se integreze activ în grup, în societate. Performanțele elevilor depind în mare măsură de modul cum ei au învățat și știu să se exprime, de măsura în care au învățat să asculte și să se facă ascultați, de capacitatea lor de a aduce argumente care să le susțină punctul de vedere. Un elev inteligent este deci un elev care știe să își exprime opiniile și să își motiveze alegerile, care este capabil să participe activ la dialoguri, dar care este în același timp suficient de matur din punct de vedere intelectual încât să asculte și să înțeleagă mesajele complexe transmise de ceilalți, să valorifice informațiile primite prin descoperirea propriei vocații.

Atunci când comunicăm, spargem barierele și ne putem exprima ideile într-un mod clar.

Schimbarea concepției comunicative promovată în școală pune în mod acut problema educării cu și mai multă sârguință a capacității comunicative deopotrivă la profesor și la elevi, concomitent cu îmbunătățirea comunicării de ansamblu din cadrul instituției școlare. Comunicarea are semnificația unei valori umane și sociale, motiv pentru care educarea comunicării constituie un scop în sine, un obiectiv major al învățământului.

Cerințele de comunicare ale școlii sunt într-o continuă creștere, motiv pentru care ea își multiplică formele de comunicare și își sporește exigențele față de actul comunicării. O astfel de evoluție obligă cadrul didactic să devină un bun profesionist al comunicării didactice, atât în planul stăpânirii tehnicii comunicării, cât și în cel al

rezonării receptorului, în cel al influențării formării personalității acestuia sub multiple aspecte, competența comunicativă căpătând, în felul acesta, o valoare integrativă a aptitudinii sale pedagogice..

În cadrul procesului instructiv-educativ comunicăm permanent. Această comunicare se realizează nu doar în cadrul orelor de limba română, ci și în cadrul tuturor celorlalte discipline școlare. Matematica și explorarea mediului îi învață pe elevi să folosească limbajul matematic, să descrie fenomene, procese, ființe etc., să opereze logic cu numere, să rezolve probleme practice; artele vizuale le stimulează interesul pentru frumos, îi ajută să exploreze mesaje artistice, să își îmbogățească vocabularul cu termeni estetici; disciplina Muzică și mișcare contribuie de asemenea la formarea gustului pentru frumos, iar disciplina Dezvoltare personală își aduce contribuția la formarea unor abilități și atitudini igienico-sanitare, dar și la dobândirea încrederii în sine. Însă pentru a atinge aceste finalități, fiecare disciplină școlară se bazează pe comunicare ca proces al transmiterii cunoștințelor și al formării personalității elevului.

Concluzia este că fără comunicare nu există învățare. Pe de altă parte, cadrul didactic capătă experiență în domeniul comunicării didactice odată cu elevii săi. Observându-i și analizându-le gesturile și mimica, el devine capabil în timp să găsească și să aplice în practică alte forme de comunicare, astfel încât să îi atragă pe elevi către școală și către studiu. Se știe că nu există doi elevi identici. De aceea, cadrul didactic trebuie să își adapteze felul de a comunica la personalitatea fiecăruia, să descopere interesele fiecăruia și să folosească informațiile descoperite în favoarea amândurora. Îi formăm pe elevi comunicând cu ei, și aceasta nu doar sub aspectul transmiterii de informații, cunoștințe, conținuturi, dar și apelând la un climat afectiv, relaxant și distractiv pentru elevi. Experiența didactică trebuie să ne învețe pe toți că o comunicare didactică eficientă reprezintă cheia succesului școlar și social și că doar comunicând elevii vor învăța să comunice. Datoria noastră este aceea de a-i ajuta pe elevi să verbalizeze tot ceea ce învață, astfel încât aceste informații să rămână în memorie un timp cât mai îndelungat și să fie aplicate cu succes în activități practice.

Competențele de comunicare sunt indispensabile în societatea contemporană. În clasele mici elevii învață să se exprime corect, clar și coerent în limba română, să asculte, să înțeleagă și să producă mesaje orale și scrise în diferite contexte de comunicare.

Elevii au personalități dintre cele mai diverse-introvertiți sau extrovertiți, retrași sau impulsivi, cu capacități comunicaționale ridicate sau cu un nivel scăzut al vocabularului. Toți trebuie ajutați, în măsura posibilităților, să li se ofere șansa de a se pregăti pentru viitor. De aceea, este bine să aplicăm strategii și metode noi de dezvoltare a capacității de comunicare, astfel încât să obținem rezultate satisfăcătoare în ce privește abilitatea elevilor de a relaționa cu cei din jurul lor. Un bun cadru didactic îi stimulează chiar și pe elevii cei mai timizi să devină participanți activi la conversații, implicându-i în procesul de comunicare și acordându-le atenția cuvenită în cadrul activităților școlare desfășurate. Doar astfel putem contribui la dezvoltarea societății- prin formarea ca oameni a elevilor noștri, stimulându-i să comunice și să se respecte.

Comunicarea didactică este una din resursele majore ale procesului instructiv – educativ. Ea se găsește în cadrul conținuturilor latente ale procesului formativ, fiind, prin maniera și nivelul realizării sale, o sursă de potențare sau diminuare a conținuturilor formale. De aceea comunicarea didactică are o influență majoră asupra reușitei sau eșecului școlar și este considerată premisa esențială a eficientizării învățământului în vederea reușitei școlare.

Actul comunicării devine eficient atunci când favorizează o implicare activă din partea elevului, o angajare cu toate forțele sale intelectuale și afective în procesul receptării. Astfel, receptarea depășește simpla percepere a unor conținuturi audiate. A produce interlocutori activi, a-i determina pe elevi să urmărească cu interes și să manifeste o

atitudine activă în cursul ascultării constituie un indicator al competențelor pedagogice a cadrului didactic.

Bibliografie:

1. Ioan Cerghit, *Sisteme de instruire alternative si complementare*, Bucuresti, Editura Aramis, 2002
2. Dinu Mihai, *Fundamentele comunicării interpersonale*, Bucuresti, Editura All, 2004
3. Evelina, Graur (2001), *Tehnici de comunicare*, Editura Mediamira, Cluj-Napoca
4. Dumitriu, Gh. (1998). *Comunicare și învățare*. București: Editura Didactică și Pedagogică, R. A. 5. Pânișoară, I.O. (2006). *Comunicarea eficientă*, ediția a IV-a. Iași: Editura Polirom

Dezvoltarea Creativității Copiilor, Prin Utilizarea Unor Elemente Specifice Pedagogiei Reggio Emilia, În Activitatea Didactică

Camelia Lele

Grădinița cu Program Prelungit Nr.53 Oradea

În abordarea Reggio Emilia, construcția învățării este una progresivă, iar educatoarea pornește de la ideea că fiecare copil este o ființă curioasă, dornică să descopere și să exploreze, cu potențial nemărginit și creativ, capabilă să vadă și să înțeleagă lumea în nenumărate feluri, contribuind astfel semnificativ la propria sa dezvoltare. Este implementat astfel un întreg sistem în jurul copilului, în care acesta își construiește și consolidează învățarea prin exploatarea mediului înconjurător.

În abordarea Reggio, spațiul educațional este amenajat în așa fel încât să invite copiii la explorare. Ideile și interesele copiilor sunt apreciate, oferindu-li-se posibilitatea de a explora liber în sala de clasă. În această manieră, ei încep să fie proprii lor cercetători, observatori curioși care se bucură de libertate totală de acțiune, fiind mereu în contact cu alte persoane (colegi, părinți, educatoare). De asemenea, ei se află în legătură directă și cu mediul înconjurător ofertant și stimulat, care le oferă o multitudine de contexte de învățare prin explorare directă, cu ajutorul tuturor analizatorilor, prin descoperire și experimentare.

Exemple de activități desfășurate:

1. „De ce își schimbă frunzele culoarea, în anotimpul toamna?”

În cadrul acestei activități din domeniul Științe, copiii au învățat prin experimentare, ce este clorofila și ce alți pigmenți colorați există în frunze. După ce au citit împreună cu educatoarea o poveste de toamnă și li s-a explicat pe înțelesul lor procesul de fotosinteză, copiii au pus în recipiente de sticlă frunze verzi, respectiv frunze galbene culese de ei, le-au zdrobit, iar apoi cu pipetele au extras pigmentul de culoare existent în fiecare dintre frunze.

2. „Grădina urbană”

În cadrul acestei activități, li s-a propus copiilor să amenajeze împreună o grădină urbană. Pentru a putea observa îndeaproape procesul de germinare a unei semințe, copiii au adus de acasă boabe de fasole, pe care le-au pus cu atenție în pungi de plastic. Responsabilitatea lor a fost de a avea grijă de boabele de fasole, udându-le în fiecare zi cu atenție, folosind pipete.

3. „Și eu pot să îmi confecționez singur o jucărie”

Pe parcursul acestei activități, copiii și-au confecționat singuri o jucărie, folosind materiale simple: o carioca, un balon, ață și făină. Folosind o pâlnie, fiecare copil a transferat o anumită cantitate de făină dintr-un bol într-un balon, exersând astfel diferite deprinderi într-o manieră distractivă. Entuziasmul împletit cu concentrarea a condus la finalizarea unei jucării senzoriale amuzante, pe care să o poată manipula pentru a-și gestiona singuri intensitatea emoțiilor. Feed-backul primit din partea copiilor a fost unul pozitiv, deoarece și-au confecționat și acasă împreună cu părinții, astfel de jucării.

4. „Ce este furia ?”

Pentru a-i ajuta pe copii să identifice corect emoțiile și să aibă o înțelegere mai clară asupra faptului că nu evenimentul în sine declanșează ceea ce simțim, ci felul în care noi percepem acel eveniment, am folosit două experimente. Copiii au înțeles că, de exemplu, atunci când un coleg le ia din mână o jucărie, iar pe ei îi deranjează foarte tare acest gest, pot alege să reacționeze fie într-un mod agresiv (urlete, vorbe urâte, lovituri) fapt care le va accentua furia, fie oferindu-i acelui coleg un model înțelept de a reacționa în astfel de situații neplăcute.

Pedagogia specifică abordării Reggio Emilia își propune ca învățarea să fie centrată pe interesele copilului, iar preșcolarii să vină cu plăcere și cu bucurie la grădiniță. Se pune accentul pe colaborarea dintre copii, fiecareuia oferindu-i-se posibilitatea de a interacționa cu colegii și de a-și aduce contribuția personală în cadrul colectivității.

VALORIFICAREA POVEȘTILOR DE CĂTRE EDUCATOARE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII PREȘCOLARILOR

Ana Maria Voda

Colegiul Tehnologic Spiru Haret

Poveștile și povestirile cu lumea lor magică sunt cele care ne însoțesc încă din perioada copilăriei. Părinții și apoi cadrele didactice sunt cei care îi poartă pe copii în lumea magică a poveștilor, le fac cunoștință cu personajele din povești și îi fac părtași la faptele eroice ale acestora. Prin intermediul poveștilor copiii fac cunoștință cu lumea din jur care îl farmecă prin frumusețea ei, află despre evenimentele petrecute deja, ajung să facă comparații și analize și sunt sensibilizați pentru tot ce este frumos în jurul.

Contribuția poveștilor la dezvoltarea limbajului, a comunicării orale și la modelarea personalității copilului este mare iar valoarea instructiv-educativă este una deosebită. Operele literare trebuie alese cu grijă pentru a dezvolta personalitatea și a-i sensibiliza pe cei mici. Chiar dacă operele par monotone, din cauza caracterului static, ele presupun un grad mare de implicare din partea copiilor datorită participării sale intelectuale și afective.

Poveștile sunt cele care declanșează dorința de cunoaștere, creativitatea și imaginația, îmbogățesc viața afectivă a copilului. Personajele întâlnite sunt cele care oferă tipare comportamentale și emoționale deoarece cu ajutorul lor ajunge să se identifice și să experimenteze roluri iar prin acțiunea la care participă acestea îi transmit micului ascultător modele de urmat, valori morale de aici rezultând rolul formativ-educativ.

Fiecare copil este unic așa cum și personalitatea sa este unică, deosebirea fiind dată de emoțiile pe care le trăiește, sentimentele pe care le nutrește, stima de sine, modul cum percepe lumea din jur. Poveștile sunt cele care îl ajută să se definească, să se recunoască și să se descopere ca pe o personalitate distinctă. Discuțiile purtate pe marginea textelor ascultate îi fac pe copii să înțeleagă ce e bine și ce e rău din faptele lor și îi ajută să învețe de la eroii preferați cum să se comporte.

„Faptele eroilor de poveste sunt spectaculoase, de vitejie sau malefice, cu rol moralizator prin antiteza dintre bine și rău, binele ieșind trimfător. Copiii participă verbal și nonverbal, afectiv și propunând soluții, încurajează sau condamnă personajele și iau atitudine în favoarea binelui. Ei solicită reluarea poveștilor preferate și insistă asupra detaliilor receptate la prima audiere.” (E. Voiculescu, 2003, p.71).

Se observă tendința actuală a copiilor spre jocurile de pe telefon, de pe tabletă sau de pe calculator și preocupările tot mai scăzute ale părinților asupra citirii poveștilor seara la culcare sau în orice alt moment când este conectat cu copilul. Cum grădinița este a doua casă pentru copil, deoarece aici își petrece o bună parte din timp, și noi, cadrele didactice suntem persoanele responsabile de educația și formarea copilului. Consider că este datoria noastră, a cadrelor didactice, să aducem în prim plan poveștile și povestirile și să le facem cunoscute copiilor și bineînțeles să extragem împreună cu aceștia valorile morale din care avem atât de multe de învățat contribuind astfel la formarea personalității preșcolarului.

Înțelegerea Tulburării Din Spectrul Autismului(A.S.D.)Ce Este? Cum Se Manifestă? Cum Putem Sprijini Copiii Cu A.D.H.D. ? Dezvăluirea Miturilor Și Faptelor

Oana Maria Hanganu

Grădinita Cu Program Prelungit Nr.37

„Sunt doar unul. Sunt totuși cineva. Nu pot face totul de unul singur, dar pot face ceva. Și chiar dacă nu pot face totul, nu voi refuza să fac ceea ce-mi stă în putință.” (E.E.Hale)

Ca profesor al Grădiniței cu Program Prelungit nr. 37 Brăila sunt membră în proiectul “EMPOWERINGPRESCHOOL EDUCATORS: BEST PRACTICES AND RESOURCES FOR INCLUSION OF CHILDREN WITH BEHAVIORAL DISABILITIES”, cu nr. de referință 2023-1-ITO2-KA220-SCH-000158464, din cadrul Programului Erasmus+, finanțat de Uniunea Europeană. Ca tema principală acestui proiect abordăm problematica incluziunii copiilor cu nevoi speciale în mediul preșcolar și școlar. Pentru acest lucru profesorii grădiniței noastre colaborează cu profesori educatori din Italia, Spania, Lituania și Estonia pentru a conștientiza în rândul comunității de profesioniști în educație și părinților importanța incluziunii tuturor copiilor în mediul școlar și social.

Universul copiilor e universul poveștilor, al jocului, al inocenței, e universul plin de culori frumoase, e universul florilor și al speranței. În universul copiilor totul e posibil, pentru că fiecare copil se visează un înger care îndeplinește dorințele frumoase ale tuturor. Fiecare copil are în mâinile sale o baghetă fermecată cu care vrea să transforme lumea în care trăiește într-o lume mai bună, într-o lume în care toate visele frumoase pot prinde aripi de înger și pot deveni realizabile. Copii vor să trăiască într-o lume fericită, într-un univers al armoniei și iubirii, pentru ei nimic nu e imposibil!

Să nu le distrugem, noi cei maturi, inocența universului lor! Suntem datori să reclădim o lume a speranței, a zâmbetului curat, a păcii, a visurilor frumoase și îndrăznețe, suntem datori să nu aducem să domnească în Paradisul copilăriei: răutatea, pesimismul, tristețea, egoismul, invidia, mândria, nedreptatea, minciuna, etc. E nedrept să molipsim cu răutatea noastră lumea copilăriei, e nedrept să distrugem tot ce e frumos și pur pe acest pământ!

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceștia mai mult decât ceilalți copii au nevoie de o permanentă socializare și colaborare cu alți copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituții școlare și prin participarea alături de ei la diverse activități se realizează diminuarea izolării și înlăturarea, în mare măsură, a tendințelor de agresivitate, contribuind la îmbunătățirea modului lor de viață. Tendința de a crea și sprijini cadrul necesar integrării sociale și societale a copiilor cu dizabilități este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate și stabilirea de relații sociale.

Crearea unor parteneriate între grădiniță, familie și comunitate dar și între diverse instituții

școlare, presupune succesul elevilor la școală și mai târziu în viață. Atunci când părinții, elevii și ceilalți membri ai comunității se consideră unii pe alții parteneri în educație, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcționeze.

„Unde-s mulți, puterea crește” spune învățătura populară și numai prin unirea efortului părinților,

cadrelor didactice, a școlii și a comunității se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES.

În scopul eficientizării procesului de învățare pentru elevii cu cerințe speciale sunt invocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

➤ învățarea interactivă- presupune folosirea unor strategii de învățare focalizate pe cooperarea,

colaborarea și comunicarea între elevi la activitățile didactice, precum și pe interacțiunea dintre cadre

didactice (ca o modalitate de lucru) cadre didactice și elevi;

➤ elaborarea în comun a obiectivelor învățării –(educator – elev) deoarece fiecare participant la

actul învățării are ideile, experiențele și interesele personale de care trebuie să se țină seama în proiectarea activităților didactice;

➤ demonstrația, aplicația și feedbackul – orice proces de învățare (mai ales în cazul elevilor cu

cerințe speciale) este mai eficient și mai ușor de înțeles dacă informațiile prezentate sunt demonstrate și aplicate în situații reale de viață, existând și un feedback continuu de-a lungul întregului proces;

➤ modalitățile de sprijin în actul învățării – elevii cu cerințe educative speciale au nevoie în

anumite momente de un sprijin activ de învățare atât în timpul activităților desfășurate în clasă, cât și la activitățile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educațional cu anumite categorii de specialiști, cu familiile elevilor.

Cele mai utile metode și tehnici de sprijinire a învățării elevilor cu cerințe speciale sunt:

*asigurarea unui confort socioafectiv favorabil învățării;

*învățarea de la copil la copil;

*colaborarea între elevi la activitățile de predare-învățare;

*parteneriatul cu părinții în învățare;

*comunicarea cu alți specialiști din afara unității de învățământ;

*perfecționarea formelor de învățare;

*cunoașterea și analiza conduitei de învățare specifice fiecărui elev;

➤ evaluarea continuă a învățării – fiecare dascăl să demonstreze o atitudine și o conduită

flexibilă în timpul activităților de predare – învățare favorabile unei evaluări permanente, concretizate în disponibilitatea de a asculta toate răspunsurile și a aprecia

fiecare intervenție a elevilor.

Metodele de simulare (bazate pe jocul didactic și dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce privește conținutul unor discipline (dramatizarea unor lecții) cât și în formarea și dezvoltarea comunicării la elevii cu deficiențe mintale și senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situații de viață simulate (jocuri - „La librărie”, „La piață”, „La doctor”) trezesc motivația și participarea activă, emoțională a elevilor, constituind și un mijloc de socializare și interrelaționare cu cei din jur. Metoda demonstrației ajută elevii cu dizabilități să înțeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstrației, exercițiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educația specială, mai ales în activitățile de consolidare a cunoștințelor și de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerințe educative speciale se poate folosi cu maximă eficiență învățarea prin cooperare. Activitățile bazate pe învățarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanței fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alții, încurajându-se și împărtășindu-și ideile, explică celorlalți, discută ceea ce știu, se învață unii pe alții, realizează că au nevoie unii de alții pentru a duce la bun sfârșit o sarcină a grupului.

Educația integrată îi va permite copilului cu cerințe educative speciale să trăiască alături de ceilalți copii valizi, să desfășoare activități comune, dobândind abilități, indispensabile pentru o viață cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserție socială. Cu certitudine, elevii cu dificultăți de învățare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării și devenirii lor ca și ceilalți elevi – cu succese și insuccese, cu realizări și ratări dar și cu rezultate încurajatoare.

BIBLIOGRAFIE

1. Alois Gherguț - Sinteze de psihopedagogie specială, Ed.Polirom,2005
2. Miron Ionescu - Educația și dinamica ei , Ed. Tribuna învățământului, București, 1998
3. I. Stănică, M. Popa, Doru Vlad Popovici, Psihopedagogie specială, Ed. Pro Humanitas, București, 2001.

Creativitatea Si Importanta Ei Pentru Elevii Din Clasele Primare

Lucica Popa

Scoala Gimnaziala Balacita

Creativitatea este o abilitate care se dezvoltă la copii de la cele mai mici vârste și acest lucru trebuie încurajat. Persoanele creative sunt originale, văd diferit lucrurile și pot găsi soluții la problemele cu care se confruntă, se adaptează mai ușor la anumite situații. Creativitatea poate fi nativă, dar această abilitate poate fi și stimulată în orice moment al existenței.

Psihologic vorbind, creativitatea este capacitatea de a transpune în realitate idei noi și pline de imaginație. O persoană creativă are un mod diferit de a percepe lumea, creativi văd dincolo de modul obișnuit, tradițional, de a gândi sau acționa. Rezultatul creativității poate fi o idee pusă în practică, o compoziție muzicală, o invenție sau o inovație, o opera literară sau de artă, o glumă. Prin creativitate se formează o persoană complexă, originală. Creativitatea dezvoltă imaginația, dar și capacitatea de exprimare liberă. Copiii creativi sunt mai empatici, mai sociabili și se adaptează mai ușor unor situații. Creativitatea ține mintea activă, încrederea în sine, curiozitatea. Ca și metode de stimulare a creativității putem aminti: lectura, muzica, desenul, pictura, scrierea creativă, jocul. Jocurile educative sunt printre cele mai simple, accesibile și distractive metode prin care copiii sunt încurajați să își dezvolte creativitatea. Putem aminti:

Jocul de rol: la această activitate copiii adoră să îmbrace și să imite diverse roluri, fie că este vorba de meserii, de membrii familiei, fie de personaje preferate. Jocul este distractiv, ajută la dezvoltarea abilităților sociale, empatiei, imaginației, oferă micuților exersarea gândirii critice.

Arta digitală: este o activitate distractivă pentru copii. Pe internet există diferite aplicații și website-uri care le permit să se joace cu o gamă largă de medii, ca pictura, animația, desenul.

Abilitățile practice și desenul – prin aceste activități elevii devin creativi și își lasă imaginația să lucreze.

Compunerile și scrierile creative – aici elevii sunt încurajați să se exprime liber, să folosească cuvinte și expresii frumoase.

Cercurile de teatru – practicând această activitate elevii vor deveni mai dezinvolți, își vor face mulți prieteni.

Stimularea creativității se poate realiza și prin metode interactive ca: Brainstorming, Pălăriile gânditoare, Tehnica viselor.

Brainstormingul constă în enunțarea spontană a mai multor idei pentru solutionarea unor probleme. Are ca obiectiv exersarea capacității creatoare a copiilor în procesul didactic, această activitate conduce la formarea unor copii activi, care să lucreze în grupuri creative. În cadrul unui proiect cu o temă dată se stabilește inventarul de cunoștințe despre tema aleasă și a listei de întrebări, ce doresc să afle copiii despre subiect.

Metoda pălărilor gânditoare-cele șase pălării promovează diferite opinii și gândirea diferită în situații diverse. Pălăriile sunt simbolurile unor stiluri de gândire. Culoarea pălăriei este cea care definește rolul. Elevii își aleg pălăriile și interpretează rolul. Pălăria albă –este cea care informează, legată de fapte obiective și cifre, pălăria roșie spune ce simți, dă frâu liber imaginației, cea neagră identifică greșelile, prudență, pălăria galbenă aduce beneficii creative, rol optimist, cea verde generează idei noi, iar pălăria albastră reprezintă control și organizare. Elevii găsesc soluții din propriile experiențe, își definesc și analizează sentimentele și evaluează sentimentele altora, fiind empatici.

Tehnica viselor-mai este denumită și tehnica visării cu ochii deschiși. Aici copilul își lasă imaginația să lucreze și apoi exprimă cum își închipuie aspect proiectate în viitor ca: Orașul meu, Casa mea, Școala mea, Clasa mea, Eu când voi fi mare, România. Obiectivul urmărit este stimularea imaginației prin crearea de situații comparabile cu cele existente în viața reală.

Diferite exerciții care solicită sau influențează creativitatea:

1. Ce poți face cu obiectul? Iar copilul să indice cât mai multe întrebări.
2. Ce s-ar întâmpla dacă...? Iar elevii să exprime cât mai multe consecințe.
3. Aș vrea să fiu ...(animal, plantă, profesie) pentru ca...
4. Joc de grupuri-, „Mai desenează ceva”, este un desen colectiv, se formează grupe de copii, au o temă dată, iar fiecare copil va desena ceva, un element care are legătură cu tema dată, coala de hârtie va merge la următorul copil care va face același lucru, iar la sfârșit un copil din grup va explica ce a desenat și alegerea făcută.
5. Formularea de propoziții în care toate cuvintele să înceapă cu același sunet.
6. Ce titlu se potrivește și de ce?

Bibliografie :

Elena Rafailă, Educarea creativă la vârstă școlară mică, Ed. Aramis

Silvia Breban și alții, Metode interactive de grup, Ed. Arves

INTEGRAREA COPIILOR CU TULBURĂRI DE COMPORTAMENT

MARCELA IFRIM

Grădinița Cu Program Prelungit Nr.37

Grădinița cu Program Prelungit nr. 37 Brăila este parteneră în perioada octombrie 2023-iunie 2026 în implementarea unui proiect intitulat „Formarea educatorilor preșcolari: bune practici și resurse pentru includerea copiilor cu dizabilități”, finanțat de Uniunea Europeană prin Programul Erasmus+. Obiectivul principal al colaborării grădiniței noastre cu cele din Italia, Spania, Estonia și Lituania îl reprezintă creșterea gradului de conștientizare cu privire la dizabilitățile de vârstă fragedă în rândul educatorilor și părinților. Pentru atingerea acestui obiectiv profesorii din grădinița noastră desfășoară programe de conștientizare a nevoii de incluziune a copiilor cu tulburări de comportament în rândul părinților preșcolarilor noștri dar și în campanii media.

Fiecare copil este unic și își are propria sa valoare, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învățare școlară. Recunoașterea drepturilor egale pentru toți oamenii, în general și pentru toți copiii, în special, fără discriminare, subliniază faptul că nevoile fiecăruia sunt la fel de importante. Integrarea școlară a copiilor cu tulburări de comportament reprezintă un proces esențial în asigurarea accesului egal la educație pentru toți copiii, indiferent de abilitățile lor individuale. Tulburările de comportament desemnează necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, educațională etc.). Integrarea școlară desemnează un proces de adaptare a copilului la cerințele școlii pe care o urmează, de stabilire a unor raporturi afective pozitive cu membrii grupului școlar (clasă) și de desfășurare cu succes a prestațiilor școlare.

Importanța integrării școlare a copiilor cu tulburări de comportament:

1. Drepturile copilului: integrarea școlară oferă copiilor dreptul de a participa la educație alături de colegii lor, într-un mediu care să promoveze egalitatea de șanse și respectul pentru diversitate.
2. Dezvoltarea personală și socială: participarea la activități educaționale comune le oferă copiilor oportunități de dezvoltare personală și socială, inclusiv interacțiuni sociale pozitive și formarea abilităților de viață.
3. Combaterea discriminării: integrarea în școli obișnuite contribuie la reducerea stigmatizării și discriminării față de persoanele cu tulburări de comportament, promovând o cultură a incluziunii și a acceptării.
4. Dezvoltarea competențelor academice: copiii cu tulburări de comportament beneficiază de oportunitatea de a învăța alături de colegii lor, având acces la un curriculum adaptat nevoilor lor individuale și la suport educațional specializat.

Strategii eficiente pentru integrarea școlară a copiilor cu tulburări de comportament:

1. Planificare individualizată: dezvoltarea unor planuri educaționale individualizate care să răspundă nevoilor și capacităților fiecărui copil . tulburări de comportament

2. Formare și suport pentru cadrele didactice: furnizarea de formare specializată și de suport continuu pentru cadrele didactice în ceea ce privește metodele și practicile educaționale adecvate pentru integrarea copiilor cu tulburări de comportament

3. Utilizarea tehnologiei asistive: integrarea tehnologiei asistive în mediul educațional poate facilita accesul și participarea copiilor cu tulburări de comportament la procesul de învățare

Toți copiii sunt educabili și au dreptul la o formă de educație pe măsură. Guvernul și autoritățile locale sunt obligate să asigure condițiile necesare pentru educația tuturor copiilor. Reformele în educație iau în considerare și copiii cu dizabilități și/sau aflați în situații de risc. Prezența în colectivul grupei a unor astfel de copii, solicită efort crescut din partea dascălului sub toate aspectele: pregătirea pentru lecții, pentru activități extrașcolare; atitudinea față de toți copiii grupei. Cadrul didactic trebuie să ofere copilului cu tulburări de comportament tratarea individuală de care are nevoie în toate etapele unei activități, pentru ca acesta să recupereze neajunsurile, să valorifice în mod compensatoriu potențialul sănătos, dar să nu neglijeze pe ceilalți copii din grupă. Intervenția educațională trebuie însoțită de atitudinea pozitivă a cadrelor didactice și a familiei față de acești copii. Integrarea școlară a copiilor cu tulburări de comportament reprezintă un aspect fundamental al promovării drepturilor copilului și al asigurării unei educații accesibile și echitabile. Prin respectarea principiilor incluziunii, individualizării și colaborării, și implementarea unor strategii eficiente, putem crea medii educaționale care să sprijine dezvoltarea și succesul academic al tuturor copiilor, indiferent de abilitățile lor individuale.

Vă invităm să ne descoperiți activitățile din aceste proiecte erasmus+ pe site-ul grădiniței: <https://gradinita37braila.ro/> la categoria proiecte-proiecte erasmus+ - PINC „Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Creativitatea In Educația Timpurie

Sanda Mădălina Dumitrașcu

Grădinița Cu Program Normal Comuna Blejoi

Copilul nu poate fi considerat „un adult în miniatură”, ci mai degrabă el este considerat „un adult în devenire”. Pentru a deveni adult, copilul străbate un proces lung de prefacere, acumulări, transformări și asimilări, se realizează într-un mediu favorabil sau mai puțin favorabil de calitate a căruia depinde, în bună măsură, structurile sale psihice care îi dau identitatea proprie de ființă unică și irepetabilă.[1] Rapiditatea evoluției copilului depinde în mare măsură de mediul în care copilul trăiește, de ereditatea sa, de condițiile de viață, de educație etc.

Copilăria se caracterizează prin creștere și dezvoltare. În copilărie se formează și apoi se dezvoltă conduitele fundamentale adaptative, se formează și se structurează însușirile personalității, se dezvoltă caracteristicile cognitive și intelectuale, ale afectivității și motivației, a atitudinilor și sociabilității.

Receptivitatea și curiozitatea copilului, bogăția imaginației, tendința sa spontană către nou, pasiunea pentru fabulație, dorința lui de a realiza ceva constructiv, atmosfera sau climatul psihosocial în care își desfășoară activitatea copilului pot fi „alimentate” și puse adecvat în valoare prin solicitări și antrenamente corespunzătoare care astfel pot oferi multiple elemente pozitive în stimularea și cultivarea potențialului creativ propriu vârstei preșcolare. La vârsta preșcolară copilul are tendința de a exprima în lucrările lui, bazându-se pe experiența personală. De aceea este bine să se acorde copilului libertatea de idei, de a găsi mijloace și forme prezentare a propriilor impresii despre lume, în care să se reflecte emoțiile și sentimentele trăite. Activitățile artistico-plastice constituie un mijloc de dinamizare și exprimare a vieții copilului. Motivația copilului pentru activitățile artistico-plastice este nevoia de exprimare a propriilor trăiri, nevoia de a reda imaginea într-un mod artistic sau plăcerea ce a povesti în imagini. Reprezentările plastice ale copilului evoluează treptat spre o redare cât mai realistă, alături intervine imaginația creatoare și trece spre fabulație, spre ireal.

Prin desfășurarea activităților practice și plastice putem educa și dezvolta multe procese psihice (percepții, reprezentări, spirit de observație, atenția, memoria, gândirea, imaginația) și se pun bazele unor însușiri de personalitate: spiritul de inițiativă, încrederea în posibilitățile proprii, dorința de a lucra în colectiv, creativitatea.

Cheia succesului în realizarea de către copii a unor lucrări reușite o constituie și comportamentul educatoarei care trebuie să se bazeze pe dragoste față de copil, apropiere de el, încurajarea și valorizarea acestuia. Pentru vârsta preșcolară, există numeroase și variate activități plastice și practice, ținând cont de particularitățile de dezvoltare specifice fiecărui nivel de vârstă, precum și de gradarea dificultății sarcinilor care duc la concretizarea temelor propuse. Imaginația este un proces psihic de elaborare a unor reprezentări și idei noi, prin combinarea într-o formă originală a datelor experienței cognitive fixate în memorie.

Imaginația intră într-o nouă fază a dezvoltării sale, aceasta fiind condiționată de o serie de factori cum ar fi jocul, activitățile obligatorii de la grădiniță, îndrumarea părinților și a educatoarei. Sub influența acestor factori, experiența cognitivă se îmbogățește, sfera reprezentărilor se extinde, funcția reglatoare a limbajului se intensifică, se dezvoltă gândirea, apar noi trebuințe, dorințe și interese. Ca urmare, imaginația devine mai activă

și mai intenționată, crește activitatea de prelucrare analitico-sintetică a reprezentărilor.

Datorită jocului, dezvoltarea imaginației înregistrează mari progrese. În cadrul grădiniței, copilul participă la activități de creație prin care dobândește treptat tehnici artistice. Lucrează diferite colaje din materiale variate, taie, lipește, suprapune, realizează construcții din cuburi, lego, nisip sau alte materiale. O altă latură se realizează prin serbările în care copiii sunt implicați, prin dans, scenete, cântec. Poveștile, dramatizările și serbările sunt foarte îndrăgite de copii, ele contribuind la dezvoltarea imaginației reproductivă, dar și a celei creatoare.

Bibliografie:

- * Al. Roșca: „Creativitatea generală și specifică”, editura Academiei, București, 1981
- * Revista învățământului preșcolar nr.1-2, 2005
- * Revista învățământului preșcolar nr. 3-4, 2005

Creativitate În Educație

Cristina Bîgu

Scoala Gimnaziala Nr.4 Bistrita

Creativitatea face parte uneori din învățare, uneori din evaluarea activităților de învățare face parte din evaluare pentru că, consider ca rezultat al educației, al însușirii informației și aplicației – creativitatea implică inovații, folosind (chiar și involuntar) cunoștințe dobândite, emițând informații, aplicații noi, îmbogățind aria de cunoștințe, de opinii, de practici. A crea fără a se porni de la un nivel conținut, este un act autentic al creativității, la fel și acea descoperire sau inovație fără programare.

Creativitatea – ca activitățile didactice la clasă cuprind toate aspectele noi manifestate, aplicate (și descrise/explicate) de un profesor. Este vorba de aplicarea metodelor didactice într-un nou stil personalizat posibil adaptat la specificul grupului de subiecți, realizarea de materiale/didactice deosebite, moderne, proiectarea deosebită a unei secvenței sau lecții, abordarea într-o manieră nouă a unei teme, a clasei de elevi sau : abordarea personală a unei teme adaptate la nivelul și trăsăturile grupului, folosirea distinctă a resurselor de a menține interesul pentru învățare. De exemplu, ”spargerea gheții” într-o lecție pentru a folosi anumite materiale : albume, exponate, planșe, secvențe audio și video, etc, care nu au mai fost întâlnite astfel încât să capteze aceste materiale pot avea legătură cu tema dar și cu anumite evenimente : Moș Crăciun care ține în mână un jeton reprezentând o silabă.

Adesea, se remarcă un anumit tip de creativitate la nivel de comunitate, de școală, sau profil.

Creativitatea În Viața Celor Mici

Codruta Vlad

Grădina Cu Program Prolungit Albinutele

Creativitatea joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor, influențând atât aspectele cognitive, cât și emoționale ale vieții lor. A încuraja creativitatea în rândul celor mici nu doar că le oferă o modalitate de a se exprima, dar le și îmbunătățește abilitățile de rezolvare a problemelor, adaptabilitatea și capacitatea de a gândi independent.

Beneficiile creativității în viața copiilor:

1. Dezvoltarea gândirii critice și a rezolvării problemelor:

- Prin activități creative, copiii sunt provocați să găsească soluții originale la problemele pe care le întâmpină. De exemplu, construirea unui castel din blocuri de lemn sau desenarea unei lumi imaginare îi ajută să dezvolte gândirea critică.

2. Îmbunătățirea abilităților de comunicare:

- Creativitatea le permite copiilor să se exprime în moduri diferite, fie prin desen, jocuri de rol sau povestiri. Aceste activități îi ajută să își dezvolte vocabularul și să își comunice ideile mai clar.

3. Stimularea emoțională și socială:

- Participarea la activități creative le oferă copiilor o cale de a-și exprima emoțiile și de a-și înțelege mai bine sentimentele. De asemenea, interacțiunea cu alți copii în timpul acestor activități le dezvoltă abilitățile sociale și colaborative.

4. Dezvoltarea imaginației:

- Prin jocuri imaginative și povestiri, copiii își explorează propria imaginație, ceea ce le poate deschide mintea către noi idei și perspective. Aceasta este o abilitate crucială pentru inovație și gândire originală.

5. Îmbunătățirea încrederii în sine:

- Atunci când copiii își văd ideile transformate în creații tangibile, cum ar fi un desen sau un proiect manual, încrederea lor în sine crește. Această încredere îi încurajează să își asume riscuri creative și să încerce lucruri noi.

Copiii pot avea o predispoziție naturală pentru creativitate, însă, ei totuși au nevoie de ghidare și educație pentru a-și dezvolta pe deplin abilitățile de gândire creativă. Această perspectivă subliniază rolul mediilor de învățare structurate și al practicilor educaționale în promovarea creativității. Avocații acestei viziuni cred că creativitatea poate fi îmbunătățită prin strategii specifice de predare, expunerea la experiențe diverse și oferirea de oportunități pentru rezolvarea problemelor și gândirea critică precum cele care urmează:

Modalități de a încuraja creativitatea la copii:

1. Oferirea de materiale variate:

- Se pot pune la dispoziție o gamă largă de materiale pentru artă și craft, cărți de colorat, jucării educative și jocuri care încurajează imaginația.

2. Încurajarea jocului liber:

- Oferirea de contexte în care copiii să se joace liber, fără reguli stricte. Jocul liber stimulează creativitatea, deoarece copiii își pot folosi imaginația fără restricții.

3. Lectura și povestirea:

- Citirea de povești și încurajarea copiilor să își inventeze propriile povești este o modalitate excelentă de a dezvolta creativitatea și abilitățile lingvistice.

4. Crearea unui mediu stimulant:

- Un mediu care oferă noi experiențe și stimulente poate fi de mare ajutor. Acesta poate include excursii, vizite la muzee, dar și simple plimbări în natură.

5. Lăudați procesul, nu doar rezultatul:

- Este important să se laude efortul și procesul creativ al copilului, nu doar produsul final. Aceasta îi încurajează să se bucure de experiența creativă și să încerce lucruri noi, fără teama de eșec.

În concluzie, creativitatea joacă un rol crucial în dezvoltarea copiilor, ajutându-i să devină indivizi inovatori, încrezători și capabili să navigheze cu succes prin provocările vieții. Încurajarea creativității încă din copilărie contribuie la formarea unor adulți cu o gândire flexibilă și adaptabilă.

Tehnici De Predare Atractive

Raluca-Maria Chebăruș

Gradinita Cu Program Prelungit Albinutele

Tehnicile de predare atractive sunt deosebit de importante în educația preșcolarilor, deoarece în această perioadă critică de dezvoltare, copiii învață cel mai bine prin joc, explorare și interacțiune. Iată cum contribuie aceste tehnici la educația preșcolarilor:

Stimularea curiozității și a interesului:

Preșcolarii sunt, prin natura lor, curioși și dornici să exploreze lumea din jurul lor. Tehnicile de predare atractive, cum ar fi activitățile de descoperire, jocurile educative și povestirile interactive, sunt esențiale pentru a menține și a stimula această curiozitate naturală.

De exemplu, folosirea unei povești captivante pentru a introduce un concept nou îi ajută pe copii să devină interesați și să își dorească să afle mai multe. Activitățile bazate pe explorare, cum ar fi experimentele simple sau jocurile de căutare de comori, încurajează copiii să pună întrebări și să caute răspunsuri, ceea ce contribuie la dezvoltarea gândirii critice încă de la o vârstă fragedă. Ca resursă ce a fost utilizată cu succes la grupă și a stimulat curiozitatea și interesul preșcolarilor a fost jocul utilizat pentru fixarea conținutului poveștii “Mărul buclucași” realizat în Kahoot. Link-ul de accesare al resursei este <https://create.kahoot.it/share/marul-buclucas-exercitiu-interactiv/2533dd24-2b1c-4fae-8b52-0b170650367c>. Jocul a fost utilizat la grupa mijlocie.

Învățarea prin experiențe practice:

Preșcolarii învață cel mai bine prin experiențe concrete și practice. De aceea, tehnicile de predare care implică activități de manipulare, jocuri senzoriale sau construcții sunt extrem de eficiente. Aceste activități permit copiilor să exploreze obiectele și materialele cu mâinile lor, ceea ce îi ajută să înțeleagă mai bine concepte abstracte.

De exemplu, construirea unor forme din plastilină sau jocul cu nisip și apă contribuie la dezvoltarea abilităților motorii fine și grosiere, precum și la înțelegerea proprietăților materialelor și a relațiilor spațiale. Astfel de experiențe practice sunt esențiale pentru a le oferi copiilor oportunitatea de a învăța într-un mod activ și implicat.

Învățarea prin joc:

Jocul este principalul mod prin care preșcolarii învață. Tehnicile de predare care se bazează pe jocuri educative, fie ele jocuri de construcție, de mimă sau de imitație, permit copiilor să învețe într-un mod natural și plăcut. Prin joc, ei își dezvoltă abilități cognitive, emoționale și sociale.

De exemplu, jocurile de construcție (cum ar fi cuburile sau piesele LEGO) nu doar că dezvoltă abilitățile motorii și coordonarea, dar și stimulează gândirea logică și creativitatea. Jocurile de mimă sau de imitație, în care copiii trebuie să reprezinte diferite acțiuni sau roluri, îi ajută să înțeleagă mai bine comportamentele sociale și să își dezvolte abilitățile de comunicare. Prin joc, copiii își dezvoltă, de asemenea, capacitatea de a rezolva probleme, de a lua decizii și de a coopera cu ceilalți.

Dezvoltarea limbajului și a comunicării:

Poveștile, cântecele și jocurile de cuvinte sunt tehnici de predare esențiale pentru dezvoltarea limbajului la preșcolari. Aceste activități nu doar că îmbogățesc vocabularul copiilor, dar și îi învață structuri lingvistice și îi încurajează să își exprime gândurile și sentimentele.

De exemplu, citirea de povești nu doar că îi ajută pe copii să își dezvolte imaginația, dar și să înțeleagă structura narativă și să își îmbogățească vocabularul. Activitățile care implică repetarea de rime, cântatul de cântece sau jocurile de cuvinte (cum ar fi ghicitorile sau jocurile de asociere) contribuie la dezvoltarea abilităților de vorbire și ascultare. Aceste tehnici le permit copiilor să își exprime ideile mai clar, să își dezvolte abilitățile de comunicare și să își îmbunătățească încrederea în capacitatea lor de a se exprima verbal.

Integrarea tehnologiei:

Într-o manieră controlată și adecvată vârstei, tehnologia poate fi un instrument atractiv pentru învățare. Aplicațiile educative, jocurile interactive și povestirile digitale pot capta interesul preșcolarilor și pot facilita învățarea unor concepte fundamentale.

De exemplu, integrarea în practica de la grupă a jocurilor în format digital pot aduce un plus valoare actului didactic făcându-l atractiv pentru copii și ușor de asimilat. Pentru a pune în evidență cele spuse anterior am să anexeze o resursă digitală utilizată cu succes la grupă pentru a consolida în cadrul Domeniului Științe. Activitate matematică, aprecierea globală a cantității (mult-puțin). A fost aplicat în cadrul evaluării finale la grupa mică. Link-ul de acces fiind <https://learningapps.org/view22295344>

Pentru a conchide, tehnicile de predare atractive sunt esențiale pentru dezvoltarea armonioasă a preșcolarilor. Acestea le oferă copiilor oportunități variate de a învăța într-un mod natural și plăcut, sprijinindu-i în formarea abilităților esențiale pentru viitor, precum gândirea critică, creativitatea, abilitățile sociale și comunicarea.

Activități Creative Cu Ocazia Evenimentelor Deosebite

Nicoleta Slavu

Gradinita Cu Program Prelungit Albinutele

Activități liber alese cu ocazia:

- Zilei Naționale a României.

„**Ștafeta românașilor**”. Desfășurarea jocului: Se stabilește o linie de START (bulina verde) și o linie de FINAL (bulina roșie). Copiii vor fi împărțiți în 2 echipe, în funcție de jetonul extras: echipa românașilor de culoare roșie și echipa românașilor de culoare galbenă, fiecare având un ecuson în funcție de echipă (roșu sau galben). Copiii trebuie să ajungă la linia de final, sărind de pe o turtiță pe alta. Odată ajunși la linia de final, se întorc înapoi, predând ștafeta următorului coleg din echipă. Jocul se repetă până vor juca toți copiii. Echipa care finalizează prima, va fi desemnată câștigătoare.

- Ziua internațională a femeii/Ziua mamei (8 martie)

Jocul de mișcare "**Flori pentru mama!**". Copiii vor primi în piept medalioane cu flori de diferite forme și culori. Preșcolarii vor fi așezați în semicerc. La semnalul : ”Fugi și culege!”, primul copil va alerga la măsuta cu flori și va selecta floarea corespunzătoare ecusonului pe care acesta îl are. După ce a găsit floarea se întoarce la scăunel și predă ștafeta prin atingerea cotului vecinului său. Se face un joc de probă, apoi se realizează jocul propriu-zis.

- Jocurilor specifice anotimpului iarna

Pentru că au îndeplinit cu succes sarcinile propuse, copiii vor desfășura în încheierea activității de astăzi jocul distractiv (ALA II) „**Ștafeta bulgărilor de zăpadă**”.

În cadrul acestui joc, copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa oamenilor de zăpadă cu fular galben și echipa oamenilor de zăpadă cu fular roșu. Copiii vor fi așezați în linie, față în față cele două echipe.

Regula jocului: fiecare bulgăre de zăpadă va pleca de la căpitanul echipei și va merge din mână în mână până la ultimul jucător. Va câștiga echipa care a dus toți bulgării la capăt.

Sistemul Recompensă-Pedeapsă În Educația Copiilor

Alexandra Mirabela BUTOI

Școala Gimnazială "Theodor Aman", Câmpulung

Prin folosirea metodelor de învățare a educației copilului, acesta începe să realizeze că există o legătură între modul în care se comportă și consecințele și urmările ce rezultă în urma comportamentului său.

Sistemul recompenselor și al pedepselor determină copilul să devină oarecum dependent de laudele sau muștrările pe care le primește din partea familiei. Se creează astfel o atmosferă de condiționare, copilul căutând situațiile în care a trăit ceva plăcut și evitând situațiile neplăcute.

Recompensa dă rezultate mai bune în educația copilului decât pedeapsa și are un efect pozitiv asupra personalității sale pe termen lung. Recompensele pot fi materiale (jucării, dulciuri), laude, mângâieri, timpul petrecut cu copilul în parc, la plimbare sau urmărirea desenului animat preferat. Este foarte important ca recompensele să constea în lucruri sau activități care îi plac copilului. Trebuie să luăm în calcul faptul că nu trebuie să recompensăm o activitate pe care copilul o întreprinde cu plăcere (de exemplu o activitate sportivă agreată de copil).

Pentru a nu cădea în capcana recompenselor, acestea trebuie oferite pentru a modela comportamentul și educația copilului, nu pentru a-l determina în totalitate.

Recompensa nu trebuie promisă înaintea desfășurării activității, ci imediat după această activitate, explicându-i-se clar pentru ce anume este răsplătit. Este corect să spunem copilului: " Pentru că ți-ai făcut azi patul, mama îți dăruiește o carte de povești" , și NU: " Dacă azi îți faci patul, mama îți cumpără o carte de povești ".

Folosirea pe termen lung a recompenselor va conduce la adoptarea unui comportament corect al copilului doar condiționat (" Ce primesc dacă fac asta?").

Mult mai recomandate decât recompensele materiale sunt lauda și încurajarea, deoarece copiii se simt bine când intră în grațiile celor din jur și sunt lăudați.

Pedeapsa nu trebuie aplicată din prima clipă. După ce copilul a făcut ceva rău, părinții trebuie să-i explice acestuia ce a greșit și în același timp, să-i spună care era comportamentul corect în acea situație. De asemenea, copilul va fi atenționat că dacă fapta rea sau comportamentul inadecvat se va repeta, vor trece la aplicarea unei pedepse.

Pedeapsa nu trebuie să fie exagerat de severă (acest tip de pedepse înrăiesc copilul și îl determină să aibă o atitudine rebelă) și ea nu trebuie să constea în pedeapsa corporală.

O pedeapsă trebuie aplicată imediat după ce comportamentul inadecvat a fost săvârșit și părinții trebuie să-i explice foarte clar copilului, pe un ton calm, pentru ce anume este pedepsit. Tonul pe care ne adresăm copilului este foarte important, nu trebuie să fim agresivi, să țipăm și să-i vorbim urât, astfel îl înfricoșăm și el nu se va concentra să înțeleagă ce a greșit, ci atenția lui se va focaliza pe frica indusă de agresivitatea noastră.

Pedepsele uzuale folosite de majoritatea părinților sunt: confiscarea obiectelor preferate (jucării), interzicerea unor activități care îi plac copilului (joaca la calculator, uitatul la televizor, plimbatul în parc, ieșitul la joacă cu prietenii). Este greu pentru un părinte să aplice o pedeapsă pentru că el trebuie să analizeze foarte bine situația și să

găsească mustrarea potrivită situației; altfel, el riscă să aplice o pedeapsă prea aspră, care înrăiește copilul, sau una prea blândă, care nu va avea niciun efect în ceea ce privește corectarea comportamentului copilului.

Părintele trebuie să-și cunoască foarte bine copilul, pentru că numai așa va fi capabil să recompenseze sau să pedepsească copilul într-un mod corect, să-i ofere drept răsplată lucruri care-i plac și să-l priveze de acestea atunci când greșește.

Acest sistem trebuie folosit inteligent și nu este indicat să abuzăm de el. Este foarte important cum îi educăm pe micuții noștri și ce idei și principii le insuflăm de mici. Prin folosirea abuzivă a acestui sistem, copiii, deveniți oameni mari, nu vor avea principii și scopuri, ci vor dori să evite pedeapsa sau să obțină o recompensă, astfel fiind educați.

FAMILIA FORMELOR GEOMETRICE – SCENETA CA MOMENT AL LECȚIEI

Maria Străuț

Școala Gimnazială „Mircea Sântimbreanu” Brad

Voi astăzi ați învățat

La mate despre un pătrat?

Iată! Eu sunt Pătrățel,

Frate cu Triunghițel,

Rotunjel, Dreptunghițel.

Noi toți am venit la voi

Să v-arătăm lucruri noi.

Pătrățel, Dreptunghițel

Patru colțuri au, la fel,

Patru laturi, dar ce credeți?

Care latură o vedeți,

La Dreptunghițel mai mare

Sau la Pătrățel e, oare?

Daaa, desigur, ați ghicit.

Pătrățel e cel mai mic.

Oricum l-ai întoarce, frate,

Laturile-s egale toate.

Dreptunghițel este mai mare.

Latura mai lungă are

Și precum vedeți voi bine

E fălos că e cu mine.

Dar trei colțuri, știți voi oare,

Cine are? Cine are?
V-ați dat seama că e el,
Ascuțit - Triunghițel.
Trei colțuri, dar și trei laturi,
Să-l privești până te sature.

Ei, dar ce ne facem, frate?
Rotunjel va sta deoparte,
Că el n-are laturi, colțuri?
De zici că ar face mofturi.
Nu-i nimic. Și el e bun
La ceva. Acum vă spun:
Rotunjel vrea ca să știți,
Că îi vrea pe toți uniți
Într-o horă ca un cerc.

Dar eu vreau să și încerc,
Să vă mai explic, că ele
Sunt geometricele forme.
Fac parte din familie toate
Și le-ați învățat la mate.

Gândirea La Vârsta Preșcolară

Alina Moldovan

Gradinita Cu Program Prelungit Nr. 5 Sibiu

“Gândirea este reflectarea generalizată și mijlocită a obiectelor și fenomenelor și a relațiilor dintre ele” (Al. Roșca, 1976)

La vârsta preșcolară putem spune că asistăm la un real salt în procesul gândirii, concretizar în apariția operațiilor logice. În stadiul senzoriomotoc, copilul dobândește informații prin simțuri sau mișcării motorii ale corpului (această modalitate îmbracă forma acțional-obiectuală). În stadiul următor, preoperațional, reprezentarea sau imaginea devine modalitatea principal de recepționare și prelucrare a informației (gândirea reprezentativă, intuitive). Începând cu acest stadiu procesarea informației se realizează cu ajutorul operațiilor logice, de unde forma gândirii verbal-logică. Saltul constă în atributul pe care îl dobândește gândirea, aceea de a fi operațională. (I. Nicola, 2003)

Gândirea preconceptuală și intuitivă a preșcolarului este o gândire egocentrică și magică. Mentalitatea sa egocentrică derivă din incapacitatea de a distinge suficient de bine realitatea obiectivă de cea personală, copilul crezându-se a fi centrul universului și atribuindu-și o mare forță. Mulți copii între 4–6 ani cred că luna îi urmează sau chiar ei o obligă să-i urmeze. Confuzia dintre „Eu” și „lume” antrenează după sine animismul gândirii care constă în atribuirea lucrurilor a propriilor calități și însușiri ale copilului. Pentru preșcolarul mic aproape totul este însuflețit. Soarele, luna, norii, frunzele, ceasul sunt ființe vii, dotate cu inteligență. Din egocentrismul gândirii, derivă o altă particularitate a sa și anume artificialismul, credința că toate lucrurile sunt fabricate de om. Pentru a progresa, gândirea trebuie să iasă din egocentrismul în care s-a închis și să se măsoare cu cea a altuia. Preșcolarul va constientiza faptul că gândirea altuia este diferită de a sa, ceea ce îl va face să admită că perspectiva sa particulară nu este singura posibilă. Începe să distingă existența a două puncte de vedere diferite. Compararea acestor perspective diferite de abordare a realității îl face să renunțe treptat la propria sa subiectivitate.

La 5-6 ani, copilul stabilea relații de echivalență între două serii de obiecte (bile), luând din grămadă un obiect și punându-l succesiv în corespondență cu obiectele seriei etalon. S-ar părea, deci, că el ar poseda deja operația. S-a dovedit însă că nu este adevărat; este suficient ca experimentatorul să rărească elementele uneia din serii sau să le strângă grămadă, pentru ca relația de echivalență să înceteze a mai fi susținută. Prin urmare, cât timp durează corespondența în plan perceptiv, echivalența este acceptată; de îndată ce corespondența se perturbă, echivalența dispăre, ceea ce ar duce la concluzia neconservării ansamblului. Această formă intermediară - în care schemele acționale au devenit destul de suple pentru a permite anticiparea și construirea unei rețele exacte de corespondențe, dar sunt ușor afectate de modificarea relațiilor în plan perceptiv - a fost denumită „intuiție articulată”. Ea este produsul reglărilor succesive care au sfârșit prin simpla articulare a raporturilor globale, dar nu printr-o „grupare” propriu-zisă a lor (Piaget, 1965).

Pornind dintr-o simplă experiență imaginată, acțiunea rămâne orientată în sens unic, deoarece însăși asimilarea centrată pe o configurație perceptivă are în mod necesar un

sens unic. Fiecare centrare individuală, deformând sau simulând pe celelalte, face imposibilă realizarea tranzitivității și asociativității.

Iar în măsura în care lipsește compunerea tranzitivă, reversibilă și asociativă, nu se poate vorbi nici de identitatea elementelor, nici de conservarea întregului. Imitând contururile reale, fără a le corecta, gândirea intuitivă este fenomenistă, iar fiind centrată permanent pe acțiunea de moment, ea este și egocentrică.

Stimularea Creativității Prin Activități De Pictură

Todora Stoian

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.1 Comuna Matca

STIMULAREA CREATIVITĂȚII PREȘCOLARILOR PRIN ACTIVITĂȚILE DE PICTURĂ

Timpul petrecut cu activități creative pentru copii aduce o mulțime de beneficii, și anume:

- Activitățile creative contribuie la dezvoltarea încrederii în sine și îmbunătățirea coordonării motorii;
- Cu ajutorul lor, copiii devin mai sociabili și relaționează mai ușor;
- Când participă la astfel de activități, cei mici învață să lucreze în echipă;
- Cei mici își dezvoltă foarte mult abilitățile: creativitatea, simțul observației, memoria sau gândirea logică;
- Îi ajută pe copii să fie mai disciplinați și să cunoască importanța regulilor;
- Îi ajută pe cei mici să-și împărtășească sentimentele, emoțiile și propriile experiențe;
- le dezvoltă simțul responsabilității.

Ca parte integrantă a procesului de dezvoltare armonioasă, educația estetică reprezintă o modalitate a deschiderii copilului pentru receptarea și crearea frumosului.

Familiarizarea treptată a copilului de vârstă preșcolară cu esteticul se realizează în grădiniță prin intermediul desenului, picturii, modelajului, a muzicii, a activităților practice, prin literatură, precum și prin activități extracurriculare (serbări, șezători, vizite, jocuri distractive, activități outdoor).

Educația estetică reprezintă un mod de cunoaștere a lumii, care nu apelează la gândirea rațională, ci la artă și jocul spontan al imaginației creatoare a copilului. De aceea, programul acestor activități va consta în căutarea unor oportunități de admirare a frumosului din natură, societate, artă, familiarizarea copiilor cu diferite teme plastice/practice, sensibilizarea lor față de teme/mijloace plastice, inițierea în cât mai multe și interesante teme plastice și descoperirea efectelor acestora, antrenarea și încurajarea copiilor în activități de creație liberă.

La vârsta preșcolară copilul are tendința de a reda în lucrările sale experiența personală și se recomandă a i se acorda deplina libertate de a găsi cea mai potrivită cale de redare a propriilor impresii despre lume, în care se vor regăsi emoțiile și sentimentele trăite.

În toate activitățile artistico-plastice se recomandă a se stimula expresivitatea și creativitatea copiilor prin compunerea în mod original și personal al spațiului plastic. Copiii vor fi îndrumați să aplice în situații noi tehnicile de lucru învățate pentru realizarea unor compoziții originale, vor crea forme și modele noi prin îmbinarea elementelor de limbaj plastic, vor fi stimulați să elaboreze creații originale exprimând atitudini și sentimente și vor fi învățați să descrie și să analizeze frumosul din opere artistice și lucrări personale. Astfel, copiii vor lua atitudine la frumosul din artă și natură, întrucât *„limbajul formelor și al culorilor este un domeniu ce trebuie explorat mereu”* (G. Rouault) În funcție de vârstă, tehnicile de pictură potrivite încep cu pictura

cu degetele, pentru copiii mai mici, trec prin tehnica ștampilării sau pictura cu paiul, până la pictura pe hârtie, cu pensula, cu guașe sau acuarele pentru copii. E important ca orice materiale de pictură pentru copii ai alege, să alegi culori pe bază de apă, ușor de spălat.

Redau mai jos câteva poze de la activitățile noastre, unde copiii și-au exprimat liber și creativ imaginația creatoare. Am folosit acuarele guașa iar ceea ce a fost de-a dreptul fascinant pentru ei, climatul natural creat. Așezați pe jos, pictură pe folie, pietre.

Dezvoltarea Creativității În Activitățile De Educație Muzicală Și Activitățile Artistico-Plastice

Aurelia Raluca Berechet

Grădina Floare de Colt

Procesul instructiv-educativ din grădiniță, prin conținuturile și obiectivele urmărite este un mijloc important de stimulare și dezvoltare a potențialului creativ latent. Toate domeniile de activitate, începând cu jocul liber și terminând cu educația fizică, constituie tot atâtea mijloace de activare a creativității. Dezvoltarea calităților gândirii divergente (fluiditate, flexibilitate și originalitate) este modalitatea de a dezvolta potențialul creativ al oricărui copil.

- Dezvoltarea creativității în activitățile de *educație muzicală*

Copiii preșcolari au o înclinație naturală către muzică. Deseori pot fi auziți cum își cântă lor înșiși atunci când lucrează ori se joacă. Când sar coarda, bat mingea, ori în alte jocuri în cerc, ei utilizează rime și scandări de cuvinte. Le place foarte mult să asculte sunetele cel mai greu audibile - foșnetul frunzelor în vânt, murmurul apei ce curge, târâitul greierului. Experiențele muzicale trebuie să fie plăcute în grădiniță. Este important pentru ei să învețe și să împărtășească muzica și dansul poporului din care fac parte. Trebuie oferită copiilor o varietate largă de experiențe muzicale. Este de asemenea important să se lărgască cunoștințele prin predarea de noi cântece, dansuri și jocuri muzicale.

Educatoarea trebuie să dea șansa copiilor de a se mișca pe muzică în felul lor personal. Unii dintre ei sunt însă rușinoși ori se tem să participe la activitățile muzicale de grup. Nu trebuie obligați, când se vor simți în siguranță și pregătiți, vor dori ei înșiși să ia parte. Ei pot fi de fapt deja implicați foarte mult în activitatea muzicală, dar în calitate de ascultători.

Tuturor copiilor le place să audă muzică bine ritmată, muzică ce îi stimulează să se miște cadențat, dansând, sărind, bătând din palme, mergând, galopând, etc. Pot fi ajutați să învețe ritmurile bătând dintr-o tobă ori din două bețe, două cuburi. Muzica poate constitui, de asemenea, fondul pentru alte activități; melodiile vioaie sunt plăcute atunci când vine vremea ca lucrurile să fie strânse și puse în ordine; pentru perioada de odihnă sunt indicate melodiile line, blânde. Copiii au cântecele lor preferate și se vor simți mai implicați și motivați dacă li se permite să aleagă. Răspunsul natural al unui copil la muzică este mișcarea. O metodă bună de a începe lecția este cea constituită din exercițiile ritmice de încălzire – bătând din palme sau picioare pe diferite ritmuri. Fiecare copil poate imagina și executa ritmuri diferite pe care toți ceilalți, inclusiv educatoarea, au obligația să le repete; astfel, se pot utiliza bătăile din palme, dar se pot bate genunchii, umerii, gleznele etc.

- Dezvoltarea creativității prin activitățile *artistico-plastice*

Referindu-ne în continuare la domeniul estetic-creativ, putem afirma că activitățile artistico-plastice se află între preferințele copiilor. Tehnicile noi de expresie plastică și procedee ca: fuzionarea, juxtapunerea, tehnica frotajului, stârnesc și intensifică curiozitatea copiilor și imprimă activității un caracter atractiv și creativ, exemple relevante în acest sens sunt temele propuse: „Ne jucăm cu culorile!”, „Curcubeul!”, „Ploaia!”, „Fluturi multicolori!”, „Flori de câmp!”, „Pești în acvariu!”, etc. Pentru

realizarea acestor teme se folosesc, ca elemente de limbaj plastic *linia, punctual și pata*

picturală. Punctele se pot obține folosind tehnica stropirii forțate, a dactilopicturii sau vârful pensulei. Exemple de exerciții care se pot efectua. Se folosesc două tipuri de suport: umed și uscat. Pe cel uscat s-au realizat puncte fluidizate din tempera prin încărcarea pensulei cu culoare și lovirea ei cu degetul. Aceleași exerciții au fost efectuate și pe suportul umed, dar culorile au fuzionat dând impresia de umiditate.

Formele spontane: exerciții de invenție cu efecte plastice surpriză pot fi obținute prin mai multe procedee:

- presare între două foi a unei pete de culoare ușor fluidizată, din care rezultă noi forme cromatice spontane, similare cu reprezentări vizuale deja cunoscute (fluturi, flori, găze)
- prin suflarea cu paiul, culoarea fluidizată de pe foaie se răspândește dirijat (pe suport) și obținem forme spontane ce pot sugera anumite forme. Imaginația copiilor nu are limite, de aceea răspunsurile la întrebarea: „Spune cu ce seamănă?” nu au fost deloc surprinzătoare (păianjeni, coarnele cerbului, melci, plasă, gărgăriță, cumpănă etc.).
- folosirea hârtiei mototolite este un procedeu simplu ce constă în tamponarea suprafeței albe sau colorate în prealabil sau rostogolirea hârtiei pe foaie (exemple: “Culorile toamnei!”, “Flori!”, “Fantezie și culoare!”).

Materialele folosite în pictură facilitează realizarea imaginii artistice de către copil. Astfel, în afară de suportul obișnuit de hârtie, carton, sticlă, faianță, lemn, material textil, putem folosi și alte materiale, cum ar fi: dop de plută, clor sau pic pentru decolorare, griș, ceară, nisip, orez, spumă de ras etc.

Știm că la vârste mici desenul/pictura este comunicare. Ea este în directă legătură cu expresia de viață a copiilor, cu „nerăbdarea” de a “povesti” ce au mai “inventat”, ce au mai descoperit. Este motivul pentru care educația artistico-plastică se sprijină pe activitățile interdisciplinare.

Activitățile de *desen* exercită o influență multilaterală asupra copiilor. Ele aduc, în primul rând, o contribuție însemnată în domeniul educației estetice. Cu ajutorul activităților de desen, copiii ajung să dobândească unele priceperi și deprinderi elementare de a reda în imagini artistice realitatea, de a îmbina linii, forme, culori, etc. astfel încât să obțină efecte artistice.

Dezvoltarea gândirii și imaginației copilului este un alt domeniu în care se manifestă influența activităților de desen. Aceste activități îi oferă posibilitatea de a efectua operații de analiză, de sinteză, comparații și generalizări. Desenând un obiect oarecare, copiii trebuie să țină seama de părțile lui componente și de însușirile acestora; să compare aceste părți între ele, pentru a realiza imagini cât mai apropiate de realitate; de asemenea, ei se află în situația de a oglindi caracteristicile esențiale ale unor categorii de obiecte, de ființe, etc., de a generaliza.

Activitățile de *modelaj* constituie una din posibilitățile oferite de practica grădinițelor de copii, de îmbogățire a conținutului educației senzoriale a copiilor, de formare a deprinderilor tehnice de lucru și de dezvoltare intelectuală a lor. Modelajul se înscrie în posibilitățile copilului de a reda realitatea, mai cu seamă că îi oferă ca rezultat o imagine tridimensională a viziunii sale. Pe măsura dobândirii deprinderilor de modelare, copilul își poate exersa în voie imaginația creatoare.

Activitatea cu plastilina, modelajul - oferă copilului posibilitatea ca în mod direct, fără intermediul vreunui alt instrument (ac, foarfecă, creion, pensulă, cretă, care necesită fiecare în parte o anumită tehnică de mânăuire), să combine în așa fel mișcărilor mâinilor încât să dobândească un rezultat identic sau cât mai apropiat de ceea ce îi cere educatoarea sau își propune el însuși.

Lucrările realizate de copii le putem folosi în diferite jocuri de creație („De-a aprozarul”, „De-a cofetăria”, „De-a magazinul cu bijuterii”, „De-a magazinul cu obiecte de artizanat” etc.). Jucându-se astfel, copiii trăiesc intens momentul creației, dar și satisfacția de a fi posesorii unor jucării și obiecte lucrate de ei. În urma acestor activități, câștigă încredere în capacitățile lor și își rafinează deprinderile motrice. Ca mod de expresie propriu copilului, modelajul îmbină elemente de joc și de creație, reprezentând o activitate ce ocupă un loc important în ansamblul manifestărilor preșcolarului.

În dezvoltarea creativă a preșcolarului, dar nu numai, sunt implicate toate procesele psihice, iar educatoarei îi revine sarcina de a le corela, asocia și orienta, pentru a obține, cel puțin o producție creativă modestă. Mai departe, fiecare copil poate ajunge la niveluri înalte ale creativității, dacă aptitudinile sunt influențate și susținute de tenacitate, curiozitate, dorința imperioasă de a realiza “ceva”.

“Educatorea joacă oarecum rolul cristalului care polarizează lumina difuză și o transformă în raze, ce se răspândesc ca într-un splendid curcubeu”, spunea S. Herbinier-Lebert. Într-adevăr are dreptate, pentru că, educatoarea este cea care “seamănă” în sufletele micuților cunoștințe, deprinderi și transformă cu răbdare, migală și consecvență personalitatea acestora, îndrumându-i pe drumul vieții, asemenea unor raze ce vor lumina cu știința lor generațiile următoare. Intrând într-un mediu nou, diferit de cel de acasă, copilul simte nevoia de afecțiune, de protecție, de orientare. Educatorea trebuie să pătrundă în sufletul micuților și în afară de exigențele pedagogice pe care le respectă, trebuie să cunoască bine particularitățile specifice acestei vârste și să le adapteze și folosească spre binele ambilor participanți la procesul instructiv educativ.

BIBLIOGRAFIE:

Constantinescu-Stoleru, P. (1971). *Învățarea creatoare*. Revista de pedagogie, nr.4.

Fustier, M., Fustier, B. (1988) *Practica de creativitate*. Paris: ESF.

Matei, N. C. (1982). *Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ*. București: E.D.P.

Roco, M. (2004). *Creativitate și inteligența emoțională* (editia a II-a). Iași: Editura Polirom.

Dezvoltarea Abilităților Sociale La Preșcolari

Daniela Calciu

GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 5 SIBIU

Nevoia de interacțiune socială este una din cele mai mari nevoi ale omului încă de la naștere, poate chiar din perioada intrauterină, când fătul interacționează cu mama și mediul extern prin diferite modalități. Cercetările științifice de până acum au demonstrat modul în care aceste interacțiuni au loc și cum ele evoluează pe parcursul vieții.

Socializarea este definită ca un proces de integrare socială a unui individ într-o colectivitate. Cu alte cuvinte, socializarea capătă diferite forme în funcție de mediul în care aceasta are loc, indivizii implicați și subiectul abordat (Ștefan, C.A., Kallay, E., 2010).

Încă din primii ani ai vieții omul caută interacțiunea socială cu mediul înconjurător și tot ceea ce îi oferă acesta, folosindu-se de instinctele sale dar și de cunoștințele dobândite în acest sens. Copiii interacționează foarte mult în primii 2 ani cu părinții și rudele apropiate, implicit cu persoanele care petrec timp cu cei apropiați lor. Lucrurile se schimbă ulterior deoarece aceștia ajung să intre într-o formă de învățământ, unde cercul de interacțiune socială crește și presupune un alt nivel de competențe și abilități pe care acesta trebuie să le dețină pentru ca socializarea să fie una pozitivă. Intrarea în grădiniță (stat, privată) a unui copil implică dobândirea și/sau dezvoltarea unor abilități sociale pe care acesta le va folosi în interacțiunea cu cei de vârsta lui sau adulții.

Intrarea copilului într-o colectivitate presupune un alt nivel de interacțiune în comparație cu cel pe care acesta îl cunoștea până în acel moment, lucru care implică dobândirea unor abilități specifice vârstei sau dezvoltarea acestora în cazul în care au fost dobândite deja în mediul familial.

Preșcolaritatea este perioada în care copilul absoarbe cea mai mare cantitate de informații, imită și învață o multitudine de comportamente emoționale și sociale și intră în contact mult mai direct și des cu mediul și comunitatea din care face parte prin parteneriate, activități de voluntariat, activități extrașcolare și extracurriculare desfășurate în cadrul grădiniței în care acesta învață (Ionescu, M., 2010).

Procesul de socializare este condiționat, indiscutabil și de inteligența emoțională. Primordial în dezvoltarea abilităților sociale ale unui preșcolar este dezvoltarea abilităților emoționale, care influențează în mod direct și determină modul în care acesta interacționează social cu ceilalți. O achiziție corectă a abilităților emoționale, înseamnă un mod optim de socializare și înțelegere a celor din jur (Lantieri, L., 2013). Inteligența emoțională este acel set de competențe emoționale prin care o persoană îmbină atât abilitățile sale cognitive (atenția, memoria, rezolvarea de probleme, luarea deciziilor etc.) cât și scopurile sale sociale care sunt dependente de abilități precum empatia, reguli, menținerea unor relații interpersonale satisfăcătoare, comportamente prosociale (Ciarrochi, J.V., Chan, A.Y.C., Caputi, P., 2000). Inteligența emoțională oferă un avantaj în orice domeniu al vieții (Goleman, D., 2008).

Competența socială este deținerea și utilizarea capacității de integrare a gândirii, emoțiilor și comportamentului, având ca scop realizarea de sarcini și de a obține rezultate sociale valorizate în contextul și cultura de origine.

Într-un cadru școlar, aceste sarcini și rezultate pot include accesul la programul școlii, satisfacerea nevoilor sociale și emoționale personale, dezvoltarea de aptitudini și aptitudini valoroase, transferabile în afara școlii.

Cu ajutorul gândirii și al emoțiilor, persoanele competente social reușesc să selecteze și să controleze comportamentele pe care le vor emite și cele pe care le vor reprimă în orice context dat, pentru a atinge orice obiectiv stabilit de ele sau impus de alții.

Competența socială include pe lângă cunoștințe și capacități de procesare a informației, și un set de aptitudini sau proceduri componente aplicate condiționat. Competența socială nu este un atribut unic și omogen care există la un copil, ci un ansamblu de gânduri, sentimente, aptitudini și comportamente care diferă de la o situație la alta.

Școala, mai ales, este în foarte mare măsură un mediu social, care solicită mult competența noastră socială. În școli, tinerii care nu se pot înțelege cu colegii au o mare probabilitate de a fi percepuți ca perturbatori sau având dificultăți de concentrare; performanța și progresul lor probabil vor avea de suferit și pot exista și alte consecințe negative în afara orelor de clasă (Bar-On, R., Parker, J.D.A., 2011).

Competențele sociale reprezintă abilitatea unui copil de a întreține relații sociale cu ceilalți copii sau cu adulții din viața lor. Cu alte cuvinte, abilitățile sociale facilitează interacțiunea copilului în situațiile în care acesta este pus și îi asigură acestuia resursele necesare adaptării lui la cerințele școlare și ale societății din care acesta face parte.

Competențele sociale ale preșcolarilor sunt împărțite în două categorii :

1) **interpersonale:** cuprind relaționarea socială și rezolvarea de probleme

2) **intrapersonale:** reprezintă substratul care asigură dezvoltare optimă a relațiilor cu ceilalți

Competențele interpersonale se remarcă prin comportamente precum interacționarea cu alți copii, împărțirea jucăriilor, oferirea și solicitarea de ajutor, respectarea rândului într-o situație dată, utilizarea formulelor de politețe și rezolvarea conflictelor prin utilizarea strategiilor specifice vârstei. *Competențele intrapersonale* au ca specific acele caracteristici individuale și interne precum respectarea regulilor impuse, tolerarea situațiilor care pot provoca frustrare și gestionarea propriilor emoții într-un mod eficient pentru interacțiunea ulterioară cu un factor extern.

Preșcolaritatea reprezintă perioada în care jocul ocupă cel mai important rol în dezvoltarea ulterioară a copilului și formarea acestuia în raport cu particularitățile individuale și de vârstă. De orice tip ar fi acesta, jocul implică utilizarea unor abilități atât emoționale cât și sociale și totodată dezvoltă într-o manieră practică competențele și abilitățile de care acesta are nevoie pentru a-și atinge potențialul maxim. Expectanțele pe care le are societatea sau un anumit grup de la viitorul adult reprezintă ținta achiziției abilităților și competențelor sociale din procesul de învățare prin care un copil trece încă de la creșă/grădiniță. Accentul pe abilitățile emoționale și sociale se pune cu precădere în creșă dar este menținut și dezvoltat și în grădiniță. Contactul pe care copiii îl au unii cu alții reprezintă situații de învățare și experimentare în formarea viitoarelor comportamente dezirabile și corectarea celor indezirabile. Alături de faptul de a fi conștienți de propriile sentimente, de autocontrol, de capacitatea de a stabili un scop și de empatie, este important să știm cum să ne purtăm eficient în relațiile cu ceilalți. Aceasta presupune deprinderi sociale, cum ar fi comunicarea și rezolvarea problemelor. Pentru a comunica nu este suficient să ne exprimăm clar, ci trebuie să știm să ascultăm și să oferim răspunsuri constructive. Aceste aptitudini sunt importante, atât pentru

adulți, cât și pentru copii (Elias, M.J., Tobias, S.E., Friedlander, B.S., 2012).

Foarte mult timp, inteligența cognitivă a avut prioritate în fața celei socio-emoționale, în modul în care copiii au fost educați. În prezent, specialiștii confirmă faptul că inteligența emoțională are un rol fundamental în formarea și dezvoltarea unor copii deștepți, fericiți și de succes (Pătrașcu, D.A., Tocan, M., 2017).

Abandon Scolar

GEORGETA MIHAELA IVASCU

Scoala Gimnaziala Theodor Aman Campulung

PREVENIREA ABANDONULUI ȘCOLAR PRIN

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE ȘI PROIECTE EDUCATIONALE

Prof. înv. primar Ivașcu Mihaela,

O educație adevărată se fundamentează în familie, apoi ea continuă în cadrul organizat al sistemului de învățământ, în grădiniță și școală, prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, educația se concretizează și se realizează prin puterea exemplului, prin modele educaționale autentice și de valoare. Competența pedagogică a cadrului didactic determină eficiența procesului educativ pe care acesta îl desfășoară în parteneriat cu educabilul, în vederea formării complete și complexe a personalității acestuia. Din această perspectivă, procesul instructiv-educativ devine un mijloc de prevenire și eradicare a fenomenului grav și tot mai prezent în învățământul românesc, al abandonului școlar.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea definitivă a sistemului educațional indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului sau ciclului de studii început. Educabilii care abandonează școala sunt cei care din cauza dificultăților de comportament, de natură economică, materială, socio-emoțională se remarcă printr-un absenteism accentuat.

Efectele abandonului școlar sunt dramatice și cu un impact negativ major și profund asupra economiei unei țări, dar și asupra unei societăți în general, ca atare acest fenomen trebuie atent abordat și controlat, prin identificarea corectă și realistă a cauzelor care îl determină, prin identificarea și implementarea unor măsuri și programe eficiente de prevenire și combatere a acestei probleme grave cu care se confruntă sistemul de învățământ românesc actual.

O societate modernă își propune ca ideal educațional dezvoltarea potențialului fiecăruia, având nevoie de cetățeni bine formați și eficienți. De aici rezultă misiunea școlii, aceea de a asigura în condiții optime un proces instructiv-educativ de calitate, interactiv, creativ, centrat pe educabil, pe formarea autonomă și liberă a acestuia. A asigura calitatea educației înseamnă a avea capacitatea de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele politicilor educaționale naționale și europene.

Acest proces complex presupune o bună planificare și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate ale învățării, monitorizarea, autoevaluarea și evaluarea rezultatelor și îmbunătățirea lor permanentă. În conceperea unei strategii didactice eficiente, un rol important îl are selectarea și utilizarea acelor mijloace de învățământ care contribuie eficient la atingerea obiectivelor stabilite, care stimulează educabilii și îi implică activ în procesul lor de formare și informare. Frecvența utilizării mijloacele de învățământ, selecția acestora trebuie stabilită doar din perspectiva eficienței și relevanței pe care o au în contextul de învățare proiectat, planificat și transpus în acțiune de cadrul didactic.

În efortul actual de modernizare a învățământului românesc, un loc central îl ocupă proiectarea, organizarea, planificarea și desfășurarea unui sistem de activități care să asigure creșterea calitativă a demersului didactic. Ca atare, în contextul noului curriculum, conceptul central al proiectării didactice, este demersul didactic personalizat.

Abandonul școlar este o realitate socială complexă având o multitudine de cauze și având nevoie, în consecință de răspunsuri diversificate. Din acest motiv am ales să abordez această problemă prin intermediul activităților interdisciplinare și transversale integrate în programa școlară, prin activități extrașcolare ce trebuie promovate și aplicate consecvent, pentru a evita abandonul școlar.

Oferta educațională cuprinde pe lângă viziunea și misiunea unității de învățământ, care trebuie să aibă în vedere binele educabililor și să antreneze toți factorii educaționali - familia, școala, comunitatea - și resursele materiale moderne, personal didactic de calitate, calificat și specializat, o paletă largă, variată de opționale și activități extracurriculare care să tindă în mod convergent către realizarea idealului educațional. Însă, o instituție de învățământ trebuie să aibă în vedere și derularea de proiecte și programe educaționale care să contribuie la prevenirea abandonului școlar.

Astfel, în unitatea în care îmi desfășor activitatea, am participat în calitate de partener la organizarea și desfășurarea unor activități sau acțiuni umanitare care au avut ca scop, incluziunea școlară a copiilor cu dificultăți și prevenirea abandonului școlar. Am proiectat și planificat pe lângă acțiuni caritabile și activități educaționale recreative cu copiii acordându-le sprijinul necesar formării și dezvoltării deprinderilor, priceperilor de autonomie personală și socială. Susținem o educație prin metode diverse, formale și informale (vizite, ieșiri la teatru, film, etc.)

Proiectele dezvoltă și aplică un demers educativ ce urmărește: reducerea absenteismului școlar, dezvoltarea unei personalități armonioase a copiilor manifestată prin comportamente sociale, vocabular elaborat și încredere în propriile capacități, întărirea relațiilor dintre triada părinți-copii-cadre didactice, optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare.

Ne-am propus ca prin activitățile desfășurate să responsabilizăm comunitatea, să creștem gradul de conștientizare în rândul părinților a importanței educației copiilor lor, să promovăm socializarea și cooperarea între copii, să formăm comportamente și abilități sociale adecvate diferitelor situații. Participarea la acțiuni de voluntariat, implicarea tuturor în activitățile propuse în proiect au contribuit decisiv și în mod direct la atingerea obiectivelor propuse.

Copiii noștri sunt nevoiți zi de zi să facă față provocărilor, iar în încercările lor de a rezolva problemele din lumea minunată și simplă a copilăriei trebuie să-și găsească locul și manifestarea activă în cadrul școlii și comunității responsabile și responsabilizate. Educația rațional-emoțională și comportamentală promovează ideea că un copil poate să învețe să-și ajute semenii.

Învățându-l pe copil de la o vârstă fragedă să prindă drag de tot ceea ce înseamnă filantropie, voluntariat, generozitate, noblețe sufletească, ne asigurăm un viitor frumos bazat pe încredere și respect între membrii unei societăți.

Bibliografie:

1. Ungureanu, Dorel, *Educația integrată și școala inclusivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000
2. GrațIELa Sion, *Psihologia Vârstelor*, București, Editura Fundația România Mare, 2007

Planul Organizarii Serbarii

Cristina Viorica Popescu

Școala Gimnazială Bălăcița

**PLANIFICAREA SI ORGANIZAREA SERBARIILOR SCOLARE “MAGIA
SARBATORILOR DE IARNA”**

AN SCOLAR 2023-2024

Organizarea unei serbari scolare este un eveniment deosebit, asteptat cu nerabdare atat de elevi, cat si de parinti si profesori. Acest tip de activitate ofera copiilor ocazia de a-si exprima creativitatea, de a invata sa colaboreze si de a-si prezenta abilitatile artistice in fata unui public.

“Magia sarbatorilor de iarna” constituie o tema captivanta, interesanta, dar si potrivita pentru elevii clasei a IV-a. Aceasta include momente de muzica (frumoasele si traditionalele colinde romanesti), poezie, care sa reflecte bucuria, imaginatia si visurile copiilor in acest anotimp de poveste-iarna, teatru.

Scenariul serbarii a fost structurat astfel incat fiecare elev a avut ocazia de a participa activ. Rolurile au fost repartizate in asa fel ca toti copiii sa fie implicati in mod echitabil. Astfel, scolarii mei au recitat, au interpretat o sceneta-“Prin nameti, in fapt de seara” – dovedind reale talente actricești, au cantat cantece populare si colinde romanesti, au dansat, au dezlegat ghicitori.

Cum decorul constituie un aspect important al serbarii, am creat unul plin de culoare, vesel, cu elemente si obiecte specifice iernii, confectionate chiar de ei, de copii: beteala, globulete, fulgi de nea. Nu a lipsit nici magicul brad de Craciun, iar Mos Craciun a fost prezent, ca de fiecare data, impartind cadouri tuturor copiilor.

De asemenea, cu totii am purtat costume populare romanesti, iar acolo unde a fost cazul , costumele au fost confectionate acasa sau inchiriate.

Pentru a asigura succesul serbarii, repetitiile sunt esentiale. Astfel, noi le-am organizat in avans, pentru ca elevii sa fie pregatiti si sa-si inteleaga bine rolurile. Ca invatator, am creat o atmosfera relaxata si placuta de fiecare data, incurajandu-i pe copii sa isi depaseasca emotiile.

Implicarea parintilor este importanta in organizarea serbarii. Ei au contribuit la achizitionarea si pregatirea costumelor si au oferit suport logistic. Tot ei, parintii, au fost spectatori si i-au sustinut si incurajat pe copii in a da tot ce au mai bun.

In ziua serbarii, sala a fost pregatita din timp. Scaunele au fost aranjate pentru spectatori si s-a facut o verificare finala a decorului si a echipamentului tehnic. Elevii au fost ghidati in culise, unde si-au revizuit rolurile si s-au pregatit emotional. Serbarea a inceput cu un discurs al meu, in care am subliniat importanta momentului si am multumit parintilor pentru prezenta, sustinere si implicare. Pe parcursul evenimentului, s-a mentinut o atmosfera calda si pozitiva , iar copiii s-au simtit in largul lor si s-au bucurat de experienta.

La finalul serbarii, toti scolarii au primit aplauze, au fost felicitati si au primit diplome si cadouri. Nu a lipsit sesiunea de fotografii.

Asadar, aceasta serbare va ramane o amintire de neuitat, atat pentru elevi, cat si pentru parinti, ea celebrand si pastrand vie magia sarbatorilor de iarna in sufletele noastre, copii si adulti, deopotriva.

Importanța Creativității În Învățământul Preșcolar

Aura Busteaga Vieru

Scoala Gimnaziala Secuieni

Definim creativitatea ca fiind capacitatea de a genera idei proprii, noi și valoroase, de a aborda probleme în moduri diferite și de a produce lucruri sau soluții care nu au mai fost explorate înainte.

Datorită educației, potențialul creativ al copilului se poate transforma cu timpul într-o caracteristică a personalității deoarece creativitatea este cea care dă viață imaginației și putere de a atinge imposibilul, alungă teama și neîncrederea, acestea fiind ușor înlocuite de curaj și încredere în sine.

Vârsta preșcolară se evidențiază printr-un nivel ridicat al potențialului creativ care necesită a fi valorificat atât prin activarea informațiilor ascunse cât și prin afirmarea manifestațiilor cu ajutorul unui motiv lăuntric. Curiozitatea și receptivitatea copilului preșcolar, imaginația bogată, interesul către tot ceea ce este nou, entuziasmul pentru a face ceva creativ trebuie încurajate și scoase în evidență prin activități atent alese care pot oferi numeroase lucruri pozitive privind impulsivitatea și evoluția gradului de creativitate specific vârstei preșcolare.

Stimularea potențialului creativ al copiilor preșcolari impune utilizarea unor metode și strategii care pun accentul pe antrenarea autentică, completă a preșcolarului. Dintre metodele bazate pe acțiunea fictivă, jocul ocupă un rol important în strategia de educare a creativității. Pentru copil aproape orice activitate este joc. Jocul este munca, este binele, este responsabilitatea, este idealul vieții. Jocul este unica lume în care ființa sa psihologică se poate integra și, în consecință, poate să acționeze. Enumerăm câteva dintre metodele de activare a creativității la preșcolari: jocuri de rol, jocuri de cuvinte, teatru și dramatizare, explorarea naturii (observări spontane și dirijate).

În completarea jocului și desenul constituie un cadru optim pentru antrenarea potențialului creativ, întărind posibilitățile de expresie comportamentală, dinamismul creativ, nevoia acută de explorare a noului în raport cu experiența personală generând acel elan lăuntric pentru noi descoperiri. Foarte curioși, copiii vin cu soluții neobișnuite, cu idei originale, au inițiativă și au un spirit de observație foarte dezvoltat, adresează întrebări, reușesc să facă conexiuni între elemente aparent fără nici o legătură explorând noi posibilități de exprimare a acestora.

La vârsta preșcolară, copiii trăiesc pe deplin toate peripețiile din povești, se regăsesc în anumite personaje dezvoltându-se astfel, fără efort, capacitatea de a elabora și de a anticipa anumite lucruri, receptivitatea față de anumite probleme, gândirea, mai ales gândirea critică, inteligența, motivația de a fi creativ.

Activitățile de educare a limbajului, realizate cu toți copiii din grupă sau cu grupuri mai mici, îi încurajează pe copii să compună contribuind la formarea și dezvoltarea limbajului, ajutându-i să ajungă la o exprimare corectă, coerentă și expresivă, motivându-i pe copii să își prezinte propria poveste. De cele mai multe ori copilul repovestește ceea ce i s-a citit folosind cuvinte proprii, desenează sau inventează anumite jocuri în care folosește informațiile învățate. În acest caz, creativitatea oferă posibilitatea de comunicare copilul aflându-se într-o continuă explorare.

În concluzie, consider că încurajarea creativității în educația timpurie este esențială pentru dezvoltarea preșcolarilor și pentru pregătirea lor pentru viitor.

Joc - Învățare - Dezvoltare

Angela Flamanzeanu

Scoala Gimnaziala Nr. 2 Zimnicea

Corelația dintre joc și învățare la diferite etape ale vârstei preșcolare este condiționată de nivelul general de dezvoltare psihică a copilului. Dar pe măsura introducerii treptate a elementelor de învățare, se produc schimbări vizibile în activitatea psihică a copilului; la vârsta preșcolară mică asimilarea cunoștințelor și formarea deprinderilor în cadrul activităților obligatorii sunt indistubil legate de joc. Copilul manifestă tendința de a transforma în joc activitățile programate de educatoare pentru a-i transmite cunoștința și a-i forma deprinderilor. De pildă, copilul mănuieste cu multă plăcere creionul pe hârtie, dar fără intenția de a „desena” ceva. Pe el îl captivează însuși procesul operării cu creionul, faptul, ca, trasând cu creionul pe hârtie diferite linii întortocheate. La fel se întâmplă și cu celelalte activități. Pe el nu-l interesează încă obținerea unui anumit rezultat, de exemplu, prin așezarea cuburilor realizarea unei construcții, prin modelarea plastilinei confecționarea unei jucării. De asemenea, asimilarea cunoștințelor și însușirea deprinderilor nu constituie pentru copil o problemă de rezolvat. Cu toate acestea, prin îmbinarea elementelor de învățare cu cele de joc copilul își însușește unele cunoștințe și face pași în direcția formării deprinderilor de muncă intelectuală.

Această particularitate psihologică unică a învățării la vârsta preșcolară face necesară includerea „procedurilor de joc” în desfășurarea activităților obligatorii. Pe această cale se captează mai ușor atenția, se intensifică procesele de analiză și sinteză, se dirijează mișcările și acțiunile, se menține viu interesul copiilor pentru activitatea desfășurată. Jocul devine astfel un important mijloc pentru însușirea cunoștințelor și deprinderilor, dacă este îmbinat în mod rațional cu elemente de învățare.

Jocul reprezintă una dintre cele mai importante modalități prin care copiii învață și se dezvoltă la vârste timpurii. Acesta oferă oportunitatea copiilor de a explora mediul înconjurător, de a-și dezvolta abilitățile fizice, cognitive, sociale și emoționale, precum și de a-și exprima creativitatea.

Unul dintre avantajele jocului în procesul de învățare și dezvoltare la vârste timpurii este faptul că acesta este natural și plăcut pentru copii. Prin intermediul jocului, copiii sunt motivați să își exploreze interesele și curiozitățile, să își dezvolte abilitățile și să învețe lucruri noi într-un mod interactiv și distractiv.

De asemenea, jocul îi ajută pe copii să-și dezvolte abilitățile sociale și emoționale. Prin interacțiunea cu alți copii în timpul jocului, copiii învață să își exprime emoțiile, să își dezvolte abilitățile de comunicare și colaborare, să învețe să își rezolve conflictele într-un mod constructiv și să își dezvolte empatia față de ceilalți.

În plus, jocul contribuie la dezvoltarea abilităților cognitive ale copiilor. Prin intermediul jocului, copiii își dezvoltă capacitatea de rezolvare a problemelor, își dezvoltă gândirea critică și creativă, își îmbunătățesc abilitățile de observație și concentrare și își îmbogățesc vocabularul și cunoștințele.

Jocurile și învățarea sunt forme de activitate sub influența cărora copilul preșcolar se formează și se dezvoltă. Între aceste forme există o strânsă legătură. La diferite etape ale vârstei preșcolare, corelația dintre joc și învățare se realizează în forme specifice. La vârsta preșcolară mică jocul ocupă în preocupările copilului locul central. Chiar și

învățarea implică anumite elemente de joc. Totuși în formele cele mai simple motivele învățării încep să se constituie chiar și la preșcolarii mici.

Aceste motive nu sunt dominante față de motivele jocului. La preșcolarii din grupa mijlocie și din cea mare, interesul pentru învățare crește din ce în ce mai mult. Cu toate acestea jocul nu-și pierde din însemnătate nici la această vârstă. El rămâne și mai departe tipul fundamental de activitate preșcolară, care îndeplinește importanța funcției educative. Astfel, în procesul jocului, copilul își însușește mai bine semnificația socială și își formează mai ușor unele deprinderi practice elementare. (De pildă, în cadrul unor jocuri, preșcolarii confecționează din diferite materiale cadouri pentru alții).

Jocul și învățarea exercită o influență pozitivă asupra dezvoltării psihice a copilului. La rândul lor, ele suferă influență pozitivă a acestei dezvoltări. Nivelul tot mai înalt al dezvoltării psihice generale a copilului acționează pozitiv asupra nivelului la care se desfășoară cele două forme de activitate. În aceasta constă influența reciprocă, relația dialectică între joc și învățare, pe de o parte, și dezvoltarea psihică generală a preșcolarului, pe de altă parte. Fiind factori importanți ai dezvoltării psihice, jocul și învățarea sunt în același timp și un efect al acestei dezvoltări. În felul acesta, în procesul desfășurării activităților obligatorii se crează premisele psihologice ale pregătirii preșcolarului pentru activitatea de învățare în școală.

Jocul este activitatea de bază a copilului, modalitatea de inițiere treptată în procesul complex al învățării. El are o putere imensă în viața copiilor, este „munca” lor. Ca activitate fundamentală, jocul poate contribui la formarea unei atitudini pozitive față de muncă. Prin joc, copilul este un inițiator al lumii sale proprii, își folosește imaginația, pune în practică abilitățile și priceperile dobândite, își îmbogățește bagajul de cultură și dezvoltă creativitatea și sensibilitatea.

În concluzie, se poate spune că *prin joc și învățare are loc o largă expansiune a personalității copilului*, realizându-se o absorbție uriașă de experiență și trăire de viață, de interiorizare și de creație, conturarea de aspirații, dorințe care se manifestă direct în conduită și reprezintă latura proiectivă a personalității. Jocul reprezintă un instrument educativ extrem de eficient în procesul de învățare și dezvoltare la vârste timpurii. Prin intermediul jocului, copiii au oportunitatea de a-și explora lumea înconjurătoare, de a-și dezvolta abilitățile și de a-și îmbunătăți competențele sociale, emoționale și cognitive. Jocul devine activitatea principală a copilului deoarece dezvoltarea acestuia stimulează și întreține cele mai importante modificări ale psihicului copilului, în cadrul căruia se dezvoltă procesele psihice ce pregătesc trecerea copilului pe o treaptă superioară de dezvoltare.

Prin urmare, este important ca părinții, educatoarele și întreaga societate să susțină și să încurajeze jocul ca modalitate esențială de învățare și dezvoltare a copiilor la vârste timpurii.

BIBLIOGRAFIE:

Ezechil, L., Păiși-Lăzărescu, M., (2011). *Laborator preșcolar: ghid metodologic*. București: Editura V]

Schiopu V. (1965) *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București

Voiculescu E. (2003). *Pedagogie preșcolară*, Editura Aramis, București.

Vrăjmaș, E., (2014). *Educație timpurie*. București: Editura Arlequin.

Vîgotski L.S. (1972), *Gândire și limbaj, în Opere psihologice alese, vol. II*, Traducere

din lb. rusă de Valentina Radu și Ludmila Slifca, Editura Didactică și Pedagogică,

București.

Rolul Jocului În Socializarea Copiilor De Vârsta Școlară Mică

Liliana Boldea

Scoala Gimnaziala M. R. Paraschivescu Zimnicea

Intrarea în școală reprezintă un moment foarte important pentru copil. În primul rând, elevii din școlile elementare trebuie să se mute dintr-un mediu familial construit pe căldură și dragoste parentală într-un mediu mai îndepărtat (climă formală, mai rece), precum un mediu școlar. Admiterea la școală a schimbat complet statutul copiilor în societate și natura activităților lor. Prin urmare, trebuie acordată o atenție specială pregătirii copilului pentru școală, dar și primirii acestuia în școală.

Ca activitate de bază, învățarea creează o complementaritate exprimată în faptul că jocul devine o activitate compensatorie pentru învățare și creează condiții de odihnă. Datorită influenței învățării și a activităților de conducere raționalizate, structura jocului se schimbă, iar conținutul său devine mai complex, mai cultivator și mai social. În această perioadă, elevii școlii mici se îndreaptă, cu plăcere, să participe la jocuri de construcție (montaj și asamblare), să participe la jocuri care împletesc imaginația și realitatea. Singuri, dar mai ales în grupuri mici, copiii se întâlnesc și inițiază jocuri de rol sau de mișcare. Nu sunt neglijate nici jocurile sociale în cadrul cărora copiii socializează, colaborează.

Nevoia de mișcare este satisfăcută de jocurile în aer liber, de plimbări cu bicicleta, trotineta, rolele sau de practicarea sportului. Învățarea și respectarea regulilor, viața în echipă și îmbunătățirea imaginii de sine sunt toate dezvoltate prin organizarea de sporturi organizate, ceea ce are un efect benefic asupra dezvoltării personalității școlarilor mici.

Intrarea în școală, frecventarea și parcurgerea cu succes a sarcinilor impuse de obiectivele pedagogice ale cursului primar reprezintă momente hotărâtoare ale vieții. Se poate spune că în jurul vârstei de șase ani se formează premisele trecerii de la activitatea de joc la cea de învățare.

Deși jocul își pierde importanța, este încă activ. De obicei, jocurile evocă experiența de viață dobândită de oameni, atenția adulților din jur și relația dintre aceștia și activitățile pentru finalizarea sarcinilor școlare. Spiritul competiției devine din ce în ce mai evident, succesul și dăruirea către succes sunt primordiale. Spiritul de lucru în echipă se dezvoltă, iar copilul devine conștient de ideea de onoare și datorie. Dă impresia că a fost întotdeauna neliniștit și arată o relativă instabilitate motrică. Acest fapt s-a reflectat și în aranjarea nepăsătoare a lucrurilor, în servirea mesei pe fugă. Este sensibil la ignoranță și se va supăra repede, dar va uita la fel de repede.

Astfel de activități comune au provocat multe contacte și relații și au dezvoltat sensibilitatea morală a copiilor. Apariția prieteniei interpersonale, dezvoltarea simțului responsabilității, rafinament, noblețe și dăruire emoțională. Contactul direct cu profesorul și influența pe care a exercitat-o a determinat tinerii școlari să aibă un fel de încredere, respect și atașament față de cei care i-au educat și îndrumat. Emoțiile și sentimentele estetice sunt strâns legate, la această vârstă, atât de momentele de contemplare a „obiectelor” artistice, cât și de participarea activă a copilului la creația artistică: desen, compuneri.

Pornind de la premisa că în fiecare elev există anumite tendințe pozitive nespecifice, legate de trebuința de reușită, de împlinire, de competență, în școală se pot

crea anumite situații care să stimuleze, să amplifice aceste resurse și să influențeze, astfel, eficiența învățării.

Este vorba de situații care prezintă o valență pozitivă din punct de vedere al mobilurilor interne, situații care actualizează motive subiacente, pe fondul unei configurații dintre factorii externi și interni, a decalajului dintre cerințe și posibilități. Un exemplu de situație motivațională specifică folosită în învățământ este situația de joc. Această situație constă în structurarea jocului în cadrul activității de învățare cu scopul de a realiza o situație specifică de asimilare în care o activitate puternic motivată (jocul) se îmbină cu una mai puțin motivată (învățarea).

Jocul este o activitate mai puternic motivată deoarece motivul acțiunii constă nu în rezultatul acesteia, ci în procesul însuși al activității, proces care asigură copilului o senzație de plăcere. Jocul creează condiții propice pentru dezvoltarea personalității copilului facilitând procesul de însușire a cunoștințelor și putând servi ca bază pentru cele mai multe conduite motivate. Provocarea și realizarea procesului de joc de către copil, împreună cu tensiunea creată de conduitele strategice pe care acesta le conține (conduita de așteptare, de ezitare, de competiție în sensul afirmării de sine și al trebuinței de performanță) constituie condiții favorabile activității de învățare.

Prin abilitățile didactice ale educatorilor, jocul este cel mai eficient mod de a modela efectiv emoțiile sociale ale copiilor de vârstă școlară. Educația socială se realizează prin explicarea sarcinilor și responsabilităților sociale și permițând copiilor să participe la jocuri și activități de grup. Scopul general al jocurilor și activităților de grup este de a promova comunicarea și comunicarea cu ceilalți. "jocul împărtășit fiind prima etapă a socializării" (Vincent, R., 1972, p. 264).

Școlile inspiră și consolidează toate aspectele celor trei dimensiuni ale inteligenței, emoției și relației. Activitatea care declanșează și stimulează întreaga dezvoltare a personalității este procesul educațional. Organizarea și metodică sa vor lua în considerare aceste caracteristici.

Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare la care este evidentă o luptă a contrariilor, un efort de depășire, având rol de propulsare în procesul obiectiv al dezvoltării. Jocul este o realitate permanentă, cu mare mobilitate pe scara vârstelor. Evoluția sa în raport cu dezvoltarea preșcolarității sau școlarității mici, cu alte activități umane, cu unele mecanisme ale vieții sociale, îi determină, în diverse momente, loc și rol diferite, dar cert este faptul că el nu lipsește, indiferent de vârsta omului.

Jocul didactic este un mijloc important de educare intelectuală, evidențiază și antrenează creativitatea elevilor. Este folosit pentru a înțelege realitatea într-un mod mai accesibil, deoarece copiii descoperă unele adevăruri noi pentru ei, angajându-se în eforturi de gândire ce le oferă satisfacții. Ei sunt participanți direcți la propria formare și, antrenați în joc, ei sunt capabili să depună eforturi mari pentru îndeplinirea sarcinilor date. Totodată, jocul didactic ajută la judecarea, amintirea, concentrarea, observarea dezvoltării spirituale și dezvoltarea obiceiurilor prin inteligență și muncă independentă. El constituie un mijloc și un procedeu deosebit de valoros de acumulare de noi cunoștințe, de echilibrare a procesului de învățare și a activității de joc, putându-se desfășura atât în cadrul activităților libere, cât și în cele comune. Aceasta este o oportunitate pentru a completa anumite lacune, a absorbi și a utiliza cunoștințe noi și a face ca limbajul lor să se dezvolte spre vorbire, vocabular și gramatică.

Mica școlaritate este perioada în care începe structurarea laturii relațional-valorice a personalității, organizarea trăsăturilor caracteriale, conturarea unor dominante. Acum se pun bazele dimensiunii cognitiv-morale a caracterului. Câmpul interacțional se îmbogățește și se diversifică, acest stadiu fiind denumit și "vârsta socială". La formarea personalității copilului de vârstă școlară mică, pe lângă instruirea

școlară, contribuie și colectivul școlar.

De exemplu, la clasa I este mai greu de organizat jocul pe echipe. Manifestarea spiritului de echipă la copii este posibilă în clasele a III a și a IV a. Trebuie să avem în vedere, atunci când distribuim copiii în echipe, ca acestea să fie omogene din punct de vedere al conținutului, adică să cuprindă atât copii slabi cât și copii puternici, copii îndemânatici sau mai puțin îndemânatici, mai rapizi și mai lenți. Aceeași gradare trebuie avută în vedere și la stabilirea regulilor jocului: la început trebuie să avem reguli mai puține și mai simple, pentru a putea fi înțelese și reținute. Regulile jocului asigură cooperarea care stă la baza socializării și a formării morale a copiilor.

Referințe:

1. https://www.academia.edu/12376297/PSIHOPEDAGOGIA_JOCULUI
2. Suport de curs- Lect. Univ. dr. Băiceanu M.
3. Huizinga Johan –Homo ludens, Încercare de determinare a elementului ludic al culturii, Traducere din limba olandeză de H.R.Radian Ed.Univers, București 1977
4. <https://revistaprofesorului.ro/varsta-scolara-mica/>

<https://tribunainvatamantului.ro/2015/04/22/rolul-jocului-didactic-in-procesul-de-socializare-a-prescolarilor/>

Serbare Sfarsit De An Scolar

Ecaterina Federciuc

Scoala Gimnaziala Dan Iordachescu' Hlipiceni

Rămas bun, clasa a II-a!,,--serbare

1. Încă un an a trecut
ei

Și mai mari noi ne-am făcut.

Multe lucruri am învățat

Sperăm că vom fi de laudat.

2. Teme multe am avut

Dar cu plăcere le-am făcut.

Proiecte interesante am realizat

În fața clasei le-am prezentat.

3. Când pe caietul de dictando am trecut

Multe greșeli am mai făcut.

Dar, cu timpul am progresat

Și scrisul l-am îndreptat.

4. Înmulțirea ne-a cam încurcat

Numere egale am tot adunat.

Dar până produsul am obținut

De câte ori nee-am chinuit!....

5. După înmulțire , vine sora

Împărțirea, ia și tu, dacă vrei!

Dar să fii atent, obții

De atâtea ori mai puțin.

6. Ortograme noi am învățat

Le-am greșit sau le-am încurcat,

Dar nimeni nu s-a supărat

Când într-o zi le-am și uitat.

7. Multe texte am studiat

Personajele le-am caracterizat,

Unele sunt reale, altele din povești,

Toate sunt minunate

Și-n cărți le întâlnești.

8. La AVAP am desenat,

Tablouri frumoase am pictat.

Lucrări minunate am realizat

Din hârtie și lipici le-am confecționat.

9. La Dezvoltare Personală învățăm

La școală cum să ne purtăm.

Cum frumos să socializăm.

Familia să o cinstim,

10. Pe terenul de sport ne-am jucat,

Fotbal, tenis, table am exersat

Deși câteodată am și pierdut

Principalul este că ne-am întrecut.

Buni cetățeni să devenim.

11. Figuri geometrice, corpuri am desenat

Pe toate le-am măsurat.

Rigla am învățat să folosim

La ceas orele să potrivim.

13. În Săptămâna Verde am călătorit

Cu eroul Silvestru ne-am întâlni,

Anotimpul *Toamna* l-am explorat,

În aer liber am dansat.

15. Spre sfârșit Evaluare Națională am avut,

Trei zile în rezolvări ne-am întrecut.

Primul examen adevărat

Noi cu succes l-am încheiat.

12. Școala Altfel când a venit

Pentru Paște ne-am pregătit.

Pământul l-am sărbătorit

Ouă frumoase am încrestit.

14. Anul acesta ne-am și distrat

Cântece, poezii am învățat.

Serbări minunate am făcut

În dansuri me-am întrecut.

16. În vacanță nu uitați

Cîntați, râdeți, vă plimbați!

Prietenii să-i vizitați

Fiți siguri că veți fi minunați

Clasa a II-a, te îndrăgim,

Dar vacanța o iubim.

Îți spunem ***La revedere!***

Din suflete, cu putere

Dezvoltarea Socio-Emotionala A Copilului Prescolar Prin Intermediul Povestilor

Ana Magdalena Malita

Gradinita Cu Program Prelungit Nr.53 Oradea

Pentru ca ființa umană să relaționeze optim are nevoie de un anumit grad de mulțumire interioară. Această mulțumire apare atunci când persoana reușește să fie în acord cu propriile trebuințe, sentimente, dorințe. În ultima vreme tot mai mult ne confruntăm cu ideea că un EQ (inteligența emoțională) poate fi mai important pentru succes, decât un IQ ridicat. Calitățile de perseverență, optimism, empatie, autovmotivare, adaptabilitate, respect, atitudine prietenoasă, fac parte din ceea ce a ajuns să fie cunoscut drept inteligență emoțională și de care atât un copil, cât și un adult are nevoie în activitățile lui de zi cu zi, la grădiniță, la loc de muncă, în familie, în relații sociale. Cercetările au dovedit că nu este suficient să dezvoltăm doar capacitățile intelectuale ale copiilor, aceștia au nevoie de un program de dezvoltare al inteligenței emoționale. Capacitatea copiilor de a-și conștientiza trăirile emoționale, de a le gestiona în mod adecvat sau de a-și face prieteni sunt cel puțin la fel de importante ca și abilitățile intelectuale.

Ne putem pune întrebarea ”De ce, copiii trebuie să fie învățați ce sunt emoțiile? Oare emoțiile nu apar în mod firesc la copii?” Ca mulți alții consider și eu că răspunsul este NU. Viața pe care o trăim acum ne-a adus niște provocări cu care strămoșii noștri nu s-au întâlnit. Cu trecerea timpului copiii parcă au devenit mai îngrijorați, mai temători, mai singuri, mai triști, mai iritabili și mai violenți. Până la ora actuală, trăsăturile de bază ale inteligenței emoționale s-au transmis firesc de la o generație la alta, în jocurile cu alții copii, de la părinți, de la rude, de la vecini. Viața s-a schimbat, în prezent aceste căi de învățare firești și normale, nu mai funcționează. Ca educatoare, lucrând în fiecare zi cu copiii am putut observa aceste aspecte. Părinții sunt din ce în ce mai ocupați, foarte puțini se interesează de evoluția propriului copil și dacă acest lucru se întâmplă, preocuparea privește mai mult zona academică, cognitivă și foarte puțin cea socio-emoțională. Este cunoscută importanța laturii socio-emoționale în viața copilului și literatura de specialitate abundă în teorie și poate și în câteva exemple practice sau programe destinate acestui scop. Este necesar însă ca dezvoltarea competențelor în acest domeniu să înceapă de timpuriu atunci când copilul poate fi cu ușurință modelat, după cum spunea și Comenius, părintele pedagogiei, acesta asemuind copilul cu o bucată de ceară putându-i-se da forma dorită.

Lumea copilăriei este lumea poveștilor, a fanteziei, dar și una dintre cele mai importante etape ale vieții omului, întrucât în această perioadă au loc cele mai importante achiziții. Este momentul în care începe să se contureze personalitatea și în funcție de evenimentele și experiențele trăite în copilărie depinde formarea și devenirea viitorului adult.

Poveștile și basmele au o importanță deosebită în dezvoltarea copilului. Vorbind despre rolul educativ al basmelor pe care le-a creat Charles Perrault, acesta afirma: ”*Oricât de simple și ușoare ar părea aceste povești, ele nasc, fără îndoială între copii, dorința de a fi asemănători cu cei buni care ajung fericiți, în același timp se naște în sufletul lor teama de nenorocirile ce li s-ar întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi.*”

Copiii iubesc și ascultă povești cu plăcere pentru că răspund necesității lor de a ști, de a cunoaște, de a înțelege cum se împlinesc năzuințele spre mai bine, spre frumos. Pornind

de la această idee educația morală și afectivă prin povești ale preșcolarilor este posibilă la această vârstă și necesară.

Relatarea unor povești terapeutice și interpretarea lor de către preșcolari, prin intermediul jocului îi poate ajuta să găsească strategii de reglare emoțională și comportamentală pentru a gestiona optim problemele sau conflictele, deoarece emoțiile pot influența comportamentul în sens pozitiv (energizează, stimulează cognitiv, atitudinal și comportamental) sau negativ (demobilizează, dezangajează, produc apatie).

Presupun că există „trucuri” prin care putem să le trezim copiilor interesul și dorința de a se implica cât mai activ în activitățile pe care le desfășurăm împreună, iar determinarea modului în care poveștile terapeutice pot conduce la producerea unor schimbări în sfera socio-emoțională a preșcolarilor poate fi folosit în implementarea și aplicarea unor programe de dezvoltare emoțională centrate pe povești.

EDUCAȚIA INCLUZIVĂ – COPIL CA TINE SUNT ȘI EU

Georgeta Claudia Iștoan

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „LUCIAN BLAGA” JIBOU

Educația incluzivă are ca principiu fundamental – un învățământ pentru toți, împreună cu toți – care constituie un deziderat și o realitate ce câștigă adepți și se concretizează în experiențe și bune practici de integrare / incluziune. Programele de stimulare timpurie a dezvoltării reprezintă o etapă decisivă în realizarea obiectivelor educației pentru toți. Acestea au o influență determinantă asupra formării inteligenței, a personalității și a comportamentelor sociale.

În pedagogia contemporană există o preocupare intensă pentru găsirea căilor și mijloacelor optime de intervenție educativă încă de la vârstele mici asupra unei categorii cât mai largi de populație infantilă. Integrarea / incluziunea poate fi susținută de existența unui cadru legislativ flexibil și realist, de interesul și disponibilitatea cadrelor didactice din școala de masă și din școala specială, de acceptul și susținerea părinților copiilor integrați, de implicarea întregii societăți civile, dar și de nivelul de relații ce se formează și se dezvoltă la nivelul clasei integratoare, care se bazează pe toleranță și respect față de copilul cu probleme.

Primirea în școală a copilului cu cerințe educative speciale, atitudinea față de el trebuie să păstreze o aparență de normalitate, copilul trebuind să fie tratat la fel cu ceilalți copii din clasă. Conduita și atitudinea învățătoarei trebuie să demonstreze celorlalți copii că i se acordă școlarului cu dizabilități aceeași valoare ca și celorlalți, respectându-se principiul democratic al valorii egale.

În sistemul de educație românesc au apărut acum 10 ani în mod explicit primele măsuri de integrare a copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă. O nouă înțelegere a serviciului educațional, cât și a naturii diferenței între copilul „obișnuit” și cel „special” a condus la finalul anilor 90 la o serie de dezbateri cu privire la școlarizarea copiilor cu CES în învățământul de masă și la reconsiderarea abordărilor pedagogice prin care copilul este plasat în centrul activității de învățare. Astfel, toți copiii diagnosticați cu o deficiență, dizabilitate sau tulburare de dezvoltare ușoară sau medie chiar au sprijinit transferul unor copii din învățământul special la cel de masă.

În anul 2005, aceste măsuri au cunoscut o nouă dezvoltare odată cu promovarea ideii de școală incluzivă și cu înțelegerea mai largă a conceptului de cerințe educative speciale (CES) din perspectiva dificultăților cu care se confruntă care solicită eforturi suplimentare și complementare obiectivelor generale ale educației.

În practica școlară am regăsit destul de rar o componentă esențială a personalizării învățării, ce presupune utilizarea unor strategii variate de predare și învățare, care să valorizeze la maxim potențialul fiecărui copil.

Cadrele didactice apreciază pozitiv posibilitatea flexibilizării și selecției la nivelul curriculumului în funcție de capacitățile de învățare ale copiilor cu CES, iar părinții sunt mulțumiți de faptul că propriii lor copii nu sunt puși din start în situația de a se confrunța cu solicitări care le depășesc posibilitățile. De aceea este nevoie și de valorizarea progresului individual al elevului prin evaluare – element de bază în adaptarea curriculară pentru această categorie de copii care reclamă abordări educative speciale (AES).

Caracteristicile copiilor cu dificultăți de învățare

- Lipsa maturității și un comportament de tip narcisist și egocentric, ceea ce îi determină pe adulți să îi trateze ca pe copiii mici;
- Nevoia de sprijin: speriați de școală, ei nu pot depăși aceste probleme decât cu ajutorul colegilor;
- Exprimare dificilă: pot înțelege informațiile, dar sunt incapabili să răspundă la întrebări, ceea ce denotă o incapacitate de redare a celor știute;
- Lipsa aplicației spre practică și exemplificare: pot fi copleșiți de sarcinile de rezolvat, pot ști să rezolve o problemă, dar nu realizează practic demersul respectiv.

KIRK și CHALFANT (1984, p.14) sugerează două tipuri mari de dificultăți specifice de învățare:

- Dificultăți de învățare și dezvoltare (pre-achiziții ale învățării).
- Dificultăți de învățare academice / teoretice (achiziții ale învățării).

Dificultăți de învățare și dezvoltare:

- memorie,
- atenție,
- deprinderi perceptuale,
- deprinderi de gândire,
- deprinderi de limbaj oral și scris.

Dificultăți de învățare academice / teoretice.

Se referă la învățarea școlară ca achiziție, adică:

- citire,
- aritmetică,
- scris de mână,
- rostire,
- exprimare în scris.

Semne la școlarul mic:

- Are tulburări în învățarea alfabetului, a zilelor săptămânii, culorilor, formelor și numerelor, în identificarea schemei corporale și a formelor geometrice,
- Este neliniștit, agitat, uneori agresiv și ușor distractibil,
- Nu poate urmări directive și reguli,
- Învăță greu legătura între litere și sunete (citește pe litere și nu face sinteza silabei), nu poate forma cuvinte din sunete diferite,
- Nu poate citi sau face greșeli serioase de citire sau pronunție,
- Are probleme în a reține propoziții și a înțelege timpul,
- Nu scrie după dictare și nu face legătura între cuvinte și imaginea lor scrisă,
- Are de multe ori probleme și în copierea de litere, cuvinte și propoziții,
- Este încet în învățarea noilor deprinderi,
- Are dificultăți în planificare și organizarea timpului.

Politicile și strategiile naționale pentru copii și tineri cu nevoi speciale au la bază ideea de „educație pentru toți” și în același timp, „educația pentru fiecare”.

Curriculum școlar trebuie să fie controlat de nevoile elevilor. Să îl gândim accesibil, centrat pe nevoile și punctele forte ale elevilor, să valorifice colaborarea, experiența personală și ocaziile sociale, fiind mereu focalizat pe esențial. Etapele prin care profesorul adaptează curriculum sunt: identificarea punctelor slabe și ale celor forte ale

fiecăruia, stabilirea priorităților de învățare, instruirea prin metodele și strategiile cele mai adecvate, înregistrarea progreselor elevului și evaluarea intervenției.

Fiecare copil cu dificultăți de învățare are dreptul de a fi considerat un copil cu șansă la dezvoltare și felul cum îl apelăm este important pentru imaginea lui. Munca didactică trebuie să pună în centru copilul, nu problema acestuia.

BIBLIOGRAFIE

1. A.Gherguț, „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată”, Ed. Polirom, Iași, 2001.
2. Hall și Tinklin 1998 „Elevii cu deficiențe din învățământul superior”, Consiliul Scoțian de Cercetare a Educației.
3. T. Vrajmaș, „Învățământul integrat și / sau incluziv pentru copiii cu cerințe educative speciale”, Ed. Aramis, București, 2001.

**STAR
KIDS**

www.miciolimpici.ro